ВЕРБА КОЈА ИМ Е ПОТРЕБНА НА СИТЕ

МЕВЛАНА ХАЛИД-И БАГДАДИ

ХАКИКАТ КИТАБЕВИ ПУБЛИКАЦИЈА: БР.3

ВЕРБА КОЈА ИМ Е ПОТРЕБНА НА СИТЕ

МЕВЛАНА ХАЛИД-И БАГДАДИ

ПОДГОТВИЛ

ХУСЕЈИН ХИЛМИ ИШИК

118 ИЗДАНИЕ

ХАКИКАТКИТАБЕВИ

Дарушшефека џад: но. 53 П.К.: 35 34083

Фатих – ИСТАНБУЛ

ТЕЛ: 0212523 45 56-532 58 43 фак: 0212 523 36 93

http://www.hakikatkitabevi.com.tr

e-mail: bilgi@hakikatkitabevi.com.tr

ЈУНИ-2017

СОДРЖИНА

(Субханаллахи ве би-хамдихи субханаллахил -азун). Оноj коj го чита овоj збор сто пати наутро и навечер гревовите му се простуваат). Оваа молитва (Преводот на писмото) се наоѓа на страниците 307 и 308 во книгите во кои е напишано писмото. Тоа чини да се олеснат сите Ваши маки.

— I —

НА СИТЕ ИМ Е ПОТРЕБНА ВЕРАТА

(ВЕРА И ИСЛАМ)

ПРЕДГОВОР

Книгата да ја започнеме со Бисмилај

Името на Алах е најдобриот Бог.

Мерка што не се вклопува во благословите,

Тој е господар што опростува , кој сака да опрости !

Аллаху Теала е голем, тој има сочувство за сите луѓе во светот. Тој создава корисни работи и ги испраќа на сите оние на кои им е потребно. Го покажува начинот кој носи вечен мир во душата. Тој им дава насока на сите оние кои се измамени од нивните лажни чувства, лошите пријатели, штетните пророци и влијанија, оние што го напуштаат овој пат на преданост, оние што отстапуваат од патот на хула и дело, сочувствува и им дава мир. Ги спасува од вечниот пекол. Не опростува на оние кои се сурови. Тој ги остава на патот на кој што тие го одбрале. На овој свет, тој им простува на оние на кој што сака да им прости,на оние верници (правоверни) кои го заслужиле пеколот,ќе им биде простено   и како награда ќе им го даде Рајот. Тој сам му дава живот на секое живо суштество и го создава секое живо суштество. Тој им дава живот на сите суштества и ги штити од страв и ужас. Со доверба во чесно и возвишено име на таквиот почнуваме да ја пишуваме оваа книга со тоа што ќе се засолниме во чесно име на таков Голем Бог и ќе чекаме помош од него.

Најголемата пофалба е на големиот Аллах. Нека има селам за неговиот најголем пророк Мухамед, да има секогаш мир во него. Сите добротии (убавини и добротии) молитвите на неговите чисти праведници и искрени придружници.

Илјадници скапоцени книги се напишани за исламски верувања, заповеди и забрани, од кои многу - со превод на странски јазици - се раширени низ целиот свет. Од друга страна, злобните и кратковидни луѓе постојано ги напаѓаат корисни, убави и лесни прописи на исламот и се обидуваат да ги осквернат и да ги променат, а со тоа и да ги заведуваат муслиманите.

Гледаме, со задоволство, дека се преведени книги на многу странски јазици, и дека научниците на исламот се обидуваат да го шират и бранат вистинскиот пат. Но сеуште сме сведоци на свештенства кои се измамени од страна на британските предци , неконзистентни предавања и написи во кои авторите, секогаш ги напаѓаат просветлените и осветлените владетели на исламот, нивните наредби, нивните забрани и се обидуват да ги осквернат, да ги променат и да ги заведат муслиманите. Благодарност на исламските научници кои се обидуваат да го шират и бранат словото на исламот, скоро насекаде во светот, слушајќи го исламот (Асхаб-и Кирам-Пријателство), вистинските научници на вистинскиот пат Научниците на Аллах, (**Пророците на Ехл-и Суннет)** им пишувало во молитвите. Исто така сведоци сме дека сеуште постојат луѓе од   кои не ги читале или ги разбирале книгите на сунатот, погрешно го толкуваат Куранот и хадисите, но ваквите зборови и не влијаат пред силната вера на муслиманите. За авторите на овие толкувања можеме да кажеме дека се неуки.

Може да се каже за личност кој вели дека е муслиман или личност што се моли, и клања е муслиман. Потоа, доколку во некој   негов збор, во неговиот напис или во неговото движење, се утврди нешто што не се сложува со знаењето за верата која ја пренеле научниците (Ахл-и Суннет), му се посочува дека тоа е хула или кривоверство. Му се вели да се откаже, да се покае. Ако неговиот краток ум не се откаже и од својата скршена мисла, се подразбира дека тој им бил предаден на еврејските неверници и британците кои биле кривоверци или отпадници. Да клања и да оди на хаџилук, кое било добро и да се моли, за да се отргне од оваа катастрофа. Не може да биде муслиман, освен ако не се откаже и да се покае. Секој муслиман треба да биде заштитен од тоа да биде отпадник со учење на работите што предизвикуваат гревови и познавање на неверниците и муслиманите кои се чини дека се муслимани . Од Куранот и хадисите ќе бидат извлечени погрешни и корумпирани толкувања, така што ќе се појават седумдесет и два кривоверни групи. Нашиот господар го извести Гласникот на Аллах, “саллаллаху алјехи и селлем” Пророците (**Берика)** и (**Хадика**) го објаснуваат овој хадис со тоа што го земаат од книгите на (**Бухари)** и **(Муслим).** Оваа религија, која се појавува под името на големиот исламски научник и професор по религија, не треба да ги измами луѓето од кривоверните групи, нивните конференции и оваа религија треба да биде многу претпазлива за да избегне да падне во стапиците на крадците на верата. Освен овие не писмени, заостанати муслимани, комунистите и масоните од една страна се обидуваат да ги измамат муслиманските потомци, со нови мисионери, од една страна,

како и христијанските мисионери и вахабистите и еврејските ционисти што им се продаваат на Британците. Тие се обидуваат да го отстранат исламот и вербата со фабрикувани текстови, филмови, театри и радио, телевизиски преноси. Тие трошат милијарди лири на оваа патека. Свештениците на исламот напишаа „рахиме-хумуллаху теала“, неопходни одговори на сите нив претходно и ја прогласија религијата на Големиот Господар , патот на мирот и спасението.

Од овие одговори ја одбравме книгата (**Сведоштво**) на големиот научник на исламот, Мевлана (почесна титула за познати исламски научници) Халид Багдади Османи ‘’куддисе сиррух’’. Оваа книга е преведена од страна на починатиот Хаџи Фејзуллах Ефендија на Турски Јазик ,нејзиното име гласи **(Фераид-ул Фераид),** а годината хиџри 1312 годината била сумирана во Египет. Книгата е поедноставена, и нејзизното прво издание е направено во 1966 година. Нејизното име гласи (Потребна е вера за сите)

Ние направивме описи кои ги ставаме во четвртни загради за да ги одвоиме од книгата. Нека Аллаху Теала има бескрајни пофалби и благодарност што успеав да бидат објавени!Оригиналот на оваа книга, што е на персиски јазик, се чува во Универзитетската библиотека во Истанбул (Ибннул Емин Махмуд Кемал бег под името И’тикаднаме и под бројот Ф. 2639). Авторот на книгата (**Дурр-ул-мухтар**) на крајот на Алауддин-и Хаскефи “рахиме-хуллаху теала”, поглавјето за верската веридба (брак) „на кафир пишува: „Ако муслиманка со верската венчавка [договорот за брак пропишана од исламот] не ги знае основите на исламот кога таа станува возрасна, нејзината верски брак (ангажман) не е валиден.Таа постанува Муртед (неверник, излегува од исламот). Ние мора да и ги кажеме, објасниме атрибутите на Големиот Аллах, кои таа мора да ги повтори и да речеме: „Јас им верувам“. Објаснувајќи го ова, Ибни Абидин во своето објаснување вели: (Кога девојката е малолетничка, таа припаѓа на религијата на нејзините родители. Таа е муслиманка. Ако не го знае исламот кога ќе ја достигне зрелоста (т.е. кога ќе достигне пубертет) таа станува неверник, сѐ додека не ги научи и верува во шесте темели на Исламот и додека верува дека треба да живее според Исламот**. (Келиме-и Тевхид)** Дури и ако го изговори зборот **– (Ла илахе иллалах, Мухаммедух Ресулалах) ,** не го живее животот како муслиман, таа треба да го прими знаењето **(Аменту Биллахи)** да ги научи шестте темели на исламот, да ги знае и да верува во заповедите и забраните кои треба да каже дека ги примила). Тој е единствениот на кој треба да му се молиме. Од ова учење на Ибни Абидин може да се разбере дека кога неверник го изговара зборот Келиме-и Тевхид и накратко верува во значењето на ова, тој станува муслиман во тој момент. Како и секој муслиман има можност да го изговара **(Аменту биллахи и Мелаикетихи и Кутубихи и Ресулилих вел Јевмил-ахри и бил Кадери хајрихи и шеррихи миналлахи теала вел-ба’су ба’делмевти хаккун, ешхеду ен лаилахе иллалах ве ешхеду енне Мухаммеден абдуху ве ресулуху), т**ој мора да ги запомни своите есенции и да ги научи своите мауни и што му треба од исламското знаење. Исто така, секој муслиман треба добро да ја проучи оваа книга и да ја пренесе на своите деца и на сите негови пријатели и познаници. Ако ментално здраво муслиманско дете не ги научи овие шест основи на верување (графикони, услови) и знаење на шеријат, и ако не го потврди тоа кога ќе созрее (достигне пубертет), тој или таа станува маченик (отпадник, неверник). По потврдувањето на иманот, (**Познавање**

на Исламот) станува фарз за нив да побараат и научат шеријатско знаење, што е фарз, харам, абсултација, гусул и да знаат како правилно да ја извршуваат молитвата, како и веднаш да ги покријат деловите од телото што се аврет (кои мора да се покријат). Се претпоставува дека може да научи од секој кого го прашува или ја пренесува вистинската религија. Ако не најде некого да праша или не ја прочита книгата, тој треба да се јави. Ако не истражува, станува неверник. Би било извинување што не знаел додека не го пронајде одговорот. Тој ќе види казна во пеколот, оној кој не ги извршува своите исправи навреме и се обврзува. Во оваа книга има широки информации за шест верувања. Секој муслиман треба добро да ја прочита оваа книга и да се стреми да ја пренесе на своите деца и сите познаници. Приватната област е напишана на 475-та страница.

Во нашата книга, кога се пишува значањето на Ајетите, се вели (Се наредило по Мејалите(Напишаното) значи (според она што го известуваат научниците Тафсир). Бидејќи во значањето на Ајетите ги разбирал Гласникот на Аллах "саллаху алејхи ве селлем" и ги пренел на неговите придружници. Научници од Пророците на Тефсир, од тие хадиси и луѓето што им биле продадени на англиските неверници, ги раздвоиле од хадисите што ги собрале, а за хадисите што не можеле да ги најдат, тие самиот стих го додале на стиховите следејќи ја науката за тафсир. Оние што знаат Арапски Јазик и кои не се свесни за науката за фекалното објаснување, разбираат што (**Објаснување на Куранот)** не се нарекува. За ова во хадисите **(Тој кој со сопствени размислувања дава значења на Куранот е неверник) .**

Бараме од Алаху Теала да нè задржи сите на вистинскиот пат што ни го покажаа пророците Ахл-и Суннет на Аллах! Го замолуваме да нè заштити да не веруваме во лажни, лукави и подмолни лаги на исламот , лицемери и оние што не лажат за да поверуваме во лагите! Амин .

Книгите на Издавачката куќа на Хакикат, на сите јазици преку интернет мрежата се шират низ целиот свет.

Милади (Новата Ера) Година	**Георгијанска годин (Шемси)**	**Хиџри Камери (Месечен)**
2001	**1380**	**1422**

ОПОМЕНА: Мисионерите се трудат да го шират Христијанството, Евреите Талмут. Издавачката куќа на Хакикат, се труди да го шири исламо. Масоните се трудат да ги уништат верите. Тој што има знаење, познавање од верите и општо знаење може да сфати и разбере. Со тоа што ќе помогне да се шири верата, предизвикува сите луѓе да имаат чувство за обожавање во светот и во понатамошниот свет.

Денес Муслиманите кои се наоѓаат во светот, поделени се на 3 групи. Првата група, патот кон (Есхаб-и кирам), се вистинските муслимани. Групите **(Ехл-и Суннет) и (Сунни) и (Фирка-и Наџџије**) се оние групи кои се спасуваат од пеколот. Втората група се Есхаб-

и, душманите. Овие групи **(ши-и) и (Фрка-и далле**) се наречени кривоверна група. Третата група се душманите на **(Ши'и).** Тие се нарекуваат **(Вехабби) ve (Неџди).** За прв пат се појавиле во Градот Неџд во Арабистан и се нарекуваат **(Фиркаи мел"уне).** Ова се оние групи кои муслиманите ги нарекуваат неверници. **(Се'адет-и Ебедијје)** и (**Кијамет и Ахирет**) е напишано во нашите книги. Нашиот пророк ги проколнал оние кои рекле така. Тоа се Британците и Евреите, кои ги поделија муслиманите во овие три групи.

Секој верник, заради самодовербата, треба да се ослободи од негодноста и гревовите во неговото создавање ,секогаш треба да каже **(Ла Илахе Иллалах)**, да го прочита и да го исчисти неговото срце, да се ослободи од лошите зборови и гревовите што доаѓаат од ѓаволот или од неговите штети, и од лошите пријатели и од лошо напишани корумпирани книги, треба да каже (**Естахфруллах).** Соништата да се разбудат до исламот и да се покаат за своите гревови . Се подразбира дека оној што клања ,а гледа разголени жени и отворени интимни места, кој јаде и пие тоа што му е забрането, не е во согласност со исламот. На нив молитвите не им се прифаќаат.

Прочитајте го додатокот во последното поглавје!

-1-

ПОЧЕТОК

Мевлана Халид Багдади "каддесаллаху теала сиррехул'азиз пред да започне со **книгата Имам-и Раббани Ахмед Фаруки Серхенди "рахметуллахи алјехи (Писмото)** за да ја украси и да добие берекет, тој го започна предговорот со цитат од седумнаесеттото писмо, од книгата Мектубат, од **Имам-и Раббиани** ''куддиес сиррух''.[1]

Писмото го започнувам со изреката Бесмеле (Бисмилахирахманирахим). Може вечноста да се изглуми и благодарност) на Аллаху Теала која ни дава секакви благослови и кој нè почести со тоа што ни даде да бидеме муслимани, со тоа што ни даде да бидеме следбеници на Мухамед алејхи селлем, ни даде вредност, што е несомнено најголема од сите Негови благослови!

Треба внимателно да размислиме и да разбереме дека само Аллаху Теала му дава на секого благослов. Тој, сам, создава сè. Само Тој одржува живот. Високите и фини квалитети на луѓето се Неговиот Ихсан (добротворна организација) и лутф (вредност). Тој ни го даде нашиот живот, причина, знаење, сила, чувство на слух и моќ на говор. Тој е тој што испраќа безброј благослови и добротворни цели. Тој е тој што ги избавува човечките суштества од неволја и тага, тој што исполнува молитви и кој нè штити од тага

[1] Имам-и Раббиани, 1034 [пред нашата ера е починат 1624].

и белина (несреќа, зло, мака, страдање). Само Тој создава средства за живот и ни ги дава тие средства да стигнат до нас. Неговите намери (благодет) се толку многубројни што Тој не ги укинува дури и за оние што грешат. Неговото покривање на гревовите е толку големо што Тој не ја негира Неговата милост, презир или солзи превезот на чесност на оние што небрежни за Неговите заповеди, ниту на оние што не се чуваат од Неговите забрани. Тој не брза да ги казни оние што заслужуваат Негова казна и азаб (мачење). Тој се покажува со Неговата благодет и на оние кои ги сака и на оние кои се Негови непријатели. Никому не негира ништо. Како најголема и најскапоцена од сите Негови благодети е што Тој ни го покажува вистинскиот пат, патот на среќата и спасението. Тој нѐ охрабрува да зачекориме во Рајот и да не тргнуваме настрана. Тој ни заповеда да го прилагодиме нашиот начин на живот на начинот на живот на Неговиот Пратеник салалахуалај алејхи, и сите со цел да ја стекнеме Неговата неограничена милост во Рајот, вечните и непрестајните задоволства, Неговото задоволство и љубов. Милоста на Алаху талала е јасна како Сонцето. Услугите што другите ги прават за нас, всушност доаѓаат од Него. Тој е тој што ги прави другите посредници и им дава желба, моќ и сила да прават предност. Затоа, Тој е секогаш оној што ни ги испраќа сите благодети што ни доаѓаат преку различни места и преку различни луѓе. Да се надеваме на услуги од никого освен Него, би било како да побарате нешто од старател или да побарате милостина од беден човек. И игнорантите и оние што се научени, глупави, како и паметни, знаат дека она што го наведуваме овде е точно и прецизно, затоа што, сите овие се јасни работи. Не мора да размислувате за нив.

Оној што ја извршува услугата треба да биде благодарен и треба да се почитува. Значи, да се заблагодариме на Аллаху Теала, кој нѐ најавува со разни услуги и придобивки, е човечка должност. Тоа е должност наметната врз нас со причина. Како и да е, оваа должност, односно благодарноста на Аллаху Теала, не е лесна за извршување бидејќи човечките суштества првично биле создадени од ништо. Затоа луѓето се слаби, оскудни и имаат маани и недостатоци и Аллаху Теала е засекогаш, вечно постоечки. Тој нема маани или недостатоци. Тој е совршен. Луѓето немаат никаква сличност или сродство со Него на кој било начин. Може ли луѓето, кои се толку кратки, да му се заблагодарат на Алаху талала на начин достоен за Неговото величие? Има толку многу работи што луѓето ги сметаат за убави и скапоцени, а што Аллаху талала ги знае како зли и одвратни. Она што го сметаме за почит и благодарност може да биде обично, и нешто што Аллаху талала не го сака. Поради ова, луѓето со својот недостаток на разум и кратковидост не можат да го најдат она што ќе служи како благодарност и обожавање на Алаху теала. Доколку Аллах теала не ни го покажа патот да му се заблагодариме, она што се смета за благодарност би било навреда. Неговиот драг пророк, (Саллаху теала алејхи ве селем) ни покажа како да се заблагодариме, како и човечките должности кон Алаху Теала да се извршуваат со срце, јазик и тело. Човечки должностите што ги наложува Алаху талала се нарекуваат **Ислам.** Алаху талала е задоволен,благодарен со следење на патот на неговите пророци. Тој не прифаќа никаква благодарност, ниту обожување. Затоа што има толку многу работи што луѓето мислат дека се добри и убави ,но според исламот се грди и несакани.

Оние што се разумни, ќе му одговараат на Мухамед (Алејхи Селлем) со нивната благодарност. Неговиот пат се нарекува **Ислам.** Кој го следи патот на **Мухамед (алејхиселлем)** се нарекува Муслиман. Заблагодарување на Аллах и верување и следење на патот на Мухамед се нарекува (ибадет). Познавањето на Исламот се дели на два дела. Верско познавање и Научно познавање. Во религијата, реформаторите го нарекуваат религиозно знаење (Научно знаење), научното знаење (Рационално знаење). Религиското знаење е исто така поделено на два дела:

Овие познавања се оние во кои треба да се верува со целото срце. Овие науки се нарекуваат **(Методот на религијата) или (Вера)** познавањата. На скратен начин (Вера). Верување во шестте нешта што ги објави Мухамед, го прифаќа исламот и избегнува да кажува и да користи зборови вулгарни кои не треба да се искажуваат и да се користат. Секој муслиман треба да учи и да избегнува работи што се знаци на лош израз. Оној кој има верување се нарекува **(Муслиман).**

Ибадет кој се извршува со тело и срце. Со познавања се нарекува (**Фарз**), Наредби кои треба да се избегнат **(Грев)** како што се нарекува (**Појава на Исламот) или (Наведување на забранетото)** шеријат или познавања на **Исламот**.

Секој кој верува во Исламот треба да каже и верува во значењето на оваа изрека (Ла илахе иллалах Мухаммедун ресуллулах). Значењето на оваа реченица е (Аллах го има и е еден и неговиот Пророк Муххамед). Значењето на ова верување е (да си верник) и (да си Муслиман). Верниците мора да бидат континуирани. Треба да се заштитат себеси од работите кои произлегуваат од грдите зборови.

Куран е книгата на Аллах. Аллаху Теала го испрати Куранот по ангелот именуван како (Џебраил алејхиселлем) до пророкот Мухамед. Зборовите на Куранот се Арапски. Овие зборови еден до друг ги има поставено Аллах. Арапските зборови во Куранот се како букви и зборови во стихови обработени од Аллаху Теала. Овие букви и зборови имаат значење на Хадисите. Овие букви и зборови се нарекуваат (**Куран**). Значењето кое го покажуваат се нарекува Куран. Значењата на Куранот се целосни и вечни. Џебраил Алејхиселем доаѓал еднаш годишно и го читал Куранот, по редоследот на „Левх-ил махву". И големиот Пророк Мухамед го повторувал неговото читање. Годината кога ќе го почести Ахиретот, Тие доаѓале двапати годишно и го читале целосно. Нашиот пророк и неговите придружници целосно го запаметиле Куранот. Годината пред да замине во Ахирет (Другиот свет) Ебу Бекир-и Сиддик, сите кои го знаат напамет ги собрал на едно место и заедно го основале и го напишале Куранот. Така се појавила книга која се нарекува (**Мусхаф уствари Куранот).** Триесет и три илјади придружници, пророци едногласно одлучиле дека секоја буква во овие листови е вистинска.

Зборовите на Муххамед Алејхиселам се нарекуваат (**Хадисите**). Значењето е кажано од страна на Аллах, зборовите од страна на Муххамет Алејхиселам кои се нарекуваат (Хадис-и Кудси). Постојат многу книги од хадисите. Едни од нив се книгите хадисите (**Бухари)** и (Муслим**)** кои се меѓу најпознатите. Тука се испишани познавањата и наредбите на Аллах **(Исламот)** кои треба да се знаат, она што треба да се направи се нарекува (Фарз), особини на кои треба да се обрне внимание и да не се прават се

нарекува (Харам), Фарз и Харамот се нарекуваат **(Ахкам-и Ислам**). Дури и ако не верувате во ниедно исламско знаење се нарекува (**Неверник**).

Втората работа која што им е потребна на луѓето е да го исчистат срцето. Кога велите срце, се подразбираат две работи. Сите велат дека срцето е парче месо во градите. Ова срце, е присутно и кај животните. Второто срце е невидливото срце во душата. Ова срце се нарекува (душа). Тоа е срцето што е запишано во стиховите на религијата. Ова е местото на исламското знаење. Верувањето е од се срце. Верното срце е чисто. Неверното срце е нечисто, мртво. Да се работи на одржување на чистото срце е нашата прва задача. Обожавањето, особено клањањето и покајанието го чисти срцето. Гревовите кои се направени го, уништуваат срцето. Нашиот Пророк **вели (Многу пати изговарајте** (**Истихфар)! покајание. Оној кој ја чита или кажува Молитвата покајаније, Аллаху Теала го штити од болести, од секаква мака . Од неочекувано место ќе му пружи богатство).** Истигфар **(Естахфруллах)** значи, оној кој верувајќи ја кажува оваа молитва, гревовите му се опростуваат, молитвите му се прифаќаат, и на тој начин станува Муслиман. На срце кое е валкано и оцрнето, молитвите не му се прифаќаат. На оној кој верувајќи молитвите три пати ги кажува и клања 5 пати на ден, срцето му се чисти. Молитвите кои не се кажуваат од се срце и кои само со уста се изговараат немаат никакво фајде .

Религиските информации објавени од исламската религија се информации напишани во книгите на научниците на **(Ахл-и Суннет). Во нив** научниците ги објаснуваат разликите помеѓу Исламот и Иманот, познавањето на Ахл-и Суннет. (насслар), како и тврдењето дека оној кој не верува во ајетите и хадисите станува (**Неверник)**. Ако крие дека не верува, се нарекува (**Лицемер**) Ако се крие и се обиде да ги измами муслиманите така што се појавува како муслиман, се нарекува (**Зиндик**). Ако верува погрешно со погрешно претставување чие значење не е отворено, тој нема да биде неверник. Кој ќе се одвои од патот на Ахл-и Суннет ќе влезе во пеколот. Луѓето кои веруваат во неговото значење, вечно нема да останат во пеколот. Ќе се избават од пеколот. Ќе влезат во Рајот. Тие се нарекуваат (Бид'ат ехли) и (Далалет секти) еретички еретици, следбеници на иновации. Постојат седумдесет и дваесет и Девијанцији и Групи. Ниту еден од нив и неверниците, обожавањето на отпадниците и доброто и услугите што им ги прават на луѓето, не се прифаќаат и нема да работат во Ахирет понатамошниот живот. Муслиманите на кои патот им е во правилна насока се нарекуваат (Ахли-и суннет вел-џема'ат) и (Сунни). Сунни од сектата од групата се поделени во четири секти за богослужба. Оној што следи едно од четирите сектите, вели дека следбениците на другите три секти, исто така, припаѓаат на Ахл-и Суннет. Тие се сакаат. Кој не припаѓа на кое било од овие четири секти, не му припаѓа на групата Ахл-и суннет. Оваа познавање е напишано во писмата на Имам-и Раббан, во двесте и осумдесет и шести букви од првиот том, во коментарот на Тахтави за книгата Дурр-улмухтар (во поглавјето под наслов Зебајих), како и во **книгата Ел-бесар ли мункир-ит тевессул-и би-ехл-ил-мекабир** напишана од Мевлана Хамдулах Даџви. И двете книги

се на арапски јазик. Последната, која е напишана и објавена во Индија, 1395/1975 година, повторно се репродуцира во Истанбул.

Ако некој што се поклонува (се поклонува, учи , се моли и клаља за Аллаху Теала) во согласност со четирите секти, изврши грев или направи грешка во неговата богослужба, Аллаху Теала ќе му прости доколку сака и никогаш нема да го пушти во пеколот. Тој ако сака, ќе го мачи исто како колку што се неговите гревови, но на крајот ќе биде опростен ако сака од мачење. Оние кои не веруваат во ниту еден од јасните факти за кои мора да се верува во исламот, односно ако не веруваат во ниту еден од оние факти за кои дури и јулиците (незначителни) ги слушнале, се нарекуваат неверници и тие ќе бидат вечно мачени во пеколот. Овие се нарекуваат **(Неверник)** и **(Муртед).**[2]

Постојат два вида на неверници. Верници и Неверници во светите книги. Ако муслиман ја напушти својата вера, тој се нарекува **(Муртед**) или отпадник. Ибни Абидин "рахиме-хуллаху теала" пишува во темата „Причината за ширк или Бенчање кој е направен со Харам" и вели: „Муртен мулхид, зиндик, меџусија (обожавател на пеколот), путперест (идолопоклоник), антички грчки филозофи, лицемери, членови на седумдесет и две групи кои отидоа во граф, [брахманите, будистите], батини, ибахи и дурзи се сите кафири без Светите книги. (Масони,) исто така се неверници без Светите книги. Христијаните и Евреите се неверници со Светите книги, односно неверници на книгата. Тие веруваат во објавени книги (Теврат и Инџил) кои подоцна биле расипани. Оние кои, меѓу неверните книги, веруваат дека дури и во едно суштество има атрибут на Алаху Теала (сифат-и затијје**) и (сифат-и субитијје) и (Придавки на улухијјет)** тие станале политеисти.

Ако некои неверници или муслимани со или без книги се муслимани, тие ќе бидат спасени од пеколот. Станува чист муслиман без грев. Фекат мора да биде (**сунитски**) муслиман. Да се биде сунит значи да се чита и да се учи книгата на еден од луѓето на Ахл-и Суннет, велејќи "рахиме-хумуллаху теала" и дека верувањето, зборовите и делата се соодветни за тоа. Дали една личност е муслиман или не, може да се разбере од неговите зборови и дела што ги кажал без никаква потреба. Во неговиот последен здив е евидентирано дали оваа личност има верба во живот после животот. Ако маж или жена што направиле голем грев има покајание со чисто срце, неговите гревови сигурно ќе бидат простени.Тој ќе постане безгрешник чист. Што значи **(Покајание)** пишува во книгите Илмихал, кој што е напшано на пример на Турски и на Арапски јазик. **(Верување и Ислам) и (Се'адет-и ебедијје)** во книгите е објаснето подолго и појасно.

[2] Се нарекуваат луѓе кои на почетокот биле муслимани, но кои подоцна го напуштиле исламот и се вратиле од религијата.

ВЕРА И ИСЛАМ

Во ова книга **(İ'TİKÂDNÂME)**, Пророкот Мухамед (**Ислам и Вера**) ќе објасни еден дел од хадисите. Со изобилството на овој хадис, се надевам дека муслиманите ќе постигнат остварување на целоста[зајакнати], така што ќе имаат мир и штета, се надевам дека Халид ќе предизвика ослободување на „Кудди-се сиррух“.

Аллаху Теала, кој нема потреба од ништо и има многу добрина и многу страдања за своите слуги, е во состојба да ги прифати неправедните зборови на сиромашната Халиде, која има слабо, црно срце и прифаќа неправилно обожавање! Заштитете го од злото на лажниот, измамен ѓавол и се измамени од лажните зборови и списи на исламските непријатели. Тој беше најмилосрден од сочувствителните и најпромилизните корисници, на Големиот Аллах.

Истражувачите на исламот рекоа дека (**Мукеллеф)**[3] мукалеф, односно секоја возрасна и интелигентна машка или женска личност – муслиман/ка, која достигнала старост на пубертетот, треба правилно да знае и верува во Алаху Теала сифат-и затијјесини-и сифат-и субутојјесини – (Неопходно е да се знае и да се верува во вистината. Ова е првото нешто што е задолжително за секого). (атрибути) треба да го знае точното и да верува во тоа. Тоа е она што е фарз за секого. Да не ги познавате не е изговор, туку грев. Синот на Ахмед Калид-и Багдади не ја напиша оваа книга со цел да се фали за своето знаење пред другите, ниту со цел да стане славен, туку да остави зад себе една услуга и памтење. Може Џенаби Хак (Големиот Аллах) да му помогне на смирениот Халид[4] со Неговата моќ и преку блажената душа на Неговиот гласник (Пророк)! Амин.

[Аллаху Теала има шест атрибути на затија: - Вуџуд, Кидем, Бека, Вахданијјет, Мухалефе-ун лил-хавадиси Кијам-у би-нефсихи. Аллаху Теала е засекогаш, односно Аллаху Теала постои бесконечно и вечно во иднина. Вахданијет, Аллаху Теала е еден, односно никој не е еднаков или сличен на него. Мухалефет-ун лилхавадис, Аллаху Теала ништо не е како него на ниту еден начин. Кијам-у би-нафсихи, Аллаху Теала постои за Самиот себеси, односно тој нема потреба од никого и ништо за неговото вечно постоење. Ниту една од овие шест придавки не е присутна кај ниту едно суштество. Тие немаат врски, кои немаат интерес за суштества. Истражувачите на Бази, велејќи дека Вахданијет и Мухалефет-ун лил-хавадисин се исти (сифат-и затијј се пет) го кажаа истото .

Сè друго освен Аллаху Теала, се нарекува **(Ма-сива**) или (**Верници**). Сега тие велат (**Таб'ат**). Сите светци исчезнаа. Аллаху Теала ги создаде сите. Сите царства се можни и прецизни. Да, тие можат да постојат кога ќе исчезнат, и тие можат да исчезнат кога тие

[3] Нешто што мора да се направи

[4] Калид-и Багдади, 1242 [м. Умре во Дамаск во 1826 година].

постојат, и тие постоеја кога исчезнаа. **(Аллаху Теала постоеше кога ништо немаше**) го наведуваат ова во Хадисите.

Втор доказ е покажан во хадисите на пророците, секогаш тоа што се разнесува или растура, се менува. Се се менува. Условите на Аллах (значи самиот себе) и условите се вакви. Овие никогаш не се менуваат. Како и да е, во сферата, во физиката, се менува состојба на материјата. Во хемиските реакции, супстанцијата и структурата на супстанциите се менуваат. Гледаме дека предметите се враќаат како други предмети, додека исчезнуваат. Денес, материјата и елементот исчезнуваат во ново познатите атомски промени и реакциите на јадрата. Се свртува кон енергија. Не може да се појави од бесконечно дека Пророштвото се менува како овие, едни со други се единствени. Мора да има почеток, мора да биде составено од првите супстанции, елементи создадени од ништо.

Друг доказ дека пророштвото е веродостојно и може да постои додека неговото постоење е отсутно е сферата на царството. Дека тие постојат кога сѐ друго ќе снема. [Тело значи да постоиш. Има три вида на тела: Првиот вид е (**Ваџиб-ул-вуџуд**) телото кое е потребно. Секогаш го има. Пред и после вечноста никогаш не може да исчезне. Секогаш са Аллаху Теала е ваџиб-ул-вуџуб. Вториот вид е (**Мумтени ул вуџуд).** Да, не може да постои, мора засекогаш да исчезне. Вака е Шерик-и бари. Аллаху Теала е единствен, како Аллаху теала не може да постои второ суштество. Третиот вид е (Мумкин-ул-виџид). Да, може да постои или не. Сите сфери И суштества се секогаш вакви. Зботор (Вуџуд) од друго разбирање е зборот (Адем). Зборот Адем значи немаштија. Световите, сите нешта што не постоеја беа во времето на Адем. Тие не беа вистинити.

Постојат две суштества: **(Мумкин) и (Ваџиб**). Ако постоеше само мумкин, или ако не постоеше Ваџиб-ул-Вуџуд, ништо немаше да постои. [Затоа што, да се создаде од непостоење, промена и настан, и според нашето знаење за физиката, за да може да се случи промената во материјата, мора да биде под влијание на некоја сила, чиј извор мора да биде пред материјата]. Поради оваа причина, можноста ниту можеше да се создаде, ниту да постои сама по себе. Ако не дејствуваше никаква сила врз него, можноста секогаш ќе останеше непостоечка и немаше да се создаде. Бидејќи можноста не може да се создаде себеси, сигурно е дека тој не може да создава други можности. Оној кој што ја создава можноста мора да биде ваџиб-ул-вуџуб. Постоењето на алемот (универзумот) го докажува постоењето на Создателот кој го создал од ништо. Така, единствениот Творец на сето она што е мумкин, односно суштества, е единствениот ваџиб-ул-вуџуд кој не е ниту хадис ниту мумкин, но е секогаш постоечки и кадим (вечен). Ваџиб-улвајуд (неопходно битие или Алаху Теала) е оној за кој чие постоење никој не е потребен. Тој постои само за себе, Тој е секогаш егзистентен, односно никој не го создал. Ако не беше така, тој ќе мораше да биде суштество, односно мумкин и хадис создаден од некој друг. И тоа би било спротивно на ова што беше заклучено погоре. Во персискиот

јазик, зборот Худа, кој се користи како име на Алаху таала, значи кадим, односно вечен и секогаш постоечки. Во првиот дел на книгата, во член 6, на 74 та страница има повеќе значајни информации. Ве молиме и таму прочитајте!

Гледаме дека пророштвата се е во изненадувачки редослед. Филозофијата ги пронаоѓа новите.

Ние гледаме дека алемите (светови) се во зачудувачка хармонија и науката наоѓа нови закони секоја година. Творец на таква наредба мора да биде (Нау) кој живее вечно, (**Верник**) кој знае сѐ, (**Кадир**) кој е семоќен, (**Мурид**) - кој стори се́ што е од своја волја, (Семи)- кој слуша сѐ, (**Басир**) -кој гледа сѐ, (**Мутекелим**) - кој зборува со својот говор. (**Халик**) кој се створува. Затоа што, смртта, незнаењето, немоќта или егзекуцијата со напор, глувост, слепило и глупост се недостатоци. Невозможно е во Оној што го создал овој алем (свет) или каинат (универзум, свемир) толку прецизно и кој го штити од уништување, да има такви недостатоци.

[Сите суштества, од атоми до ѕвезди, биле создадени со буџет и закони. Прецизноста во добро познатите закони за физика, хемија, астрономија и биологија го воодушевува човечкиот ум. Дури Дарвин (Редоследот во структурата на окото се чини дека е презаситен од зачуденост бидејќи ги сметам суптилностите) Тој мораше да каже. Воздухот 78 проценти азот, 21 проценти кислород и 1 е мешавина од благородни гасови. Тоа е мешавина, а не соединение. Ако кислородот беше повеќе од 21 процент, тоа ќе ги разгори нашите бели дробови. Да беше помалку од 21, немаше да ги запали прехранбените производи во крвта. Луѓето и животните немаа да можат да живеат. Овие 21 проценти не се менуваат, дури и на дожд. Ова е голем благослов. Зарем тоа не го покажува постоењето, моќта и милоста на Аллах? Покрај ова чудо, структурата на окото останува воопшто. Дали би било нецелосно да се создадат сите закони, фини пресметки и формули научени во науката?]

Покрај тоа, ги гледаме придавките споменати во нивните креации. Тој ги создаде во нивните суштества. Како можеле овие придавки да се создадат во суштествата ако не постоеле? Да не беше во него, неговите суштества ќе беа супериорни од Него.

Повторно, ние велиме дека кај креаторот на царството, сѐ е совршенство, и ниедна од неисправните придавки не треба да биде присутна. За недостатоци, Худа не може да биде креативен.

Ако ги оставиме на страна овие докази кој ни ги покажува разумот, ајет-и керим и хадис-и шериф, ни ги покажува знаењето на Аллаху Теала. Во ова не треба да се сомневаме воопшто. Горенаведените осум знаења се нарекуват (**Сифат-и субутијје)**. Значи вкупно постојат осум знаења на Аллах (Сифат-и субутијје).

Покрај тоа, ги гледаме Атрибутите споменати во нивните креации. Тој ги создаде во нивните суштества. Како можеле овие Атрибути да се создадат во суштествата ако не постоеле? Да не беше во него, неговите суштества ќе беа повторно, ние велиме дека во креаторот на царството е сѐ совршенство,и не смее да биде присутна ниедна од

неисправните придавки. Бидејќи неисправниот, недостаток, Худа не може да биде креативен. Оставајќи ги овие докази што ги покажува умот настрана, стиховите и хадисите јасно наведуваат дека Големиот Аллах и неговите суштества се совршенство. Не е дозволено да се сомневаме во ова. Сомнежот предизвикува неверство (Куфур). Горенапишаните осум знаења се нарекуваат (**Сифат-и субутијје)**. Значи осумте значаења кои треба да се направат се сифат-и субутијјеси. Сите знаења ги има Аллаху Теала. Во неговите знаења, битијата немаат никаква мешовитост недостаток или некоја промена. Се нарекуваат (**Сифат-и затијје) и (Сифат-и субутијје) (Атрибути на Божественост).** Во некои од створењата верувањата кој се наоѓа придавката се нарекува (**Мушрик**).

-3 -

ИСЛАМСКИ ШАРТОВИ

(ОСНОВИТЕ НА ИСЛАМОТ)

Со помошта и силата што ни е дадена од Аллаху Теала (Големиот Аллах) , кој ги одржува живи сите алеми (светови), и кој нè прави сите фаворизи и кој ни дава секаква нима (благослов) и кој никогаш не спие, започнуваме со објаснување за хадисот на мубарак, шерифот на нашиот пророк салалалаху алеихи ве селем (саллаллаху алејхи и селлем).

Нашиот драг и возвишен Омер-Ибнул-Хаттаб - кој беше храбар водач на муслиманите и еден од највисоките придружници на Кирам, и кој беше познат по неговата вистинитост – Тој рече:

„Беше таков ден, кога неколкумина од нас, придружници на Куранот, беа во присуство и услуга на нашиот Ефендиј – Нашиот Пророк, Ресулуллах саллаху алејхи ве селлем . Тој ден, тој час, беше толку вреден и ценет што прашањето е дали тој некогаш ќе се доживее повторно. Салалахулах - алејхи ве селлам зборови (ваз) и да се погледне во неговото благословено лице кое беше храна на спокојство и задоволство на душите. За да ја посочи вредноста и честа на тој ден, тој рече: „Беше таков ден…“. Може ли некое друго време да биде исто толку чесен и почитуван како оној во кој тој беше предодреден да го види ангелот (Џебраил Алејхиселлем) во човечка форма и да го слушне неговиот глас, и да се слушне знаењето што им било неопходно на луѓето, на најубав и најјасен можен начин, директно од блажената уста на Пророкот саллаху алејхи и селлем?

„Човек ни приоѓа, како кога се раѓа Месечината. Неговите фустани беа премногу бели, а косата му беше премногу црна. На него немаше никакви знаци на патување, како што се прашина или пот. Никој од нас, придружниците на салалахуа, алејхи и салам, не го познаваше, односно тој не беше еден од оние што ги видовме или знаевме порано. Тој седеше тивко пред Пророкот саллаху алејхи ве селлем. Колена му беа близу до Мубарак на пророчкиот салаллаху алејхи ве селсам“. Оваа личност беше ангелот Џебраил во човечка форма. Неговиот начин на седење, иако не изгледа во согласност со стид (однесување), нè учи еден многу важен факт, тоа е дека при стекнувањето верско

знаење, срамот, гордоста и ароганцијата не смеат да бидат господари. Пророкот Џебраил алејхи селем сакал да им покаже на придружниците на Куранот дека секој што сака да учи за исламот треба слободно, и без двоумење да побара од муалимите (наставниците), дека не треба да се срами кога ја проучува религијата и дека не треба да се чувствува непријатно кога студира, предава или го изведува хакасот на Алаху талала (вистината, законот).

„Тој Зат-и Шериф (чесна личност, благородна личност, света личност) ги става рацете на колената на нашиот пророк, ресулли-и екрем ‘’Саллалаху Алејхи и Селлем’ Тој го прашал Ресуллалах на нашиот пророк **Еј Ресулаллах! Објасни ми го на мене исламот, муслиманството рече тој).**

(**Ислам**) значи да се предадеш во речникот со наведнување на вратот. Пратеникот на Алах се изјасни дека зборот „салалаху алејхи ве селсам“ е името на петте столба во исламот, како што следува:

Ресул-и екрем „саллаллаху алејхи и селлем” тој го рече тоа.

Пророкот Саллаху аллејхи и селлем дека првата исламска повелба (првиот услов за да се биде муслиман) е да се поручи келиме и шехадет. Тоа значи дека треба да кажеме “**Ешхеду ен ла иллаллах ешхеду енне Мухаммеден абдуху ресулух**”. Со други зборови, паметна личност која доживеала пубертет, и која може да зборува, мора гласно да каже. „**Ни на небо ни на земја никој не постои освен Аллах кој вреди за него да се молиме да го (обожаваме).** Само Аллах е тој кој треба да обожава. Само Аллах е тој кој е вистински (Тој е кој треба да се обожава). Тој е ваџиб-ул-вуџуб. Сите супериорности му припаѓаат. Тој нема недостатоци. Неговото име е **Аллах** “и верувајте со сето свое срце. Така треба да верува и каже **возвишена, благородна личност. Мухамед, син на Абдула, е роб и гласник на Аллаху Теала, односно Пророкот.** Мајката на пророкот, Хазрети Амина, беше ќерка на Бехеб. Расулулах ’алахис-салам’ роден во градот Мека [пред зори, во понеделник, 20 Април 571]. Кога имал четириесет години, за една година наречена Бисет, му било кажано дека е Пророк. После ова, тој ги поканил (ги натерал да се снајдат) луѓето во исламот во Мека тринаесет години. Потоа, со дозвола на Алаху Теала, [622. година] се преселил (направи хиџра) во градот Медина. Оттаму, исламската вера (дин-и ислам) почнува да се шири насекаде. Тој, десет години подоцна, во понеделник, 12 Раби ул-еввела (јули 632), го почестил светот и во понатамошниот свет (иден свет) со неговото доаѓање во него. Според историчарите, пророкот Саллаху алејхи и селлем влегол во пештерата на Северната планина во четвртокот вечерта, 27-ми месецот Сафар (622), за време на неговото мигрирање од Мека макарама во Медина Мунаввера. Тој ја напуштил пештерата во понеделникот вечерта и во понеделник, осмиот на Раби-ул еввел (20.09.1622), влегол во предградие на Медина наречена Куба. Овој радосен ден го означува почетокот на муслиманскиот календар на (**Хиџри Шемси**). Во четврток, денот и ноќта биле со иста должина. Ја напуштил Куба на Петок и влегол во Медина. Почетокот на месецот Мухарам во истата година (Петок, 16 јуни) бил прифатен како почеток на календарот **(Хиџри Камери)**. Годината на Хиџреи камери се совпаѓа со секоја западна нова година, само што е пократка за 622 години. Секоја западна Нова

Година се совпаѓа со секој ден од Хиџри Шемси во годината, само 621 години е подолг од Хиџри-и шемси на Нова Година.]

Втората од петте основни темели (услови-шартови) на исламот е „кога ќе дојде време да ги кажуваме молитвите правилно“, пет пати на ден [т.е., во согласност со неговите графикони и патеки]. **Клањањето пет пати на ден**, кога ќе се појави времето за молитва и да се знае дека го обожававме пред излегувањето од неговото време, е фарз за секој муслиман. Клањањето пред време, наметнато и погрешно направено од неписмени луѓе со непознавање (религиозно неуки луѓе) или оние што не го следат менсепот, е голем грев и таквиот намаз е неточен и неприфатен. Таквите календари (такви) се причините (на самите себе) да клањаат на првиот сунет на попладневните клањања, како и на фарз навечер во време на кераeт (време на мекхур). [Кога муезин ќе го повтори повикот кон намазот, ќе сфатиме дека е време за намаз. Она што неверниците и следбениците на иновацијата (бид’ат ехл) го учат преку звучниците, како и звукот што го создаваат звучниците, не се нарекува повик за молитва на Мухамед (**Езан-и Мухаммеди**). Ние мора да клањаме пред времето што ќе истече за намаз , да го гледаме /следиме фарзот, ваџиб и сунетите и да го предадеме срцето на Аллаху Теала. Во Куранот, молитвата се нарекува (**Салат**) . Лексичкото значење на зборот **Салат** е човекот да направи дуа (молитва), ангелите да прават (**Ифтитах текбир)** и за Аллаху Теала да има милост и сожалување. Во исламот, зборот **Салат** значи да се прават одредени дејствија и да научат одредени работи како што ни се прикажани во книгите илмихал (кои нè учат правилно за нашата религија). Салатот започнува со зборовите (**Аллаху Екбер**), кои се нарекуваат ифтахат табир, и се изговара од моментот откако ќе ги кренеме рацете до ушите, до точка да ги врзуваме рацете под папокот (за луѓето). Намазот го завршуваме со салам, односно со вртење на главата на крајот на последното седење, прво кон десното, а потоа кон левото рамо.

Третиот од петте услови на исламот е (**да се даде на Зекаат на неговиот имот**). Поимникот за **зекаат** значи чистење и фалење и да стане за добро и убаво. Тоа е значењето на **Зекаат** во исламот; Тоа значи дека секој што е повеќе од потребен и кој има одредена количина граница (**Имотот Зекат**) наречена (**Нисаб**), одвојува одредена сума од својот имот и им ја дава на муслиманите прогласени во Куранот без застој. Зекаат се дава на седум класи на луѓе. Постојат четири типа на зекаат во четири врсти : Зекаат за злато и сребро, зекаат од имотот на трговија, зекаат повеќе од половина од годината, зекаат од четириножни животни кои се одгледуваат на ливада, и почвени култури зекаат. Овие четири врсти зекаат се нарекуваат (**Ушр**). Штом производот е земен од земја, тој веднаш се дава. Другите три захаки се даваат откако ќе помине една година.

Четвртиот од петте услови на исламот. (**Да се пости секој ден во месецот Рамазан-и шериф**). Постот се нарекува (Савм). Савм во речникот има значење , колку можеш повеќе нешто да сокриеш и да го заштитиш. Аллаху Теала ни наредува во месецот Рамазан да се заштитиме секој ден од три нешта,зависно од условите кои ги имаме. Овие три работи се пиење ,јадење и сексуален однос. Месецот Рамазан започнува со

гледање на полумесечината [нова месечина] на небото. Не започнува со претходна пресметка по календар.

Петтиот од петте услови на исламот. (**Тој што има сила еднаш во животот да оди на Аџилак) .** На способна личност е фарз еднаш во животот (да направи таваф) околу Ка'бе му'аззам и да оствари вакф (да застане) на отворениот простор во Арафат, ако имовините кои се оставени за издржување на фамилијата до неговото враќање се доволни, додека оди и се врати од Мекке-и мукерреме, и ако телото е здраво и патот сигурен.

"Личност, само што го слушна одговорот на Ресулаллах рече, ''**О Ресулаллах ! Вистината ја кажа.** Ние, кои го слушнавме ова, се зачудивме од овие зборови на неговите ", рече Хазрети Омер радијаллаху Анх, сметајќи дека придружниците на цирамот кои беа присутни таму беа зачудени од однесувањето на оваа личност, која прво го поставува прашањето, а потоа го потврдува одговорот како точен. Тој се прашува дали би го научил тоа што не е познато, но да рече: „Ти го кажа така", ни кажува дека личноста веќе го знаела тоа.

Најголемиот од петте темели, наведено погоре, е да се изговори **(Келиме-и Шехадет)** и да се верува во неговото значење. Следната највисока основа е да се клања. Потоа следува постот , а дури после тоа, аџилак. Следната работа е да се даде зекат. Со вкупно гласови келим-е и шехадет е најголем збор. За време на преовладување на останатите четири, зборовите на повеќето научници се како што споменавме погоре. Зборот келим-и шехадет се претпоставуваше на почетокот на муслиманите и како прво е фарз. Клањањето пет пати на ден стана фарз во дванаесеттата година на раѓање, ноќта на мирац, една година и неколку месеци пред хиџра. Постот на Рамазан-и шериф стана фарз во втората година на хиџра, во месецот Шабан. Даденот зекат стана фарз во месецот Рамазан истата година кога постот стана и фарз. Хаџ станал фарз во шестата година на хиџри. Затоа, по редослед на супериорност, зекатот е последен и по редослед да стане фарз, хаџот е последен.

Ако некој негира, не верува, одбива, се шегува или не почитува некој од овие пет темели на исламот, тој станува незубибула (Аллаху теала да нè заштити) кафир. Исто како овие, оние кои што велат дека сèуште се харамот и хелалот , кои не прифаќаат ништо од другите работи за кои јасно и едногласно се изјаснуваат, кои сеуште велат дека харамот е халал ,тие исто така се сметаат како кафир (неверник). Таква личност станува неверник кој не сака, знае, негира едно од верските знаења, неверници, дури и оние кои живеат во исламската земја и кои се послушни во религијата.

[На пример, јадење свинско месо, пиење алкохолни пијалоци, коцкање и одење со туѓа глава помеѓу жените, главите на девојчињата, косата, рацете, нозете колената и стомакот да се гледаат пред мажите е харам. Аллаху Теала го забранил ова. Четирите секти на правата што ги објавија наредбите и забраните на Алаху теала, ги разликуваа поинаку нивните екстремитети, кои им беа забранети на мажите да се грижат и да им ги покажуваат на некој друг. Задолжително е за секој муслиман да покрива посебни делови од телото. Другите да гледаат во непокриените места е Харам. (**Кимја-и се'адет**)

исто така вели (Харам е жените да излезат со тенок, фенси, тесен, миризлив фустан, како и да излегуваат на улиците со главата, косата, рацете и нозете непокриени. Нивните мајка, татко, сопруг и брат, кои ги пуштаат да излезат,во тој случај се подготвени да станат партнери во нивниот грев и казна). Да, тие ќе изгорат заедно во пеколот. Ако се покаат, ќе им биде простено. Алаху талала ги сака оние кои што ќе се покаат. На третата година од миграцијата беше наредено девојчињата и жените, кои биле заробени, да не бидат видливи за странските мажи. Не треба да ги измами британските предци и луѓето кои паднале во нивните стапици што подоцна ја направиле завесата, со тврдење дека превезот не бил покриен пред стихот на хиџабот. Секој што ќе рече дека е муслиман треба да знае дали сè што ќе прави е соодветно за исламот. Ако тој не знае, тој мора да научи со тоа што ќе го праша академскиот Ахл-и Суннет или со читање од книгите на овие научници. Ако делото не е соодветно за исламот, не може да се спаси од грев или хула. Тој мора да се покајува секој ден. На оној што се покајува и бара извинување ,секако дека ќе му биде простено. Ако не се покае, тој ќе биде казнет во светот и во пеколот. Овие казни се напишани на различни места од нашата книга. Муслиманот, кој го извршил големиот грев, ќе биде тргнат од пеколот, откако тој ќе го запали исто како и неговиот грев. Неверници, луѓе кои не веруваат во Алаху Теала и работат за уништување на исламот, ќе горат бесконечно во пеколот.

Местата кои што мажите и жените треба да ги покриваат во клањањето, а и насекаде се нарекуваат (**Аврет Махалли)**. [5]Важно е да се отвори приватната област и да се погледне во приватната област на друго лице. Кој ќе рече дека нема приватно место во исламот, станува неверник. Со İcma, тој станува неверник кој не обрнува никакво внимание и не се плаши од казната на другите, кој вели дека сèуште ќе може да отвори место што е приватно во сите четири секти и да гледа во таква приватна област.

Секој што ќе рече дека (јас сум муслиман) мора да ги научи условите на верата и исламот, и поставувањето на четирите секти и фарди и штети кои што се прогласени едногласно и на истите да им дава важност. Доколку не ги знае ,не постои извинување. Тоа е како да не знаете или не верувате. Покрај лицето и рацете на жените, тоа претставува почит во сите четири секти. Иако не е неверник оној кој отвора место што не е со İcma, што не е идол според една од другите три секти, тој станува голем грев според сопствената секта. Вака мажите ги отвораат колената и препоните. Неопходно е да се знае дека тој кој го прави тоа, не знае,треба да учи. Кога учи, тој мора да се покае и да се покрие.

Исто така лаги, озборувања, фаќање, клевета, кражба, измама, предавство, срцев удар, злоба, користење на нечиј друг имот без дозвола, неплаќање на платите на работникот, превозникот, спротивставување на државата, неплаќање данок е грев. Важно е да се направат овие против неверници и неверници. Неверојатно е дека игнорантот не ги знае работите што не се познати и кои не се од суштинско значење. Фисск станува грев. Погледнете го 475-от придружник!

---

[5] Интимните делови на една жена кој треба да бидат покриени, се дефинира како Аура.

УСЛОВИ НА ИМАНОТ

(Повторно прашувајќи ја оваа личност, Пратеникот на Алах рече „Саллаху Алејхи и Селлем“! **(Дозволете ми да знам која е верата)** Откако го прашав што е исламот и одговорија на него, Чебрал го замоли нашиот господар, „ “алејхисселам“, Гласник на Бога, да ги објасни вистината и природата на верата. Верувањето значи да знаете личност во речникот целосно вербално, верувајќи во тоа. Во исламот, тоа значи верба; Како што вели Пратеникот на Алах, „саллаллахи алејхи и селлем “, знаејќи и верувајќи дека тој е пророк на Алаху талала и дека е избран и информиран од него, и верувајќи во тоа што кратко време го пријавил Алаху талала и верувајќи во она што го објавил опширно, е да се каже мачеништвото на јазик, Силна верба е дека, како што тој веруваше дека огнот гори, змијата се отру и уби, да верува во Аллаху Теала и неговите атрибути, да трча по Неговата согласност и собрание и да избега од неговиот гнев и казна и да ја постави својата вера цврсто во срцето, како што е во пишувањето на верата ,таа треба да биде јака како мермерот.

Исламот е оној со верба што ја изјави Мухамед. Верувањето во значењето на зборот мачеништво е обострано. Иако има некои надежи и посебни разлики, зборовите на зборовите се одделни, но тие немаат никакви разлики во исламот.

Дали е вербата една работа или комбинација на неколку делови? Ако се комбинираат, од колку делови се состои? Дали се целите, состаноците, верата или не? Кога велам дека имам верба, дозволено е да кажам, Иншаллах?

Тоа е? Дали има неколку верувања? Верувате во вера? Дали верувате во рацете на човекот? Или верниците веруваа со сила? Ако има тешко, алгебра во верата, зошто е наредено дека сите треба да веруваат? Потребно е премногу долго време за да се пријават одделно. За ова, јас нема да го пријавам секој одговор поединечно овде. Тој треба да знае толку многу што не е дозволено да наредиш нешто што не е можно, според сектите Еш’ари и Му’тезиле, да го стори Аллах. Иако тој е верник, не е дозволено да нарачувате работи што луѓето не можат да си ги дозволат. Според сопругата, ова е дозволено. Фекат не наредил. Ова е како да се запознае некое лице да лета во воздухот. Во вера, богослужба и дела, Аллаху Теала не ги сакаше работите што не можеше да си ги дозволи од своите слуги. Поради оваа причина, оној што е луд, кој спие, кој спие и умира додека е муслиман, не ја одобрува оваа состојба, но ги продолжува муслиманите. Во овој хадис, тој не треба да размислува за речникот на верникот. Бидејќи речникот на верникот значи валидација и верување, никој не е во арапскиот џихад кој не ја знае оваа маана. Од каде не знаеа дека Ешаб-кирим „радијааллаху теала анхум еџмаин “ не знаеше. Кебрал алејхиселм сакаше да го научи за смислата на верата на Ешаб-Кирма. За ова, Пратеникот на Алах го прашува она што се вели дека се верува во исламот во „салалаху теала алејхи и селлам“. **Да веруваш (верувајќи)** значи да веруваш во одредени работи и да веруваш со јазикот и срцето, со пронаоѓање и по пат на откривање, совесно, со доверба и следење на избраниот збор, со помош на разбирање

на умот со славен доказ. Пратеникот на Алах во „салалаху алејхи и ве селем“ изјави дека верувањето е да верувате во одредени работи:

Првата од овие шест работи е да се верува дека **Аллаху Теала е творец на вациб-ил-вакуда и вистински верник на сите суштества.** Цврста верба е дека сѐ што се наоѓа во светот и во оној свет е без супстанција, без земја и уникатно, но дека Алах е талала. [Секоја супстанција, атоми, молекули, елементи, соединенија, органски тела, клетки, живот, смрт, секој настан, секоја реакција, секаков вид на сила, форми на енергија, движења, крв, духови, ангели, секое живо суштество, од ништо. Тој е тој што постои и е присутен секаде во секој момент.] Создава сѐ што се случува во рамките, [одеднаш, додека никој не постои], како и [секој пат, едни од други. Што се однесува до судниот ден, тој ќе уништи сѐ во еден момент. Тој е држава, креатор, сопственик и судија на секое битие. Неопходно е да се верува дека неговиот судија, и неговиот претпоставен не постојат. Секоја супериорност, секоја придавка е Негова. Во него нема повраток, ниту една неисправна придавка. Тој може да направи се што сака. Она што тие го прават е да се самоуки или некој друг не дава одговор. Сепак, во секоја сфера има мудрости, освојувања, услуги и награди.

Не е задолжително да им се дава она што е добро на своите луѓе слуги, на оние што се пристојни, да бидат наградени за некои и да казнуваат други. Ако ги постави на небото сите пророци и грешници, управителот е достоен за својата награда. Тој е погоден за својата правда ако ги наметнува сите оние што обожаваат. Тој посака и изјави дека ќе ги донесе муслиманите и обожавателите на рајот и дека ќе им даде бесконечни благослови, и неверства дека тие бесконечно ќе издржат во пеколот. Тој не се навраќа на својот збор. Ако сите живи суштества веруваат , нема да има достоинство кон Него. Ако целиот свет е неверник, роговиден, преплавен, се спротивставува, тоа не му прави штета. Кога Кул сака да стори нешто, Тој ја создава таа работа, ако сака . Тој е тој што го создава секое движење и сѐ останато на Своите слуги. Ако тој не сака, не создава, ништо не може да се движи. Ако тој не сака, никој не може да биде неверник. Никој не може да се буни. Иако сака лоши гревови, тој не е задоволен од нив. Никој не може да се меша во неговата работа. Зошто го стори тоа? Никој нема моќ и право да каже, ако го стори, да праша зошто. Освен ширк, лоши зборови тој прави и секој голем грев да му простува на секој што умира без покајание, ако сака. За мал грев, тој ќе биде казнет. Неверниците изјавиле дека никогаш нема да бидат милостиви кон оние што умреле како отпадници и дека вечно ќе ги издржат.

Тој кој е муслиман (**Ехл-и Кибле**), кој се моли ги остварува молитвите Фекат, кој умира без неговата итика **(Ехл-и Суннет**) и кој не ги прилагодува и кој ќе умре без покајание, ќе биде казнет во пеколот, тие е се нарекуваат (**Носител на бидат**) Муслиманите нема да останат вечно во пеколот.

Дозволено е да се види Аллаху Теала со окото на светот. Фекат, никој не видел. На денот на воскресението, во моментот на судбината, на неверниците и верниците, кои се сите грешници; Тој ќе им се појави на верниците кои се праведни, со благодат и Џемл.

Верниците ќе гледаат во Рајот во својство на собрание. Ангелите и жените ќе видат, а неверниците ќе останат лишени од ова. Веста во која се вели дека Џиновите ќе останат лишени е силна. Според повеќето научници, (приемите на верниците, секое утро и вечер, оние со пониски степени, секоја сабота и жените ќе бидат почестени неколку пати годишно, како резултат на гледање). Хазрат Шхеик Абулхак-ак Дехлеви вели во својата книга за дисциплина (**Текмил-ул-иман**) дека: **(На денот кога ќе дојде крај на светот ќе го видите вашиот Господ како што гледате четиринаесеттиот месец!)** [6]Како што Аллах ќе биде познат без разбирање во светот, ќе се види без разбирање во понатамошниот свет. Големите научници како што се ебул Хасен-и Еш'ари и имам-и Сујути и имам- Бејхеки објавија дека ангелите ќе го видат Аллаху Теала во Рајот. Имам-и'зам Ебу Ханифе и другите научници изјавија дека џиновите (џиновите) нема да се здобијат со награди и нема да влезат во Рајот, но оние што се верници ќе бидат спасени од пеколот. Жените ќе гледаат неколку пати годишно, како празничните денови во светот. Совршените верници ќе ги гледаат деновите до секое утро и вечер, а другите до петок. Според овој фактор, жените и ангелите на верникот и џин се исто така вклучени во оваа добра вест. Би било соодветно жените да бидат ослободени од други жени, како што се Фатимат-уз-зехра и Хадиџет-ул-кубра и Аише-и и другите езваџ-и тахират и Мерјем и Асије како "радијаллаху теала анхунне еџма'ин" вредни и совршени жени кој треба да се одвојуваат од другите жени. Исто така го означуваме и **Имам-и Сујути.**

Треба да се верува дека Аллаху Теала ќе се види и како ќе се види еден ден. Бидејќи делата на Алаху теала не можат да бидат разбрани со разум. Не е како делата на светот. [Не може да се мери со познавање на физиката и хемијата.] Алаху талала нема природа или спротивставување. Аллаху Теала не е член. Не е предмет. Тоа не е елемент. Смесата не е соединение. Не е број. Неизмерлив. Нема компензација. Нема промена во тоа. Не е просторно. Никаде не е. Не е темпирано. Нема пред, после, пред, назад, долу, десно и лево. За ова, човечка мисла, човечко знаење, човечки ум, тој не може да разбере ништо. Ниту тој може да сфати како да го види тоа. Не е во мааните што ги разбираме и знаеме дека зборовите што не се дозволени за Алаху теала, како што се раце, нозе, насоки, места и слично, се во стиховите и традициите што ги разбираме и ги знаеме. Таквите стихови се нарекуваат хадис (**Мутешабихат**). Тие треба да веруваат во овие и да не се обидуваат да разберат што и како се. Или, овие се кратки или долги (**Те'вил**). Друга маана е дадена за да одговараат на Аллах, Аллаху Теала. На пример, зборот рака значи моќ, енергија.

Мухамед алејхиселам го видел Аллаху Теала во мираџ. Оваа визија не беше како да се гледа со окото на светот. Ако некое лице рече дека го видел Алаху теала во светот, тој е Зиндик (Кој не верува на господ и на другиот свет). Не е како Евлијите да гледаат „каддесаллаху таала есрарехум еџма", како што тие го гледаат светот. Тоа не е (**Ру'јет**). Тоа е за нив (**Шухур**). Тие нештата ги гледаат со окото на срцето. И покрај тоа што имаше луѓе кои велеа го виделе од Евлијај-ки Кирам, тие мислеа дека е откровение, кога беше во состојба на тајност, кога нивните умови не беа во нивните глави. Или тоа е еден од зборовите што може да се разбере со разликување.

---

[6] Абдулхак-и Дехлеви, 1052 [м. Умре во Делхи во 1642 година].

Наведување: Дозволено е да се види Аллаху Теала со окото на светот беше објавено погоре. Секој што ќе каже дека се случило нешто што е дозволено, зошто треба да биде сурово? Ако има неверник кој вели дека е „тој“, дали може да се каже дека е дозволено?

Одговор: Во речникот, тоа значи дека е соодветно, без разлика дали е соодветно или не. Фекат значи дека сонот е дозволен во сектата Ешарари[7]; Аллаху Теала значи дека, освен тоа што е близу до овој свет, да се биде пред него, и да се види со законите на физиката што ги создаде во светот, тоа значи да се биде во можност да се создаде една сосема друга сила на гледање кај човекот. На пример, дозволено е да се покаже слепа личност во Кина, да се покаже зашилената мува во Андалузија или да се покаже на личноста на светот, месечината и ѕвездата. Таквата сила е за Аллаху Теала. Второ, да се каже дека го видов во светот не е во согласност со стихот и единството на научниците. За ова, оној што вели такво нешто е или (**Мулхид**) или (**Зиндик).** Како трет одговор, велиме дека не е дозволено да се види дека сонот е дозволен во светот, дозволено е да се гледа во светот со законите на физиката. Сепак, секој што ќе рече дека го видел Алаху Теала, значи дека видел и други работи . Ова е неправилио гледање. Како ова, секој што ќе каже работи што предизвикуваат лошотии се нарекува мулхид или зиндик. [Неговиот гласник на Бога] наредува по овие одговори (пазете се!). Со ова, тој посочува дека вториот одговор е поцврст. (**Мулхид)** и (**Зиндик**) велат дека тој е муслиман. **(Мулхид**) е искрен со овој збор. Тој верува дека е муслиман и дека е на вистинскиот пат. (**Зиндик**) е непријател на исламот. Изгледа дека Муслиман го уништува исламот одвнатре, да ги измами муслиманите.]

Незамисливо е да се пренесува преку Алаху теала, дење и ноќе. Алаху теала, во никој случај, како што нема да има промена, во минатото, во иднина, не е така. Алаху талала не содржи ништо. Не се спојува со ништо. [Луѓето од Шис кои веруваат во Хазрети Али (**Нусајри**) кои велат дека пророкот рече дека е роден се неверници.] Не постои спротивен, сличен, партнер, помошник или заштитник на Алаху талала. Нема мајка, татко, син, ќерка, сопруга. Секојт е со секого и сѐ е мухит и назр. Тоа е дури и поблиску до животот од сите. Фекат, не е како што го разбираме, подготвен е, жив е и близок. Неговата блискост не може да се разбере со откритието и гордоста на научникот на научниците, интелигенцијата на научниците и „каддесаллаху таала есарехум еџм,, на Евлија. Човечкиот ум не може да го сфати внатрешното лице на ова. Алаху талала е оној во неговиот живот и придавки, нема никаква промена во ниту еден од нив, нема измени. Тефеккеру фи алалиллахи и ла тетефеккеру фи затиллахи. Прочитајте го првиот том, 46-то писмо!

Имињата на Аллаху Теала се **(Тевкифи).** Дозволено е да се каже, имињата објавени во исламот и не е дозволено да се каже кој било друг од нив. [На пример, Алаху талала се нарекува научник. Фекат не се нарекува научник. Зашто, исламот не вели дека Алаху талала е судбина. Не е дозволено да се нарекува Бог наместо Аллах. Бидејќи Бог значи Бог, мааб. На пример, боговите на мисирки се крави, се вели. (Бог е еден, нема друг Бог освен него). Зборовите Диеу, Готт и Год на други јазици, исто така, можат да се користат

---

[7]Абулхасен Али бин Исмаил Аш'ари, 330 [м. Починал во Багдад во 941 година].

за божество, Махуд (Се нарекува на кој се поклонува ,на кого се верува) маана. Не може да се користи во името на Аллах.]

Имињата на Алаху Теала се бесконечни. Легитимно е затоа што има илјадници имиња. Јани објави илјадници имиња на неговите имиња на луѓето. Деведесет и девет од нив се пријавени во религијата на Мухамед. Овие се нарекуваат (**Есма-и Хусна**).

Аллаху Теала (**Сифат-и затијје**) има шест. [Ние ги објавивме погоре. (**Сифат-и субутијје**) е осум во секцијата (**Матуридјје**) - (**Еш'арјје)** е седум во сектата. Овие придавки се вечни,постојани, исто како и минатото. Тие постојат засекогаш. Тие се Мукадес. Тие не се како придавки на суштества. Тие не можат да бидат разбрани од умот, осомничениот и по аналогија со оние во светот. Алаху Теала, еден од овие атрибути, им заповедал на луѓето да даваат. Гледајќи ги овие, атрибутите на Алаху Теала може да се разберат малку. Не е дозволено да се размислува за Аллах и да се разбере, бидејќи човекот не може да го разбере Аллах. Осум придавки на Аллаху Теала не се исти, не се неформални. Всушност, неговите придавки не се тој самиот. Тој не е никој освен самиот себе. Овие осум придавки се:

Живот, знаење, сем, базар, моќ, калам, волја и таекин. Во секцијата Еш'арије, таа е една со атрибут на минатото и моќта на моќта. Мешијет значи и волја.

Секој од осумте атрибути на Алаху Теала е едноставен и постојан. Во ниеден случај, нема да има промени. Фекат, секој од нив е многу во однос на субјективноста. Важноста на придавката на суштествата, во смисла на неговиот ефект, не му штети на неговата едноставност. Како таков, Алаху талала ги создаде таквите разновидни суштества и ги штити сите од исчезнување во секој момент. Фекат, Тој е повторно еден. Нема промена во тоа. Секое суштество, секој момент, во секој поглед има потреба од Него. Нему не му треба никој.

2- Втората од шестте работи во кои што мора да се верува е: (**верувајќи во неговите ангели).** Ангел, пратеник, информатор или сила значи. Ангелите на небото секаде се наоѓаат. Тој е Латиф (корист и добрина кој доаѓа од некого) . Тие се уште поповолни од гасот. Тие се Нуранидирлер. Тие се живи. Тие се паметни .Злото кај луѓето ,е отсутно кај ангелите. Тие можат да имаат каква било форма. Бидејќи гасовите се течни и цврсти, и кога тие се цврсти, ангелите можат да земат убави форми, исто како и да се обликуваат. Ангелите не се духови што го оставаат телото на големите луѓе. Христијаните мислат дека на ангелите мислите им се исти. Енергијата, како сила, не е без материја. Така размислуваа некои од поранешните филозофи. Сите тие се нарекуваат (**Ангели**). Ангелите се создадени пред секое суштество. Затоа, на верниците им било кажано да веруваат во ерата, на книгите пред верниците пророците, да се верува на ангелите. Книгите се пред пророците. Во Куранот, името на работите во кој што треба да се поверува е објавено по овој редослед.

Верата во ангелите треба да биде како што следува: Ангелите се слуги на Аллаху Теала. Тоа не се партнери. Тие не се ќерки. Неверниците, политеисти, веруваа во тоа. Аллаху Теала ги сака *сите ангели. Тие се потпираат на наредбите на Алаху таалан. Тие не грешат. Тие не откриваат наредби. Тие не се ни машки, ниту женски. Немаат брак,*

немаат деца. Не го живеаат сопственоиот живот. Во вестите од Абдулах ибни Месад, "радијаллаху анх", се вели дека некои од ангелите се деца и дека меѓу нив има Иблис и Џиновите, но одговорот е долг и е напишан во книгите. (**Зелле**) како што е времето кога тој заповеда дека ќе создаде луѓе, (Еј Господи ја откриеш ли земјата и ќе пролееш крв?) Нема да им наштети ако се безгрешни.

Најголемиот број суштества се ангелите. Никој не го знае нивниот точен број освен Аллаху Теала. Нема празно место на небесата што ангелите не го обожаваат. Насекаде на небесата е исполнето со ангели во Руку и на Сеџде. Ангелите имаат должност на небесата, земјата, тревата, ѕвездите, суштествата, безживотните, дождовните капки, лисјата на дрвјата, секоја молекула, секој атом, секоја реакција, секое движење, сè. Насекаде, тие извршуваат наредби на Алаху Талала. Тие се чувари меѓу Аллаху Теала и нивните суштества. Некои од нив се началници на други ангели. Некои од нив носат вести до Пророците. Некои од нив носат добро размислување во срцата на луѓето, што се нарекува (**Инспирација**). Некои од нив не се свесни за луѓето и за сите суштества. Тие поминаа од лицето на Аллаху Теала. Секој од нив има одредено место. Тие не можат да заминат таму. Своето има две крилја, неговото има четири или повеќе крилја. [Крилјата на секое животно и се во своја структура, а крилјата на ангелите се од ваков вид, исто како што не се слични. Човек, името на нешто што не го гледа ниту знае кога ќе го слушне , тој е претпоставен и измамен како работи што ги знае. Ангелите имаат крилја. Ние веруваме. Фекат, не знаеме како. Во црквите и во некои збирки и филмови се направени слики на жени со крилја, кои се гледаат како ангели. Муслиманите не сликаат вака. Тие не треба да размислуваат за овие искривени слики направени од оние кои не се муслимани и не треба да бидат измамени од непријателите.] Ангелите на небото се на Небото. Старешините од овие се нарекуваат (**Ридван**). Се нарекуваат ангели на пеколот (**Зебани**).[8] Тие го прават својот мандат нарачан во пекол. Пеколниот оган нема да ги повреди. Тоа е како што морето не е штетно за рибите. Старешините на пеколот зебани се деветнаесет. Името на најголемиот е (**Малик**).

Четирите ангели, секој од нив е добар и лош, кои ги пишуваат сите свои дела, двајца во текот на ноќта и двајца во текот на денот, се нарекуваат (**Службеник во Кирмен**) или (**ангели Хафаза**). Напишани се Ангелите кои има и други освен овие Хафаза. Ангелот од десната страна е господар на левата страна и пишува добри дела и обожувања. Лево, тој ги пишува злите. Во гробовите има ангели да ги казнат неверниците и муслиманите и ангелите во гробот за да побараат мир. Се нарекуваат ангели на Суел (**Мункер и Некир**). Исто така се нарекуваат и оние што ги прашуваат верниците (**Мубешшир и Беши**).

Ангелите имаат предности едни над други. Претпоставените се четворица. Првиот од овие е (Џебраил) алејхисселам. Неговата должност е да донесе (**Вахј**) пред пророците, да ги известува наредбите и забраните. Вториот е (**Сур**) што ќе ја разнесе цевката наречена (**Исрафил**) е алејхисселам. Суру два пати ќе дувне. Во прво време, секое живо суштество ќе умре освен Аллаху Теала. Во втората, сите тие ќе се родат повторно. Третиот е (**Микаил**) алејхисселам. Евтина, скапост, недостиг, изобилство, [економски

---

[8] Зебани е еден од ангелите кој е задолжен во Пеколот.

ред], [донесување духовност и мир] и движење на секоја работа е должност на ова. Четвртиот е (**Азраил**) алејхиселлам. Ова е она што ја одзема душата на луѓето. [На јазикот Фариари, раха се нарекува душа. По овие четири ангели, ангелите кои се супериорни се четири класи: ангелите наречени (**Хамеле-и Арш**) се четири реда. Тие ќе бидат осум во несреќата. Ангелите во божественоста Хузур-и илахи се нарекуваат (Мукарребин). Старешините на измачените ангели се нарекуваат (**Керубијан**). Ангелите на милоста се нарекуваат (**Руханија**). Сите овие се ангели или супериорни претпоставени на ангелите. Освен Пророците, овие се „алејхомуссалевату веттеслимата“, супериорни во однос на сите луѓе. Владетелите и старателите на муслиманите се супериорни во однос на сопругите ангели, „ти“, под нив, дури и повеќе од тоа. Луѓето на ангелите се подобри од народот на муслиманите. Неверниците, од друга страна, се инфериорни во однос на секое суштество.

Во првиот удар на редот, покрај четирите големи ангели и хамеле-и Арш, ќе бидат исчезнати сите ангели. После тоа, по хамеле-и Аршдан ќе исчезнат четири ангели, па дури и подоцна. Во втората, сите ангели ќе бидат воскреснати прво. Со хамеле-и арш, овие четири ангели ќе бидат воскреснати пред вториот удар. Ова значи дека овие ангели ќе исчезнат после секое суштество, како што биле создадени пред сите суштества.

3- Третиот од шестте нешта во кој што треба да се верува е: **(Да се верува во книгите кои се испратени од страна на Аллаху Теала**). Алаху талала ги испрати овие пророци со ангелот, раскажувајќи ја главата на блажените уши на пророците и почитувајќи ги знаците со слушање на нив,од кои некои без ангели. Сите овие книги се зборови на Алаху Теала. Тие се вечни и почетни. Тие не се суштества. Овие не се зборови на ангелите или на пророците. Зборот на Аллаху Теала не е како зборот што го напишавме и држиме и кажуваме во нашите умови. Кога пишувате, не е како наводно и ментално. Не е писмо и самогласка. Човекот не може да разбере кои се Аллаху Теала и неговите атрибути. Фекат, тој збор, луѓето го читаат. Се чува во умови и пишува. Кога е со нас, тој станува хадис. Зборот на Аллаху Теала е суштество и хадис кога станува збор за луѓе. Сметајќи дека Аллаху Теала е зборот, тој е антички.

Сите пророци испратени од Аллаху Теала се вистинити. Не можам да бидам погрешен. Иако за казната се вели дека е казна и дозволено е да се вознесе, тоа зависи од условите што не ги знаеме или од неговата волја. Или пак значи дека човекот ја заслужува добиената казна. Зборот што прогласува казна и не е да се даде некоја вест, кога ќе се опрости, да се лаже. Иако не е дозволено Аллаху Теала да ги дава ветувањата што ги даде, дозволено е да биде милостив. Умот и стиховите покажуваат дека тоа е случај.

Освен ако не се појави проблем, неопходно е да се дадат јасни стихови на стиховите и хадисите. Не е дозволено да се даваат други значања како овие. Куранот и хадисите кои се напишани со речникот на Курејш . Неопходно е да се кажат зборовите и мааните – изразите што се користеле во хиџасот пред илјада четиристотини години. Не е правилно да се направи превод со промена на времето и давање на маните значењата што се користат денес. Во стиховите наречени (Муташабихат), има неразбирливи тајни значења. Само Алах го знае значењето на овие и само неколкумина избрани старешини

на кои им се дадени **(Илм-и Ледунни)** можат да разберат онолку колку што се информирани. Никој друг не може да разбере. Поради оваа причина, мутабихот не треба да верува дека стиховите се зборот на Алах и не треба да ги истражува нивните значења. Тој рече дека ќе биде дозволено да се направат вакви стихови кратко или широко (Те'вил) во сектата Ашари. (**Те'вил**) значи меѓу различните значења на зборот. Тоа значи да изберете што не е легитимно. На пример, стихот (**Раката на Алах е над нивните раце)** за време на асраа е зборот на Алаху талала. Алаху талала треба да каже што и да прави со тоа, јас само верував. Не можам да ја разберам смислата на ова, но да кажам дека Аллах знае дека е најдобриот начин. Знаењето на Аллах е Семоќен не е како нашето знаење. Неговата волја не е како нашата волја. Раката на Аллаху Теала не е како рацете на слугите.

Во книгите кои се спуштени донесени од страна на Аллаху Теала Ајетите-натписите што ги преземал Аллаху Теала, само стиховите се читале самостојно, единственото осамено значење или два од нив биле отстранети **Несх** (изменети) и се сменети од страна на Аллаху Теала. Кур'нот ги укина сите книги, и ги укинал одредбите. Во Куранот до крајот на к'јаметот, нема да има основа, неточност, заборавена, загуба и недостаток. Сите знаења за минатото и иднината се во Куранот. Поради оваа причина, тој е супериорен и вреден од сите божествени придружници. Најголемото чудо на гласникот на Аллаху теала , „Саллаллаху Алејхи и Селлем", најголемото чудо е во Куранот. Ако се соберат сите луѓе и џинови, ако се обидат да кажат еден збор како најкраткото поглавје од Куранот, не можат да го кажат. Поезијата, белиг, едиб, фасих поетите на Арабистан се собраа на едно место. Тие работеа напорно. Тие не можеа да кажат збор како краток ајет. Тие не можеа да застанат против Куранот. Беа зачудени. Алаху талала е неспособен за непријателите на исламот пред лицето на Куранот. Рецитирањето на Куранот е над човечката моќ. Луѓето не се способни да кажат како него. Стиховите од Куранот не се како пророците на луѓето, прозата кој не е везир и зборовите на пророкот. Сепак, се вели во буквите што ги користеле поетите во Арабските места.

Тоа е сто и четири од виорните дервиши. Десет ауф **(Адем)** против нив, педесет сауф **(Шит**) алејхиселам, триесет сухуф (**Идрис**) алејхиселама, десет сухуф (**Ибрахим**) против него. Книгата (**Теврат**) е на Муса Алејхиселем, (**Зебур**) книгата на Даву Алејхиселлам (**Инџил**) е книгата на Иса (Исус) алејхиселлам, (**Курано**т) е симнат на Мухаммед алејхиселам.

Ако некое лице сака да наредува или да забрани или праша нешто, да даде вест, тие прво размислуваат за тоа и го подготвуваат. Тие ги нарекуваат овие маани (**Келам-и нефси**) во умот. Овие значења не се нарекуваат ниту арапски или фариси, ниту турски. Зборувањето на разни јазици не предизвикува да преземаат други средства. Зборовите што ги опишуваат овие маани се нарекуваат **(Келам-и лафзи)** може да се опише на различни јазици. Нејзиниот келам-и нефси е чист, непроменлив и јасен атрибут на оној што го поседува, како и на неговите други атрибути, како што се знаење (илм), желба (ираде), моќ на расудување и така натаму.Келам-и лафзи е група букви што излегуваат од устата на лицето што ги изговара и кои изразуваат келам-и нефси и кои стигнуваат до ушите. Затоа, каламот на Аллаху Теала е езели (вечен во минатото), ебеди (вечен во

иднина), гласен, несоздаден и постои со неговиот зат (**Битие**). Тој е атрибут на Аллаху Теала, различен од атрибутите на затија и атрибутите на субтија, како што се неговите атрибути на илм (**знаење**) и ираде (**желба)**. (секој маж и жена кој се возрасни и способни за стварат фамилија) сифат-и субутијјелер, е атрибут само по себе.

Насловот на Келам е исто така едноставен. Никогаш не се менува. Писмото не е самогласка. Не постои никаква промена или фрагментација, како што е буква, звучност, забраната, давањето вести и да се биде араби, фариси,ибрани, турски, сурјани. Не презема вакви форми, не се пишуваат. Не бара инструменти како што се умот, увото и јазикот. Изберете на било кој јазик кој сакате да кажете, може да се каже. Така, ако се рече арапски, се нарекува Кур’ан-и Керим . Ако се рече како Ибрани, тоа е Теврат. Кога е Сурјани, тоа е инџир (библиско). **(Шерх-ул-мекасид**)[9] Во книгата ако се каже дека е јунан, Библијата вели Зебур кога е Сурјани.]

Ги известува работите на божественоста Калам-и илахи. Се случува ако известува приказни или вести (**Вест**). Ако тоа не е случај (**Градба**). Ако ги пријави работите што треба да се направат, (**Наредба)** се случува. Ако ги пријави забраните, тоа ќе биде (**чувствителност**). Фекат, нема промена и размножување во келам- божественоста. Сите потомци и придружници се меѓу зборовите на Аллаху Теала. Од титулата калам, тие се од јалам на калам. Тие се меѓу зборовите на Аллаху Теала. Од зборот Келам, тие се од келам-и нефси. Арапски е Куранот Откровението, кое е напишано, и кажано и со слушање и запаметување во умот, се спушта во форма на назм (**Келам-и Лафзи) и (Куран-и Керим**) Бидејќи овој келам-и лафзистраните листовите на куранот го покажува калам-нафси, дозволено е да се нарече келам-и и сифат-и илахи. Како што се нарекуваат Куран, сите тие делови се нарекуваат Куран.

Сите научници едногласно рекоа дека Келам-и нефси не е суштество, туку дека е кадим (вечен). Не е кажано едногласно дали Келам-и Лафзи е хадис (суштество, неодамна) или кадим. Некои од оние што го сметаат за суштество, рекоа дека е подобро да не се каже дека е суштество затоа што некој може погрешно да разбере и да мисли дека келам-и нефси е суштество. Ова е најдобриот збор за ова прашање. Кога слушаме нешто што означува нешто друго, во исто време се сеќаваме на означените работи. Кога ќе ги слушнеме научниците Ахли-и Суннет , велат дека Куранот, треба да разбереме дека тие зборуваат за звуците и зборовите што ги изговараме со зборови. Научниците на Ахл-и Суннет, едногласно рекоа дека и двата, односно келам-и нфси и келам-и лафзи, се келам на Аллаху Теала.

Келам-и лафзи Да се каже дека Аллах е збор значи да се каже Алаху Теала сепак е негов статус.

Прашања: „Од претходниот текст, разбираме дека Аллаху Теала (вечен во минатото) не може да се слушне келам. Некој што ќе рече дека го слушнал келамот на Аллаху Теала, значи дека тој рече дека ги слушнал изговорените зборови и звуци или, дека преку овие

[9] Шехр-ул-мекасиди е напишан од Саадидин Тефтазани, 792 [м. 1389] починал во Самарканд.

зборови ги разбрал вечните келам-и нефси. Сите пророци и сите други можат да ги слушнат и на два начина. Која е причината што треба да се одвојува? од Муса ,,алејхисселам,, келимулах, односно оној на кој зборуваше Аллаху Теала? “

Одговор: Што се однесува до Муса ,,алејхисселам,, тој го слушна зборот, молчи, кој беше тивок, без букви, надвор од обичајот. Тој го слушна небото неразбирливо и необјасниво, како што може да се види Аллаху Теала, необјасниво. Никој друг не го слушна тоа. Или пак го слушна зборот на Аллах во гласот. Фекат не е само со уво.[10] Секој дел од телото слушнато од сите страни. Или пак слушнал само од дрвото. Фекат не беше со звук. Тој не ги слушна вибрациите на воздухот или другите настани. Поради сослушувањето со една од овие три звуци, тој го доби името на (**Келимуллах).** Затоа што го слушнал на еден од овие три начина. Ислам, Пророкот Мухаммед алејхиссалату весселам“, исто така, го слушна калам-илахиј во ноќта на Мирач. Цебраил Алејхисселам е исто така слушнал Келам-Илахикога примил ваџ.

Четвртата од шестте работи за кои треба да се верува во, (Пророкот на Аллаху Теала). Тие беа испратени да им го покажат вистинскиот пат на луѓето, и да им го покажат патот што го сакаше Алаху Теала. Во Исламот Maka (**Ресул**) значи гласник. Во речникот, тоа значи испратен зат и гласник. Во исламот пратеникот на Аллах значи супериорна, скапоцена и почитувана личност, супериорна над сите луѓе во неговиот живот, неговата смисла, неговото знаење, неговата мудрост и неговата позадина. Нема никаква лоша маана, лоша страна, нешто што не би се допаднало некому. Пророкот (**Исмет**) го има добиено името пред да се појави како пророк и нема ниту еден мал или голем лош глас или грев нема пред да се прогласи како пророк. Неверниците, кои сакаат да го уништат исламот одвнатре, велат дека пред Мухамед да стане Пророк, пред спониците курбани сечел и во книгите на неверниците како доказ е напишано тоа. Од зборовите кои се напишани погоре се подразбира дека овие грди искази се лаги.] Слепилото, глувоста и слично нема да имаат штета и дефекти откако ќе се пријават дека се пророци, сè додека не се рашират и разберат. Неопходно е да се верува дека има седум придавки во секој Пророк: **Доверба, праведност, известување, правда, изомет, супериорна интелигенција и титула на пророк емнул-аз.** Тие не се ослободени од Пророштвото. Освојувањето значи многу паметно, многу разбирање. Се нарекува пророк (**Ресул**) оној кој донесува нова религија. Се нарекува Пророк (**Неби**), оној кој не донесе нова религија, но ги покани и луѓето во претходната религија. Нема раздвојување помеѓу Гласникот и пророкот во комуникацијата на заповедите и повикувањето луѓе до религијата на Алаху Теала. Верувањето на пророците значи да не правите никаква разлика меѓу нив и да верувате дека сите тие се лојални и вистинити. Секој што не верува во еден од нив не би поверувал во ниту еден од нив. Пророштво; Тоа не се постигнува со работа, гладување, страдање и обожавање. Само наградата на Аллаху Теала е со неговиот избор. Религиите се испратени од пророците за да ги заштитат делата на луѓето во светот и во понатамошниот свет, и да ги заштитат од штетни дела и да им донесат мир и удобност. Тие не се плашеа од непријателите, намигнувајќи, ги известуваа луѓето

за наредбите на Аллаху Теала да веруваат и прават, дури и ако имаа многу непријатели и ги исмејуваа, вознемируваа. Аллаху Теала ги зајакна со чуда со цел да покаже дека Пророците се праведни и дека ја кажуваат вистината. Никој не можеше да одолее на овие чуда. Секој што ќе прифати и верува дека Пророкот се нарекува оној на Пророкот (**Уммети**) Народот. На денот на воскресението, ќе им се даде дозвола на оние кои имаат многу гревови од својот народ и нивните пророци ќе бидат прифатени. Тој ќе му даде дозвола на Алаху талала за Неговиот Умах, научниците, добрите и родителите и тие ќе ги прифатат нивните пофалби. Пророците „Алејхимуссалевату веттеслимат" се живи во нивните гробови со живот што не го познаваме. Почвата не го побива нивното тело. Поради оваа причина, во хадисот, (**Пророците биле заповедани во нивните гробови и аџилак).**

Сега, народот кој живее во Арапските Земји не верува во (**Веххаби**) не верува во овие хадиси. Тие велат дека не се верници на вистинските муслимани кои веруваат во нив. Бидејќи мааните не се отворени и погрешно ги претставуваат сомнителните носови, тие стануваат (**сопственик на Бит'ат)** иако самите не се неверници. Тие прават голема штета на муслиманите. Вехабилите, е име добиено од Мухамед бин Абдулвехаб. Англискиот агент Хемхер го измамил со тоа што ги изложил изопачените идеи на Ибн Тејмија[11]. Се шири на Турците и насекаде со книгите на Египќанецот по име Абдух[12]. Тие изјавиле дека не се во петтата секта, туку на погрешен начин, (**Ехл-и Суннет)** во стотици пророци. Во книгите е долго објаснето (**Се'адет-и ебедијје) и (Судниот Ден и Ахирет).** Аллаху Теала ,посакувате младите свештеници да останат просветлени од Британците, лизгајќи по патот на интелигенцијата. Не одвојувај се од начинот на кој што научниците биле посредувани со хадисите **(Ехл-и Суннет**)! Пророкот ,,алејхимусселам,, додека спијат неговите очи, очите во срцето не му спијат. Сите пророци се муслимани кога ги гледаат Пророштвата. Седумте работи што ги објавивме погоре се во нив. Пророците не се ослободуваат од пророк или не се фрлени. Родителите можат да стапат во брак. Пророците се „човечки суштества". Нема пророк од кожата до луѓето. Џин и Ангел не можат да се издигнат до степенот на Пророците. Пророците имаат чест и супериорност едни на други. На пример, пророкот Мухамед беше повеќе од сите Пророци во однос на неговите супериорни способности, како што се нивниот ум, државите до кои беа испратени, нивното знаење и величие и нивните чуда беа се повеќе и постојани, и за нив имаа посебни средства и подароци.

 Пророците, кои се духови, се супериорни во однос на оние што не се вакви и на Пратеникот на Аллах. Бројот на пророците „алајхимуссалевату веттеслимата" не е јасен. Легитимно е дека тие се повеќе од сто дваесет и четири илјади. Триста тринаесет или триста и петнаесет од нив се Гласникот. Од нив шест се повисоки. Овие се (**Улул'азим**) ,се нарекуваат пророци. Пророците Улул'азим, **Адем, Нух, Ибрахим, Муса, Иса и Мухаммед Мустафа** е ''Алејхимуссалату весселам''. Меѓу најпознатите 33 пророци се: **Адем, Идрис, Шит или (Шиш), Нух, ХУд, Салих, Ибрахим, Лут, Исмаил, Исхак, Јакуб, Јусуф, Ејјуб, Суајб, Муса, Харун, Хидир, Јуша'бин Нун Јуша'бин, Илјас, Елјеса,Зулкфил,**

---

[11] Ахмад ибн Тајмија, 728 [м.Почина во Дамаск во 1328 година].
[12] Мухамед Абдух, 1323 [м. Почина во Египет во 1905 година]

Шем'ум, Ишмоил,Јунус бин Мета, Давуд, Сулејман, Локман, Зекеријја, Јахја, УЗејр, Иса бин Мерјем,Зулкарнјем и Мухаммед (алејхи и алејхимуссалату весселам). Од нив, само имињата на дваесет и осум се пријавени во Куранот. Имињата на Шит, Хидир, Јуша, Шем'ун и Ишмоил не се напишани. Од овие 28 Зулкарнејн, Локам, Узејрн и Хидирин Пророците не е јасно дали се напишани или не. Во писмото (**Мектуат-и Ма'сумијје**) С. 2, 36.ти. Пророкот Хидир пишува дека веста во која се вели дека е пророк е силна и е напишана во 182-то писмо. Фактот дека Хидир aleyhisselâm се смета за човечки и прави некои работи не покажува дека тој е во животот. Алаху Теала им овозможи на Неговите и многу пророци и нивните родители да се сметаат како човечки суштества. Гледањето во нив не покажува дека тие се во животот, тоа е значењето. Второто име на Зулкифил Алејхисел е Харкилдир. Постојат такви што велат дека ова е Илјас или Идрис или пак Зекериј алејхиселмим.

Ибрахим Ајејхиселем (Халилуллахбир). Затоа што, во срцето на ова нема љубов кон Создателот, освен љубовта кон Аллаху Теала. Мојсеј е гласник на Бога. Затоа што тој зборуваше со Алаху талала. Исус е Келиметлах. Затоа што тој нема татко. Тој дојде на свет од неговата мајка само со зборот (бидни) божественост. Освен тоа, Алаху талала ги натера мудрите зборови на проповедници да стигнат до ушите на луѓето. **Муххамед** алејхиселлам е водач на синовите на Адам, најискрено, најскапоцено и создание на суштества. Постојат многу работи кои покажуваат дека тој е Хабиб и дека тој ја покажува својата величина и супериорност. Затоа, зборови како што се поразен, не можат да му се кажат. На Воскресението, тој ќе излезе од гробот пред сите други. Махшер (Според верското верување, тоа е местото каде што ќе се соберат оние што ќе воскреснат на денот на воскресението) прво ќе замине на своето место. Тој ќе влезе во рајот пред сите други. Иако нашите муџаци не завршуваат со пребројување и човечката моќ не стигнува до броењето, дозволете ни да ги украсиме нашите написи со тоа што ќе напишеме изненадувања: Пратеникот "саллаллаху теала алејхи ве селлем'' на Аллах се разбудил додека тој бил во својот кревет и бил одведен во џамијата во Ерусалим од градот Мека во градот Месџиди Акса со своето благословено тело, а од таму до небото и по седмото небо, каде што сакал Алаху талала. Ми'рча, па затоа е неопходно да веруваме. Оние што беа во перверзниот исма'и завидливи религиозните непријатели кои ја зедоа формата на исламски научници беа чудесни, само со дух. Тие се обидуваат да ја измамат младоста со тоа што ќе кажат и не пишуваат со телото. Тие не треба да преземаат такви корумпирани сметки, или да бидат измамени од нив. Вредностана Мирач е објаснета долго во книгите на пример (Шифа-и Шериф)[13]. Долго е објаснето во книгата (**Се'адет-и едебијје**). Од Мекке-и мукерремеде до (**Сидре-тул-мунтеха**) заедно со Џебраил Алејхиселлем. (**Сидре-тул-мунтеха),** е објаснето дрво на шестто и седмо небо што ,не сите знаења и сите издигнувања можат да одат напред од таму, сите знаења и сите воздишнувања не можат да се објаснат понатаму. Господарот Ресул-и екрем ''саллаху алејхи ве селлем'' Сидреде, Џебраил алејхисселам видел во Сидреде со своите шестотини крилја. Џебраил алејхисселам престојуваше во Сидре. Го одведоа (Бурак), од местото Мека до Ерусалим или до седмиот центар. Бурак е рајско животно помало од бела мазга поголемо од магаре. Не е од животните на светот. Нема машкост и

[13] Докоторот кој го напиша лекувањето, Ијад Малики, 544 [м. Починал во Маракуш во 1150 година].

женственост. Горе одеше многу брзо. Тој ја зачекори ногата до растојанието што окото можеше да го види. Ресулуллах ''саллаллаху алејхи ве селлем'' Ресуллулах", во (**Месџид-и Акса**) Тој беше имам на пророците клањање Утринскиот Намази Јатсија и ја направи ноќта на блажената сабота. Духовите на пророците биле пронајдени таму во нивната човечка форма.(**Кудус**) до седмото небо (**Ми'рач**). Тоа беше отстрането одеднаш од страна на непозната скала по име. На патот, ангелите би се движеле лево и десно ќе го наведат Гласникот на Бога. Секогаш кога ќе дојдеше на небото, тој даваше вести и добри вести дека доаѓал Пратеникот на Алах. Во секој од нив, виде Пророк и го поздрави. (**Сидре**), исто така, забележа многу изненадувања. Тој ги виде благословите во Рајот и мачењата во пеколот. Тој не гледаше на ниту еден благослов во Рајот заради неговата желба и задоволство да ја види заедницата на Аллах он е Семоќен. Тој се движеше напред од странично, сам, помеѓу реката. Тој ги слушна гласовите на пенкалата на ангелите. Седумдесет илјади поминаа низ завесата. Тоа беше како пестотин пат пат помеѓу две шари. После тоа, тој помина низ Курси на душекот наречен (**Рефрет**) кој беше повеќе брилијантен од Сонцето. Тој го достигна божествениот пат. Тој излезе од патот,времето, просторот и сферите на материјата. Имаше овластување да се слушне зборот на Семоќниот Аллах.Без време и место е објаснето постоењето на Аллаху Теала дека го види во ахирет. Тој збореше со Аллаху Теала. На Аллаху теала молитви, тесбихи, хамд и му се заблагодари. Безброј задоволства и богатства. Иако претпоставуваше дека тој и неговиот (Умет) Народ им е фарз намазот, да биде педесет пати, тој постепено се сведуваше на пет пати со знакот на Муса. Пред тоа, само утринските и (икинди) попладневните ноќни падови би се изведувале со утрото. После толку долго патување и ги постигнал придобивките и наградите и откако видел и слушнал многу неверојатни работи, тој дошол во својот кревет. Местото не беше ни оладено. Некои од оние што ги објавивме се пријавени со стихови, а некои се пријавени со хадиси. Иако не е неопходно да се веруваа во сите нив, бидејќи изучувачите на Ахл-и Суннет, тие ќе го напуштат Сунатот без да ја прифатат оваа вест. Кој не верува во хадис-и шерифи тој е неверик. Дозволете ни да објавиме неколку од безбројните работи што укажуваат на тоа дека Мухамед бил Пророк (**Сејјид-ул-енбија)** или дека Пророците биле „врв на светот".На денот на воскресението, сите пророци ќе бидат засенчени под неговиот санџак. Аллаху Теала на секој пророк, меѓу своите суштества најмногу, кој го сакал, го почитувал, го одбрал, кој му наредил на народот за да му помогнат и да идат по неговиот пат . На сите пророци и на народот им наредил ,им оставил должност. Мухамед алејхиселм е (**Хатем-ул-енбија).** Ниту еден пророк нема да дојде по него. Благословениот дух беше создаден пред секој пророк. Канцеларијата на Пророкот прво му беше дадена на Него. Пророштвото беше доделено со откритието на светот. Исус против него, на времето хазрет-и Мехди, иако тој ќе се спушти од небото кон Шама, тој ќе ја шири религијата на Мухамед против земјата. Ќе биде од неговата заедница.Во 1496 година и во ерата на 1880 година во Хигри, перверзните, кои британците ги нарекувале на хинди (**Кадијани**), исто така се грди и лажат за Исус. Иако се нарекуваат себеси муслимани, тие го уништуваат исламот одвнатре. Ним им е дадена фета бидејќи не се муслимани. Овие исто така се нарекуваат (**Ахмеди**).

Еден од луѓето што се појавија на хинди е екипажот (**Џема’атат-теблигијје).** Тој го основал ова во 1345 година [пред ерата 1926], се нарекува по име Илјас. (Муслиманите отидоа на вистинскиот пат. Добив наредби во сонот да ги спасам). Неговите учители рекоа дека тие научиле од книгите на перверзните, Незир Хасеин, Реишд Ахмед Кенкихи и Халил Ахмед Шехарпенпури. За да ги измамат муслиманите, тие секогаш зборуваат за вредноста на молитвата и јамаатот. Како и да е, не може да се прифатат дела и никакво обожавање на луѓето што сакаат да не бидат во сектата јани **(Ахл-и Суннет).** Читајќи ги натписите Ахл-и Суннет , тие прво мора да бидат ослободени од верувањето за бит'ат и да станат вистински муслимани. Во Куранот, оние што прават погрешна мана од стиховите што се прогласени за затворени (**Бид’ат ехли**) се нарекуваат (**перверзни**). Стиховите се нарекуваат непријатели на исламот (**Зиндик**), кои според сопствените перверзни, изопачени мисли, дадоа погрешна мана. Зиндиклар се обидува да ги смени Куранот и исламот. Најголем непријател е Британецот, кој ги изложува и негува и троши милијарди да се шири низ целиот свет. Неверниците се обидуваат да ги променат Куранот и исламот, без религија. Непознавачите (**Теблиг-и-џем’ат-џи**), кои паднале во стапиците на англиските неверници, се лажат себе си и ги измамиле муслиманите така што се нарекуваат (**Ахл-и Суннет**) и понижувачи. Абдулах бин Месад вели дека (ќе има луѓе кои немаат религија, дури и ако не се религиозни). Овие ќе горат бесконечно на дното на Пеколот. Некои од нив, како штрковите гнездо на ридот на минарето, ги измамат муслиманите читајќи стихови и им даваат погрешна госпоѓа со својот голем турбан, брада и наметки како што во Хадисите (Инналлахе ла јензуру ила суверикум и лакин јензуру ила кулубикум и нијјатикум**).** (Алаху талала ги разгледува Вашите срца и подароци, а не Вашите облици и облека). Строфа:

Kadd-i bülend dâred, destâr pâre pâre,

- **Јас сум висок, имам турбан дел по дел**

Çün âşiyân-ı leklek, ber kelle-i minâre.

Исто како гнездото на штркот на врвот на минарето

Позлатените зборови на овие идиоти,се лажни. Доказите за книжарницата за вистината се погрешни и корумпирани затоа што не можат да одговорат на книгите на (**Хакикат Печатна Куќа**). Не ги читајте овие резервации). Најголемиот знак на непријателите на исламот, перверзните на ѓаволите, се корумпирани во списите на научниците на Ахл-и Суннет и вистинските религиозни книги што ги создаваат, не ги читајте. Нивната штета на исламот и одговорите на изучувачите на Ахл-и Суннет   се напишани во нашата книга **(Познавањата на Фаидели**).

Мухамед алејхиселлам е врв на пророците, милоста на световите. Осумнаесет илјади светови се одземени од Неговата милост. Тој е едногласно Пророк за сите луѓе. Има многу што им кажуваат на ангелите, на растенијата, на животните и на секоја материја дека се пророци. Други пророци беа испратени до одредени луѓе во одредена земја.

Гласникот на Бога, „саллаху алејхи селлем“,е Пророк за сите живи суштества, на секое живо суштество. Алаху Теала рече дека други пророци според нивните имиња, Мухамед му рече, „О Боже гласник, пророк рече Еј Пророку мој“, рече тој. Слично на секое чудо дадено на секој од другите пророци, дарувано на него. Алаху талала му дал толку многу пофалби на својот сакан пророк, тој дал толку многу чуда кои што не ги подарил на ниту еден друг пророк. Кога тој ќе го покаже знакот со благословен прст, Месечината е поделена на две, камењата што ги купил на дланка на благословот, дрвјата (или гласник на Алах) му велат, Бидејќи го оставил Гласникот на Алах, сувото дрво именувано (**Ханане**) плачело со гласот, чиста вода што тече низ блажените прсти, во живот во понатамошниот живот (**Макам-и Махмуд**), (**Шефа'ат-и Кубра), (Кевсер)**, (**Весиле) и (Фадиле)** да им дадат назначени надлежните органи, Пред да влезете на рајот, со чест да го видам собранието и светот, мечка-азим, блиски во религија, знаење, хил, трпеливост, благодарност, чистота, правда, дарежливост, морал, храброст, смирение, мудрост, адап благонаклонета), милост (повторување) и бесконечни незапирливи доблести и почести, е воскреснато пред сите Пророци. Никој не го знае бројот на чуда што му се дадени, освен Аллаху Теала. Неговата религија ги укина сите религии. Религијата е најдобра, највисока од сите религии. Неговото небо е супериорно во однос на сите нему. Неговата чест е дури и повеќе почесна од нацијата на другите нации.

Меѓу потомците на Мухамед, потомците на Алах, кои заслужуваат да бидат калифи на Гласникот на Алах и кои се достојни за калифатот, Таткото на врвот (**Ебу Бекир-и Сиддик**) "радијаллаху анх", После пророците, кои поминале и донеле луѓе, меѓу нај добриот и највишиот.

Достоинството, честа е прв победник. Пред подемот на муслиманизмот, Алах не се поклонувал на идоли со благодет и дарување на калифатот. Извршување на неверниците и перверзии. Гласникот на Алах мора да разбере овде колку уништувачки и неуки се оние што мислат и пишуваат дека обожавале идоли пред пророштвото.

После тоа, на врвот на луѓето, Фарук-и а'зим Вториот калифат, кој Аллаху Теала го избра како пријател на Неговиот сакан (Хабиб) (**Омер Бин Хаттаб**) "радијаллаху теала.

Потоа, највисокиот претставник на народот е третиот претставник на Пратеникот на Аллах, богатство на добрината, книгата на добрината, изворот на верата и мудроста, Зинурејјн (**Осман бин Аффа)**„Радијаллаху теала анх“.

Потоа, најкорисен од луѓето, четвртиот претставник на Гласникот на Аллах, сопственик на неверојатни супериорности, е лавот на Алаху талала (**Али бин еби Талиб)**, „Радијаллаху теала анх“.

Потоа, (**Хазрет-и Хасен**) го презеде. Триесет години владеење, што беше објавено во Хадисот, беше освоено од ова.[14] После тоа, на врвот на луѓето е „саллаху теала алејхи и

[14] Хасен бин Али 49 [м. Починал во 669 година] од труење во Медина.

селлем“ на Гласникот на Алах, голот на обете очи (**Хусејин бин али**)„ Радијаллаху теала анх ”.

Овие супериорности се фактот дека има многу добрина, заради религијата, да ја напуштат својата татковина, своите најблиски, да бидат муслимани пред другите, да се придржуваат до Пратеникот на Алах, “саллаху теала алејхи и селлем” да се држат до неговиот сон, да се обидат да ја шират својата религија, да бидат богохулни значи да се спречи злобата.

Али „дијаллаху анх“, иако Ебу Бекрден „радијаллаху анх “ беше муслиман пред сѐ, затоа што тоа време беше дете и беше недостоен и веруваше во куќата и услугата на Пратеникот на Аллах, не предизвика тие да бидат иземени и неверниците да бидат поразени. Сепак, фактот дека другите тројца владетели веруваат дека го зајакна исламот. Иако Имам-и Али и неговите деца се„ “радијаллаху анх“, тие се најблиските роднини на пророкот на Алах и блажената крв на Пратеникот на Алах, иако овие супериорности Сиддик-и екбер Фарук-и а’зам не значат супериорност во сите погледи. Во секој поглед, не ги тера да застанат пред старешините. Хизир алејхиселлам е сличен на тоа што го научил Муса Алејхиселлам неколку работи. Ако крвта беше поблизу или повеќе супериорна, пророкот Абас ќе беше подобар од пророкот Али. Нема ни чест и супериорност на најниско ниво на верниците во Абу Талиб и Ебу Лехед, што е многу блиску во однос на крвта. Бидејќи е близу во однос на крвта, тој е супериорен во однос на **Хазрет-и Фатма, Хазрет-и Хатиџе Харет-и Аише** ,,радијаллаху анхунне“ на некој начин, не покажува дека е супериорно во сите погледи. Нашите научници кажаа поинаку, кој од тројцата е супериорен. Како што се разбира од хадисите, тројцата од нив и пророкот на Хазрети Мерјем Фиравин и Хазрети Ајше и ела се највисоки од жените на светот. Во Хадис-и шериф, (**Фатима е супериорна во Рајот. Хасен и Хусеин се високи од младоста на Рајот)**, што е во извесна супериорност, Наведено е дека ова е на некој начин супериорност.

После тоа, претпоставените на Есхаб- Кирам (**Ачере-и мубешшере)** се меѓу десетте луѓе што биле изненадени со рајот предвесни со небото. После тоа, триста и тринаесет луѓе во погледот Бедр се супериорни. По нив, сите оние кои се меѓу седумстотините лавови во погледот на Ухуд, а потоа (**Би’ат-ур-ридван**) се супериорни во однос на илјада четиристотини луѓе кои ветија дека ќе го пратат Гласникот под дрвото.

Наша гордост е да ги спомeнеме имињата на сите „радијаллаху анхун есма “ на Еесхаб-и Кирам кој ја почитува душата и нивната сопственост во начинот на нашиот господар, „саллаллаху алејхи и селлем“. Никогаш не е дозволено да се кажат зборови кои не одговараат на нивната големина. Да се каже нивните имиња со непосредност е пресврт и перверзија.

Секој што го сака Гласникот на Аллах, исто така, мора да ги сака сите свои придружници. Зошто во еден хадис вака пишува. (**Тој ги сака моите Асхаби затоа што мене ме сакаат. Секој што не ги сака нив и мене не ме сака. Кој нив ќе ги навреди значи и мене ќе ме навреди. Би го повредил и Аллаху Теала. Секој што ќе му наштети на Аллаху Теала, сигурно ќе биде казнет).**

Во друг хадис**, (Аллаху Теала, ако сака да направи добротии на мојата нација, ќе ја стави во срцето љубовта на нашиот пророк). Тој ги сака сите нив**. Вака заповедал.

За ова, борбата између Есхаб-и кирам ; не треба да претпоставува дека тие го прават она што го прават со лоши мисли и да ја преземат администрацијата, да ги исполнат своите желби. Вака да се размислува и да се кажуваат големи зборови на поголемите, тоа значи повлекување во лошотијата. Да се седи пред Пророкот и во негова почит да се слушаат неговите свети зборови,теʼассуб (значи не почитување, не поднесување)и „снабдувањето" на позицијата и љубителот на светот, сите беа одземени од нивните срца и ги немаше. Беа ослободени од алчноста [препуштање, уживање], негодување и злоба и беа безобразни.Тој восхитен Пророк "саллаллаху алејхи и селлем" Некој кој е заедно со една од нација неколку дена, е уништен, исчистен, ослободен од светската посветеност, Господарите на Есхаб-и кирам "саллаху алејхи ве селлем ".пред сè што го сакаат, нивниот имот, нивните души. Како може да се мисли дека ако им простат, ја напуштаат татковината, се вљубуваат во разговорот што е за доброто на душите, не можат да се ослободат од лошите навики, нивното его не се чисти, и ќе се борат за светската наметка на потрошувачите како можат да се претпостават дека не можеле да се ослободат од лошите навики, дека нивното его не биле исчистени и дека ќе поминат за светскиот шеф? Тие возрасни, во секој случај се почисти од сите. Дали е добро да се каже дека тие се бореле за раздвојување, за нивното спротивставување на корумпираните добри луѓе како нас, за светот, за да ги исполнат корумпираните желби на нивното его? Не е дозволено да се размислува за такви грди работи за Есхаб-и керим. Дали некој што ќе каже така некогаш смета дека непријателството на Пророкот е непријателство на господарот на Пратеникот на Аллах, "саллаху алејхи ве селлем ". , кој ги негува и ги воспитува. Тоа е да ги направиме лоши, да го прават злото Гласник на Аллах. Поради оваа причина, старешините на религијата рекоа дека (Есхаб-и кирам Оној кој не го знае почитта кон нив и не ги почитува, нема да верува во Пратеникот на Алах). Комуникациите на Деве и Саффин не можат да предизвикаат лоши активности. Постојат религиозни причини во овие комуникации кои ги спасуваат сите оние кои се спротивставуваат на Пророкот да бидат злобни, па дури и да ги доведат до добрина. Во хадисот вака раскажува**. (Погрешната истрага која е напрвена од страна на муџтахид е севаб, има две или десет севаб и кои ја наоѓаат вистината. Првата од двете севаби е обид да се стремиме. Втората е потрагата по наоѓање на вистината.)** Тоа не беше со меѓу себни конфликти, занесувањето, непријателството меѓу повозрасните во религијата. Тоа беше заради неговиот иџтихад. Затоа што сакаа да се исполни наредбата на исламот. Секој од Есхаб-и Кирамин беше истражувач. На пример, во хадисот на (**Хадика**) е објавено двесте и деведесет и осум делови со кои Амр ибни "радијаллаху теала анх дека донесува пресуда.

Задолжително е секој муџтахид (истражувач) да работи во согласност со знаењето што ќе го најде со својата правна надлежност. И покрај тоа што неговата надлежност не е во согласност со јурисдикцијата за поголема, дури и подобра од самиот тој, тој мора да ја следи сопствената јурисдикција. Не е дозволено да се придржувате кон туѓи иџијади.

Имам-и Азам Ебу Ханифе[15]. Ебу Јусуф со Мухаммед Шејбани и иам-и Мухаммед Шафи [16] кој беше ученик на имамот-имам, Ебу Севр и Исма’ил Музени, кои беа ученици на Имамот и не ги почитуваа нивните учители на многу места. Тие рекоа дека сѐ уште ги прогонуваат своите наставници затоа што тие рекоа понекогаш харам понекогаш халал.

Некои кои рекоа дека се Халал некои рекоа дека е Харам. Поради ова не можеме да кажеме дека се лоши, можеме да кажеме само дека влегле во грев. Ова го нема никој кажано. И овие исто како своите советници хоџи се наредувачи.

Да ,точно е дека Али “радијаллаху анх” господарот, Му’ави и Амр Ибни Ас “радијаллаху анхума” е повисок, тој беше поголем научник. Тие имаат многу предности што ќе се одвојат од нив. Неговиот јурисдикција исто така беше посилен и подобар од јурисдикција на тие двајца. Факат Есхаб-и кирами бидејќи сите се Научници, обајцата; не беше дозволено да се придржува кон јурисдикција на овој голем имам. Тие мораа да дејствуваат според сопствената јурисдикција.

Прашање: Во борбата помеѓу Џемел и Сиффин, многу Сахаби како што се Мухаџир и Енсар кои биле заедно со Али. Тие веруваат во него. Го следеа додека сите беа истражувачи, додека го познава и веруваа во имамот Али. Од ова може да се разбере дека било неопходно да се усогласат со имамот, на оние што биле муџтахид дури и ако правниците во исламот не се придржувале, ако се каже дека треба да се спојат со нив:

Одговор: Кој го почитува Али “радијаллаху теала анх” оние што се бореле со него не се соединиле затоа што го почитувале неговото правно мислење. Бидејќи нивната сопствена јурисдикција била во согласност со џихадот на Имамот, нивниот џихад покажал дека го следи имамот. Исто така, исламските правници на повеќе големиот Есхаб-и кирам не го испочитувал приврзаникот. Тие мораа да се борат со тој имам. На јурисдикцијата на Есхаб-и Кирам во тоа време имаше тројца слуги. Некои од нив сфатија дека Имам-Али е во право. За нив беше неопходно да се придржуваат до имам-и Али. Други го оправдаа кај исламските правници на оние што се бореа со него. Исто така, беше неопходно за нив да ги почитуваат и заградуваат оние што се занимаваат со Али радијаллаху анх. Третиот дел рече дека е неопходно да не се придржуваат до обете страни или да се бориме. Нивниот исламски правник го натера исламскиот адвокат да не се меша во опозицијата. Сите три дела беа секак во право и тие имаа добиени добри дела.

Прашање: Кој што верува во Али “радијаллаху теала анх” покажува дека оние што уништиле исто така се во право. Додека пророците на Ахл-и Суннет , Пророците на Али биле во право, тие кои биле пред него ,до него. Во нив се наведува дека им било простено или добиле награди затоа што имале извинување. Како се вика ова?

Одговор: Пророците Шафи и Омер Бин Абдул како нив што се големи пророци, Есхаб-и не би било дозволено да се каже дека некој од нив погрешил , не е во ред. За ова, тие заповедаа (Не е погрешно да се каже дека возрасните не беа во право). Не е дозволено

---

[15] Ебу Ханифе Нуман бин Табит, 150 [м. Починал во Багдад во 767 година].
[16] Мухамед бин Идрис Шафии 204 [м. Починал во Египет во 820 година].

малолетните лица да кажат нешта како (тој правел правилно, тој направил погрешно, ни се допадна, не сакавме) за возрасните. Аллаху Теала исто како што не допревме до крвта на тие возрасни, и ние. Ние мора да ги заштитиме нашите јазици да не кажуваат зборови како што се правилни и погрешни. Длабоко опишаните пророци, како што е пророкот Али фаќајќи ги доказите и испитувајќи ги настаните, Дури и ако тие што беа против него велат дека не се во право, со овие зборови. (Али "радијаллаху анх" Ако можеше да разговара со оние од другата страна, може да ги натера да размислуваат како тој самиот). Така сака да кажат всушност, иако Зубејр бин аввам беше против неговата Светост во камилискиот полк, неговата пресуда се смени дури и со длабоко испитување на настаните. Тој се откажа од оставката. Зборовите на научниците „Ехл-и сунет" кои сметаат дека грешката е дозволена, треба да се разберат на овој начин. Инаку, не е дозволено да се каже дека Хазрат Али и оние што беа со него беа на вистинскиот пат, нашата мајка Аише Сиддика, која беше од другата страна, и Есхаб-и кирам , kој неможе да се каже дека бил на погрешна страна.

Овие истражувања за Есхаб-и Кирам беа во разликите во Иџдихат кои беа во гранките на ахлам-и шер. Темелот на Исламот , во некои делови нема никакви одвојувања. Одредени лица, како некои големи пророци како што се Муавије и Амр ибни ас "радијаллаху анхума" им пререкуваат, и не ги почитуваат. Понижувањето на Есхаб-и кирам, Пророкот "саллаху алејхи и селлем" дека ќе го повредат и омалажат тоа не можат да го разберат. Имамот Малик и бин Енесин (Му'авије или Амр ибни Аса "радијаллаху анхума" [17]тој што пцуе, кој понижува ,тој што ги изговара овие зборови ,тој и ги заслужува овие зборови. Тие кои нив не ги почитува, ги пцуе, на нив им треба да им се укаже голема казна) пишува во **(Шифа-и Шери).** Аллаху Теала срцата да ни ги наполни со љубовта на Хабиби Есхаби! Праведните и ги сакаат оние повозрасните. Не им се допаѓаат лицемерни и лошите.

Пророкот "саллаллаху алејхи и селлем" вредностите, нивните значања и нашите кои ги почитуваат и кои одат по нивните патишта, се нарекуваат**. (Ахл-и Суннет) (Рафизи) и (Ши"и)** се оние кои повеќето ги понижуваат, кои не се на вистинскиот пат ,кои само неколкумина ги сакаат. Рафизи, Иран, Хиндистан и Ирак во Турција никој од нив ги нема. Некои од нив се чисти муслимани, се чисти **Алеви** за да ги прелажат нив, се нарекуваат дека се (**Алеви**). Додека **Алеви**, Али "радијаллаху анх" е значањето на љубовта кон муслиманството. За да сакаме личност, мора да биде на свој начин, да ги сака своите најблиски. Овие да го сакаат Али "радијаллаху анх" би оделе по неговиот пат. Али "радијаллаху анхума" , сите кои припаѓаат на, Есхаб-и кирам. Вториот владател е Омер "радијаллаху анхума" му беше секогаш кој ги споделува своите маки. Фатма е ќерка на пророкот " радијаллаху анх " Умм-и Гулсум, ја вереше со Омер "радијаллаху анх". Нашите браќа од нас се одвоија. Тие не се неверници. Така им беше одлуката и вака беше) така наредија. Талха"радијаллаху анх" кој се бореше против него стана Шехид го бришеше песокот од неговото лице. Намазот сам го клањаше . Аллаху Тела во куранот,

[17] Муавије бин Абу Суфјан, 60 [м. 680] почина во Дамаск. Амр ибн Како 43 [м. Починал во Египет во 663 година]

(Верниците се браќа) така пишува. Во делот на Фетх во последниот дел од ајетите пишува, (**Есхаб-и кирам се сакал меѓусебе)** таму укажува. Едниот од Есхаб-и кирам да не се сака или да биде против нив, тоа значи дек не се верува во Куранот. Верниците на Ехл-и суннет многу добро ги разбираат супериорностата на ′′радијаллаху теала анхум ецма′ин′′. Ни наредија сите да ги сакаме. Муслиманите ги спасија од катастрофи.

Ехл-и бејти односно Али„“ радијаллаху анх” и сите негови деца и неговото потекло темелот и неговото најмило се нарекуваат **(Харици)**. Денес харициите се нарекуваат (**Језиди**). Верувањата и верата на Језидите се многу расипани и лоши.

Тие кои велат дека ги сакаат сите, кој не се на нивниот пат, патот на Есхаби е ти се нарекуваат **(Веххаби).** Вехаби, кој нема различни религии ,верскиот човек Ахмед Ибни Тејмујјен книгите кои се напишани со лоши мисли, Хемпхер е Англискиот шпион кој се вметнал во неговите лаги. Вехабистите, не им се допаѓаат, ги понижуваат и ги претставуват лошо Пророците на Ехл-и Суннет. Муслиманите што се како нив,само тие ги прифаќаат, оние кои не се како нив ги нарекуваат (мушрик), тие се оние кои одат против Бога. Вехабистите за овие велат дека душат, имотот е за нив халал и тие постануваат (**Ибахи**). По Куранот и хадисите грешното, лажното, кои имаат значење муслиманството го претсавуваат лошо, погрешно. Повеќето ги игнорираат Книгата, Сунетот, Иџма, Кијас кои се објаснуваат сите три работи. Четири секти Научниците докажале во многу свои книги дека оние што го напуштиле Ахл-и Суннет отстапиле од зло и му наштетиле на исламот.За да го разберете почитко треба да се прочитат книгите на Турски!! (**Судниот ден и крај на светот**), (**Се’адет-и едебијје**) книгите (**Минха-тул-вехбијје**), **Ет-Тевессул-у бин Бис-Салихин)**, (**себил-ун неват**) и (**Сејф-ул-ебрар**). Овие книги кои се напишани против верувањата на Бид’ат може да се најдат во Истанбул и се штампани од страна на (**Хакикат Китабеви)**.Во третиот том на книгата (**Ибни Абидим**)[18] објаснувајќи на турски јазик книгите **(Ни’мет-и Ислам)** е објаснета веридбата, објаснето дека се вехабили. Вториот Султан Абдулхамид куќата на амиралите **Ејјуп Сабри Паша.**[19] Во 7-то издание на книгите **(Мир’ат-ул-харемејн) и (Тарих-и вехаббијан)** и Ахмет Џевдет Паша историјата и Вехабилистите на Турски Јазик се долго објаснети.Книгата на Јусуф Небхани (**Шавахид-ул-хак**) која е издадена во Египет, кој им е даден долг одговор на Вехабистите и Ибни Тејмије. Педесет страници на оваа книга се преведени во 1972 година во Истанбул (**Пророците на Исламот и Вехабистите**) се достапни во книгата.

Ејуп Сабри Паша “рахиме-хуллаху теала” вели дека: Вахабистите, 1205 ера Се појави во крвава, измачена револуција на Арапскиот Полуостров во 1791 година]. Еден од оние што се обидоа да го шират својот вахабизам и сектаријанизам на светот со неговите натписи е Мухамед Абдух од Египет.

Мидар и шеф на масонската ложа на Каиро Абдух, кој јасно го напиша своето добротворно друштво на Џемаледин-и Ефганије[20] Тој беше наречен исламски научник, прогресивен интелектуалец, вреден реформатор и беше ставен пред младите. За да го

---

[18] Мухамед Амин ибн Абидин 1252 [м. Умре во Дамаск во 1836 година].
[19] Ејуб Сабри Паша, 1308 [м. Починал во 1890 година].
[20] Џemalемалудин Ефгани, 1314 [м. починал во 1897 година].

уништите Ахл-и Суннет, поразете го исламот. Непријателите на исламот кои демнат во заседа, се маскираат како свештеници, славејќи го исламот со позлатени зборови ,тие подмолно ова го потпалуваат. Абдух се искачи до небото. Големите научници на Ахл-и Суннет и имами на секта биле наречени неуки. Нивните имиња станаа неискажани. Чистите и благородни синови на нашите предци, славни и чесни маченици кои ја пролеваат својата крв заради исламот, кои ги дадоа своите животи за љубовта на пророкот “саллаллаху алејхи и селлем” и тој не беше измамен од рекламите и пропагандите кои се направени со милиони лири. Дури оваа инфлација не ги слушна или ги препозна хероите на религијата. Џенаб-и Хак ги заштити децата на шехидите од овие одвратни напади. Дури и денес, Мевдуди [21]Сајјид Кутб и Хамидуллах[22]и натписите на несекти, како што се собранието) се преведени и изготвени пред младите. Гледаме дека има изопачени идеи во овие преводи, кои се фалат со гигантски реклами, кои не се во согласност со изјавите на исламските научници. Водата спие непријателот не спие. Алаху Теала, неговиот сакан, неговиот сакан пророк Нека Мухамед ги разбуди муслиманите од нивниот безобразен сон до датумот на „алејхиселлам “.Треба да се чувате без да бидете измамени од лаги и клевети на непријателите! Амин Да не се залажуваме само со молитвите! Да се спротивставиме на Алаху Теала без да се почитуваат традициите на Бога, да не се придржуваме до причини и да не се работи значи да се очекува изненадување од Алаху Теала. Во муслиманството и се работи и се моли. Прво да се најде причината, од после треба да се моли. За да се одалечиме од лошите зборови, треба да се учи Исламот и да се поучува. Во Ахл-и Суннет итикадот и фарзот да се учат забраните, и за мажите и за жените е наредено. Првата задача е тоа. Денес овие да се учат е многу лесно. Зашто да се пишува точна книга и да се преведува е дозволено. Оваа слобода која ја дозволува државата е за на секој муслиман да му се помогне.

Оние кои не ги учат деловите на Итикад и Илм-и кои припаѓаат на Ахл-и Суннет, кои не ги учат и децата не ги поучуваат, или пак одвојување од исламот и паѓаат во лошотиите. На ваквите не им се прифаѓаат молитвите. Нашиот пророк “саллаллаху алејхи и селлем ” ни наредува **(На местото кај се наоѓа науката постои муслиманството, каде што науката ја нема таму немамуслиманство)** За да несе умре, потребно е да се јаде и пие, како и да се научи религијата и верувањето за да не те измамат неверниците и да напуштиш религијата. Нашите предци, се собирале на земја, ги читале книгите на Илмихал, ја научиле својата религија. Сепак, тие на тој начин останале муслимани. Го добија задоволството од исламот. Тие можеа правилно да ни ја пренесат оваа светлина на мирот. Наша исто така , Првата и најнеопходна цел е да останеме муслимани и да не дозволиме нашите деца да бидат фатени од неверниците внатре и надвор од нас да ги читаат и учат илхималните книги подготвени од научниците за Ахл-и Суннет, кој би посакал детето да порасне како прав муслиман треба да го научи куранот. Да прочитаме додека се појави можноста, Ајде да ги научиме и нашите деца, оние кои го слушаат нашиот збор! За нив е тешко да учат откако одат на училиште. Дури и невозможно се случува. Кога ќе се случи катастрофа, тоа не е од корист за божественото. Непријателите

[21] Мавдуди е основач на (атаемаат-ул-исламија) во Индија. 1399ч [м. Почина во 1979 година].
[22] Сајид Кутб 1386 [м. Тој беше погубен во Египет во 1966 година].

на исламот,слатките, позлатени натписи, весници, списанија, телевизии, радиа и филмови од ореви не треба да дозволиме да не прелажат. Ибни Абидим “рахиме-хуллаху теала” во третиот дел на книгата, (нема религија иако не верува, тој се чини дека е муслиман и не разбира што предизвикува неверување. Подмолните неверници кои се обидуваат да ги протераат муслиманите од религијата кажувајќи им како да се нарекуваат муслимани (**Зиндик)**.

Прашање: Кај неверниците кои се преведени книгите еден вака вели (Деловите на Кураот треба да се прочитаат во нашата вера, треба да се разбере Куранот, не треба да се остави на верските научници, тоа е страшно и опасно. Во куранот (Вие верските научници) не се нарекуваат, (Еј вие кои верувaaте), (о луѓе) се користи. Затоа, секој муслиман ќе го разбере самиот Куран, нема да очекува од некој друг).

Оваа личност сака секој да чита тафсир и хадиси. Написи на исламски научници, старешини на Ахл-и Суннет, калам, исламски закон и илмихал не препорачува за читање. Верската заедница која ја има издадено книгата Египканецот Решид Ризанин[23]1394 (Ера 1974) година и 157-то издание на книгата (**Единство во исламот и секциите во Фикх), се**кој кој ја има прочитано се зачудудува. Тој вели во многу делови од оваа книга, на пример во шестиот говор:

Имамите пророците се издигнуваат до “салевтуллахи теала алејхи есма’ин” Дури и „салаллаху теала“ на пророкот преведете го зборот **(муџтехидин).** Во исламот, тоа е името дадено на свештените лица кои донесуваат пресуда со испитување на доказите на одредена тема) а муџатахид кој не се покорува на хадисот, тие го напуштија хадисот. Тие рекоа дека е можно овој хадис да е укинат или да се најде друг хадис пред нашиот имам.

*Овие имитатори се Пророкот кој постапува според зборовите на народот и кој е без грешка Со напуштање на хадисот, муџатехидите се одделуваат од имитацијата. Тие се одвојени и од Куранот. Муџтехид вели дека само иманот може да го разбере имамот. Суштината на религијата и ваквите зборови на другите имитатори покажуваат дека таа е наследена од Евреите и Христијаните. Сепак, полесно е да се разберат Куранот и хадисот отколку (**Фикхиларин)** да се разберат натписите на религијата. Оние кои варат арапски зборови и стилови, не имаат потешкотии во разбирањето на Куранот и хадисот. Аллаху Теала верата која е објаснува отворено никој не може да го одрече нели?Пророкот Кој знае дека Бог ги разбира починатите подобро од сите и е во состојба да објасни повеќе од другите? Кој Може да го негира?Пророкот во објаснувањето на својот народ вели дека не е доста, (ИНФА) неговотто нредувње не е донесено на место. Повеќето од луѓето Куранот и сунетот и ако неможат да го разберат, Џенаб-и ХАк со одредбите во таа книга и сунетот тоа не би ги оптоварувало луѓето. Луѓето кои треба да веруваат во нешто треба да имаат докази за тоа. Џенаби Хак тој што имитира го има осуда. Тој објасни*

[23] Рашид Рида е ученик на Мухамед Абдух. 1354 [м. Умре во 1935 година].

дека не би било неоправдано ако ги имитираат татко и дедо. Имититрање никако не е оправдано. Деловите на исламот за да се разберат, делот од исламот е полесен да се разбере. Кога ќе му понудите моќ на оној кој е тежок, како не е Ако е тешко да се суди за некои ретки настани Исто така, да не се знае и да не се прават овие се смета за изговор. Во суштината на религијата, тие сами излегоа со некои проблеми. Одредби за овие ,тие го сторија тоа за да откријат. Овие се за да се добијат информации преку умот невозможното обожавање било пренесено и на неговото поле. Така, со проширување на религијата, тие ја зголемиле неколку пати. Муслиманите ги ставија во грев. Во полето на Ибадетот не треба да бидат на исто поле. Во времето на нашиот пророк Имамот и Верувањата се одредени. Никој на ова нема ништо да се додаде. Правниците на Исламот, тие кои имитираат се проколнати харам им се пишува.) таа велат.

Решит Риза кој немаа никакво верување, (Заједница на исламот и верниците на Фикх) по горе се напишани написите во книгата, во сите верси книги, како и сите книги кои се напишани за не верниците, 4 врсти верувања на исламот кои ги имитираат ги спречува. Секој рефсир и хадис ги наредува.

За ова што велите?

Одговор? На неверниците кои се напишани ако се читаат читко и разбирчиво ќе се види дека имаат објаснување како да се перверсници, со мисли кои се заклучени затворени и со милси кои не се точни и кои ги тераат муслиманите да размислуваат погрешно и не правилно. Џахилите секогаш ова го мислат дека е во право, и дека е ова некое знаење, да би биле запознаети со се ова, не би никогаш паднали во нивните замки.

Јусуф Небханини[24] бо неговите книги **(Хукет-улахи алел-алемин)** седумсто седумсети една страна која што можевме да ги преведеме, кој Муслиманите ги носат во неволја, и младите им се објаснува од почетокот на 14 век има напишано “рахиме-хумуллаху“ книгите кој дава одговор на горе наведените прашања:

Наредување во Куранот, секој неможе да го направи тоа. Правниците на исламот секој неможе данаредува тоа наведено. Пророкот “саллаллаху алејхи селлем”има објаснето во хадисите за наредувањето, во Куранот Пророкот “саллаллаху алејхи и селлем ” како што објаснува, во објаснувањето на Есхаб-и кирам правнците на Исламот го имаат објаснето и опишано.

Со цел тие да го разберат ова, АллахуТе'ала, Исламските правници имамиинтелектуални и пренесени науки и когнитивна моќ и остар ум и повеќе ум па дури и многу супериорни предности. Таква е на прво место меѓу овие предности. После тоа, светлината во нивните срца е божествена доаѓа. Нашите исламски правнци имами, со помош на овие супериорности, Тие ги разбраа зборовите на аллаху Теала Аллаховиот Пратеник и изјавија дека не можат да ги разберат (Споредба**).** Секој од верниците који припаѓаат од

[24] Јусуф Небани, 1350 [м. Умре во Бејрут во 1932 година].

четрите верски исповеди, никој не зборува на своите верувања, им има кажано на своите учители. (ако сесретнете со хадисите немојте да гледате на мојот збор гледајте штосе напишало што кажал пророкот Ресуллулах!) така имаат кажано. Прорците на месхебите (веувањата) кој име кажано на верниците на Исламките правници. Овие научници, четрите верски исповеди кои ги знаат идоказите, повеќето имаат предност ахли. Овие научници кои се исламски правници, со доказ за иџтихадот на имамот но во научените хадиси на сахих, наратори и кои по испитување на многу услови и кој од нив разберете дека ќе биде пренесен. Или пак исламските правници, за секоја тема има некој доказ кој хадисите неможе да постигне има направено споредување и има донесено одлука.

Неговите студенти дознаа за хадисот што ќе се освети за ова прашање и донесоа друга одлука. Учители на Фекат Додека прават иџтихад вака, тие не излегуваат од правилата на имамот на меџахеб. Дури и муфтидите, кои дојдоа подоцна, дадоа таква фатва. Од сите овие списи се разбира дека четирите секти имамите и нивните муџатиди обучени во нивните секти Муслиманите кои имитираат се предмет на декретите на Алаху теала и Неговиот Гласник. Овие муџтахиди ги разбраа декретите што другите не можат да ги разберат од Куранот и хадисите, Тие потврдиле дека разбрале, Муслиманите исто така го имитирале она што го разбрале и известувале од книгата и суннетот. Бидејчќи Нахл молитвата четриесет и третиоит ајет во објаснувањето **(Ако не знаете прашајте кој го знае!)** наредне е.

Во овој дел од ајетите секој во книгите и сунетот се гледа декој ќе иам кој ќе го разберет ќе има и кој нема да може да го разбира. Во Куранот и хадисите кој што не ги разбира некоји деловине не дека не ги разбрал немозе да ги разбере и ги прашува тие што го има прочитано им наредувале. Секој да можеше да го разебре Куранот нема да се појавуваат овие седумдесен и два перверзни мислења. И овие мисли кој ги има измислени биле длабоки научници. Така да никој неможел доволно да го разбере Куранот и Хадисите зато асе појавуваат овие. Секогаш го разбра тоа погрешното и го одбраа погрешниот пат. Милијон муслимани беа повлечени на погрешен пат. Од одредбите кои се донесени, некои толку ги сменија значањата што некои излегоа од пат, се сватија погрено некои разбирања, кој стигнаа до степен муслиманите да ги наречат не верници. Во нашата држава на не правилен пат кој е подметната книгата **(Кешф-уш-шубухат**) која припаѓа на вехабистите, луѓето муслиманите кои веруваат во Ахл-и Суннет кои сакаат да ги убјат и да им ги измамта богатсвата кои се објавени се нарекуваат Мубахдир.

Аллаху Теала само му дозволилна на пророкот "саллаллаху теала алејхи и селлем да групира верници, со имамите и сите мулимнаи да веруваат и да се групираат, му е дозволено само на него. Ценаб-и Хак, верниците имамите ги оставрувале, перверзниците, ѓаволските луѓе, да им уриваат верувањата на луѓето, кои ги остварува верските секти, за да ги зачуваат верските верувања. Христијаните и евреjите кои немаат вакви верувања им се растураат верувањата, стана како некоја играчка.

По смрта на пророкот "саллаллаху алејхи и селлем" после четриесет години, немало некој голем светец кој можел да ги докаже, во тој случај едно гласно ислмаската

заедница објасниле дека. Кој може да каже дека може да се докаже тој се разбира дека е мало умен. Големиот светец Џелаледин Сујути "рахиме-хуллаху теала"[25], Тој рече дека се искачил на степенот на иџтихад. Научниците во земјата го прашаа период, беа дадени два вида одговори на ова, што едниот од нив е позитивен Му рекоа да пријави дека е одобрено. Неможел да даде одговор. Дека имал многу обврски неможел да одвои време. Како и да е, она што беше побарано од него беше да направи иџитид во фатвата. Ова е иџтихад најнизок степен. КАко нај голем дветец Имам-и Сујути

Кога избегнуваат иџтихад во фатва, муслиманите мора да направат апсолутен иџтихад. Оние што се влечат не се нарекуваат луди или религиозни научници, како се нарекуваат? Имам-и Сујути "рахиме-хуллаху теала''[26] тој во својата книга (**ихјаул-улум)** изјави дека на неговиот терен нема муџтахид.

Муслиман кој не донел одлука, кој еден хадис треба да научи, Ако пресудата дека имамот на неговата секта не е во согласност со ова е тешка за себе, овој муслиман мора да го бара муџатахидот меѓу четирите медхаби и да го стори тоа според неговата верувања. Големито верник Имам-и невеви „рахимехуллаху теала„ ова го има по опширно обајснето во неговата книга.[27] (Равдат-ут-талибин). Бидејќи кој не го постигнал степенот за исламски права неможе да наредува или да ги знае сунетите точното. Сега, некои неуки се искачија на апсолутен степен на иџитид,Тие велат дека можат да извлечат пресуди од Насот, Писмото Јани и Сунртот и дека повеќе не треба да имитираат една од четирите верувања. Со години кој имитирал сектат се откажуваат. Со не потребни и расипани мислења саккат да ја уништаат верувањата. Како да не можеме да се покоруваме на диктатите на духовници како нас тие зборуваат глупави работи во незнаење. Со ѓаволските размислувања и двоумења велат дека се на врвот. Тие не можат да разберат дека со такви зборови не ја покажале својата супериорност, туку својата глупост и подлост. Меѓу нив, секој треба да чита тафсир, ги гледаме и неуките и перверзните кои кажуваат и пишуваат пресуди од толкувањето и Бухари. Немој мој брат Мулсиман! Со вакви не потребни да се пријателуваш, од овие кој се мислат дека се верници и кои ги читаат книгите кои се непотребни! Цврсто загрлисе на верата и верувањата! Во четрите секти верувања може да си одберење тоа што ти се допаѓа. Помеѓу тоа кој што се истражуваат леснотите на верата значи верувања а (**да се состави**) не е дозволено. Значи (**да се состави**) значи. погодност на верувања Тоа значи дека работата направена со собирање не се покорува на ниту еден од овие верувања. Откако послушаше еден од четирите секти додека извршуваше работа, Откако оваа работа е валидна според оваа секта, исто така е За да биде валиден и прифатлив во медхаб, можно е Ако се следи колку што е, се нарекува **(Таква),** тоа ќе биде многу (севаб) наградувачко.

Хадисите еден муслиман кој убаво ги чита ги учи, прво треба да ги прочита и знае значањата на својата секта, после треба да ги оствари стварите кои треба кои има добри дела,делата кои се ззаббранет да ни ги прави, големите верници, даги цени верувањата

[25] Сујути Абдурахман, 911 [м. Умре во Египет во 1505 година].
[26] Имам-и Мухамед Газали, 505 [м. Починал во градот Тус во 1111 година].
[27] Јахи Невеви, 676 [м. Починал во Дамаск во 1277 година].

на Аллаху Теала и Пророкот “саллаллаху алејхи селлем” имињата и прекарите на пророкот “саллаллаху алејхи и селлем” животот и неговите изненадувања и ахиретот. Рајот и Пеколот анеѓелоте ѓаволите и прошлите пророци верувања, пророците и книгите на Куранот Аллаховиот и пратеник неговата супериорност и “ридвнуллахи теала алејхим еџма’ин” знаците на пропаднатиот ден и колку тој мора да го научи знаењето за светот и за понатаму. Во хадисите на Алаховиот Пратеник „саллаху алејхи и селлем’’ целиот свет и натамошниот собрани се заповедите.

Кога овие работи ќе бидат разбрани, муџтахидите се Станува јасно колку е неучна личност која вели дека нивните религиозни декрети се неефикасни. Во хадисите има безброј знаења, кои има малце објаснувања за верувањата. За некои верници се до песто. Ако се додадат и тие кои не се повтроуваат се до три илјади, помеѓу толку малце хадисите точниот хадис, во четрите секти неможе да се каже дека не се слушнало. Од вистинските Хадиси од четрите верувања нај малце еден од хадисите земел како примерок за вистинито, Во ваша сопствена деноминација кој гледа дека работата не е соодветна за валиден хадис друг муслиман кој имал иџтитид според овој хадис мора да ја заврши оваа работа во согласност со сектата. Имамот на неговата секта можеби го слушнал овој хадис и разбрал дека тој е валиден дури и ако бил фагат, или друг хадис што подоцна и го поништил првиот.Тој не го зеде овој хадис како доказ за набудување на Шарифот или од други причини што ислмските правници ќе ги знаат. Дека хадисот е валиден Ако муслиман кој ја разбира својата секта не се придржува кон овој хадис Иако би било убаво да се откажеме од одредбата и да се покоруваме на овој хадис, ова лице Потребно е да се имитира друг медхаб што се одредил од овој хадис. Бидејќи имамот на таа секта е еден од доказите за пресудата, знаејќи што не знаат, тој разбра дека ништо не го спречува да дејствува со тој хадис. Сепак, тој не го прави тоа Дозволено е да се направи тоа во согласност. Зашто имамот на пресудата на неговата секта се заснова на цврсти докази. Мукалидин Исламот смета дека се извинува што не го знаеше ова лудило. Затоа што четири Ниту еден имам од верувањата не се разликувал од Книгата и Суннетот додека бил иџтихад. Нивните секти,описот на книгите и сунетите. Тие го објасниле тоа на начин што можеле да го разберат и го пренеле на натписите. Овие дела на "рахиме хумуллаху теала" на имами имами се толку огромна услуга за религијата на исламот што ако Аллаху Теала не им помогнеше, човечката моќ не ќе беше во можност да го стори тоа. Овие секти на Пророкот, “саллаллаху алејхи и селлем„ пророкот кој го докажува исламот и верата тој е нај јакиот доказател на верата.

Разликите на нашите верски имами во нивните проценки,само фуру-и верувања, или пак ево прашањата на фикх. Религија Усул-и, нема разлика во познавањето на итикад верувањето. Нема никакви разлики во знаењето за фур', што е земено од хадиси кои се познати како суштински во религијата и чии докази се пријавени со tawâtu. Тие се разделени со некое од нивните знаења за религијата Фуру-и. Во разбирањето на силните страни на нивните докази. нивното раздвојување го предизвика ова. Овие мали разлики се милост и на овој уммет. Дозволено е муслиманите да ја следат сектата што

сакаат да ја направат. Пророкот “саллаллаху алејхи и селлем” Оваа разделба ја пријави како добра вест и се случи како што изјави.

Она што е јасно наведено во Куранот и хадисите Не е дозволено да се донесуваат проценки во знаењето за и’тикад, нештата за кои треба да се верува и знаењето за фикх. Предизвикува неискреност и изопаченост. Би било голем грев. Има само еден правилен начин во информациите за И’тикад. И ова Секта (**Ахл-и суннет вел-џема’ат**). Во хадисот, разделбата за која е прогласена милост е разделбата во бесот, според ја’нни пресудата.

Во издание каде декретите на четири медхаби во дела се разликуваат, само еден од нив е точен. Ова е правилна пресуда Две награди за оние што имитираат и за оние кои имитираат неточни пресудимИма добро дело. Милоста на сектите, оставајќи една сектаБи било дозволено да се имитира декретот на друг медхаб на дело. Фегат, освен четирите секти, од Ахл-и Суннет Не е дозволено да се имитираат сектите, па дури и Ашаб-Кирим. Бидејќи нивните секти не биле вклучени во книгите, тие биле заборавени. Невозможно е да се имитира кој било друг, освен четирите познати секти. Исламски научници дека не е дозволено да се имитира Есхаб-и кирамедногласно, Имам Ебу Бекр-и Рази “рахиме-хуллаху теала[28] кој дава вест. Секти и муџтегидите особено супериорноста на имамите од четирите секти и нивните секти. Дека тие не излегле од книгата и суннетот и дека не излегле од книгата со иџма и кија. Оние кои сакаат добро да разберат дека декретите што ги прогласија не се нивни владетели, туку земени од Книгата и сунетот. Имамот Абдул веххаб-и шарани ‘’рахиме-хуллаху теала”им препоачуваме да ги прочитаат книгите (**Мизан-ул-кубра) и (Мизан-ул-хидрије)** Книгите се преведени (**Хуџџетуллахи алел’алемин)** Сите горенаведени текстови се преведени од арапски оригинал. СитеКако и во нашите публикации, и овде, зедовме од други Додатоците се затворени во загради, така што нашите додатоци не се мешаат со списите на книгата. Горе наведената книга се што е напишано е оргинал од Арапскиот 1394 -1974 со воспат на офсе е штамапано во Истанбул.

Изјавата (*не се нарекува религиозни научници во Куранот*) не е точна.Различни стихови ги фалат научниците и илумите. Абдулгани Неговата Светост (**Хадика**) во својата книга вели:

Во седмиот Ајет од поглавјето на Енбија, е наведено **(Прашајте што не знаете од сопствениците на зикр!)** Зикр значи знаење. Во овој ајет, оние што не знаат, ги наоѓаат научниците и ги прашуваат им наредува да учат.

Во седмиот Ајет од поглавјето на Ал-и Имран, **(само научниците ја разбираат мислата на стиховите каде што се слични**) и во осумнаесеттиот стих, (Алаху Теала постои и научниците разбираат и изјавуваат дека тој е еден и дека поглавјето на КасасВо осумдесеттиот стих е наведено: (**Тешко на вас, научниците,сфати го! Алаху теала ќе им даде на оние кои веруваат и прават дела тие рекоа дека добрите дела се подобри од светските добри дела)** Во осумдесет и пр вото поглвјето на Каса во преводот **((Академици, срам за нив, за вас сфати го! Алаху тала ќе им даде на оние кои веруваат**

---

[28] Абу Бакр Ахмед Рази, 370 [м. 980] починал.

и прават дела тие рекоа дека добрите дела се подобри од светските добри дела) Во пеесе и шестото поглавијето на Рума во преводот (**Оние кои имаат знаење и верба во светот денот на Судот што не верувавте, ова е денот)** Во поглавијето на Исра сто и осмото поглавије во преводот **(Научници, Кога ќе го слушнат Куранот, тие се поклонуваат и нашиот сопственик нема никаков минус он е совршен не постои ни една мана . Велат дека он од ни едно ветувањето не се одбива)** и во Поглавијето на Хаџ во 54 дел **(Научниците велат дека Куранот дека зборот на Аллах)** во поглавијето во пеесетото на Анкебут **(Куранот се наоѓа во срцата на научниците)** и во поглавијето на Себе во 6 дел (**Научниците знаат дека Куранот е збор на Алах и дека Алаху теала го добива Неговото одобрување)** во поглавијето едина есетиот Муџаделе **(Високи степени ќе им бидат дадени на научниците во Рајот)** Во поглавијето на Фатир дваесет и седмиот дел преводот **(Од Аллаху теала само научниците се плашат)** и во поглавијето на Хуџурат четирнаесет иот превод дел (**Најскапоцен од вас е оној кој многу се плаши од Алах Теала).** Пропишано е.

Во хадисите на триста шеесет и петтите страници од **(Хадика), (Аллаху Теала и ангелите и секое живо суштество се однесуваат на оние кои им учат добрина на луѓето) и (На Судниот ден, прво пророците, потоа научниците, потоа мачениците, тие ќе се заложат) и (О луѓе! тоа, Знаењето се учи со слушање од некој научник), (Научете знаење! Да научите знаење е обожување. Награден е џихад за оние што предаваат и учат наука. Да се предава илум е како да се дава добротворни цели. Да се научи знање од научник е како да се клања техеџут намаз).** Сопственикот на книгата Тахир Бухари “рахиме-хуллаху теала” **[29]**фетва **(Хуласа)** Вели: (Книгата Фиттх да се читаат има поголем севап од клањането навечер). Севапот харамот забранетото, (верниците кои ги имаат напишано книгите) е наредено да се прочитаат книгите. Читањето книги за фикх со цел да го направите тоа сами и да ги научите другите е дури и поисплатливо од правењето клањането тесбих. Во Хадисите (**Учењето знањето е повеќе од наградувано за сите површни обожувања Затоа што има почит кон себе и кон луѓето што ќе ги учи) и (Кој учи за да ги научи другите има повеќе севап како што се Сиддиклар)** Исламското знаење може да се научи само од мајсторот и од книгата.Оние што велат дека нема потреба од исламски книги и водичи се лажговци, е еретик Тој ги мами муслиманите и ги води кон катастрофа. Информациите со религиозни писма се извлечени од Куранот и хадисите. (**Хадика**)[30] исто така стана предмет на превод.

Аллаху Теала, го пратил Пророкот за да го шири Кураот и објаснува, Есхаб-и Кирам објаснувањата од Куранот. Верските Научници који и они научиле од Есхаб-и Кирам. Сите муслимани учеле од верските научници и нивните книги. Во хадисот **(Знањето е богатство, е клуч треба да се отвори) и (Знаењето познавајте го и изучувајте го) и (Сѐ Има извор. Изворот на такаф се срцата на приврзаниците) и (Учењето на имињата е искупување за гревовите) кој се наредува**. Имам-и Раббани “рахметуллахи алејх” (Писмото) кој во писмото напрвото изданије на стара (193) сто девеесет и три вака наредува:

[29] Тахир Бухари, 542 [м. Починал во 1147 година].
[30] Авторот на хадисот, Абдулгани Набласи, 1143 [м. Починал во 1731 година].

(Мукеллеф) кој што наредува кој бил одговорен потребно е прво лице да биде исправно и упатено во лице. Ахл-и Суннет пророците да ги научат верските информации што ги напишале и во согласност со нив е да веруваме. Аллаху теала им дал многу на делата на тие големи научници да им даде се најубаво со среќа! Амин. Да се ослободиме од тешкотиите на Пеколот на Судниот ден, зависи од верувањето во она што го пријавуваат.Тие кои сакаат да се спасато од пеколот треба да ги следаат нивниот пат. Тие кои одатпо нивниот пат се нарекуваат **(Сунни).** По патот на пророкот “саллаху алејхи и селлем” и научниците на “ридвауллахи алејхин еџма’ин” се само овие. Од книгата, од Куранот и сунетите, меѓу информациите извлечени од хадисите, само овие големи научниците се нј ценетите, смо нивното е вистиното. Тие кои разбираат од куранот и хадисите ги поучуват. Бидејќи, секој сопственик на **Бид’ат** (Различни пресуди и принципи во исламот кои се појавија по пророкот Мухамед), секој реформатор и секоја (изопачена) и несекта личност вели дека со своите кратки умови ги вадат своите расипани мисли од Книгата и Сунетот. Тој се обидува да ги засени и намали научниците за Ахл-и Суннет. Тоа е да се каже, тој не треба да мисли дека секој збор и секој напис за кој се известува дека е отстранет од Книгата и сунетот треба да бидат вистинити и не треба да бидат измамени од нивната позлатена пропаганда.

Ахл-и Суннет вел-џемат Вистинитоста известена од научниците да се објасни, почесниот за големиот научник Турпушти книгата (Ел-му’темед) емногу ценета и е општо напишана објаснета и лесно се разбира, е штампана (**Хакикат Китабеви**), 1410 (м1989). Фадлуллах бин Хасен Туепушти е од пророците на ХАнефи фикх, починал во шесто шесета и првата година.

Акаиди кој ги поправи точните знаења кој треба да се знаат **(Халал), (Харам), (Фарз), (Ваџиб), (Суннет), (Мендуб) и (Мекрух)** пророците на Ахл-и Суннет треба да се научи и да уведуваат од книгата Фикх. Супериорноста на овие научници Тој не треба да ги чита изопачените книги произведени од неуки луѓе кои не можат да разберат. Аллах да не сочува! Муслиманите кои не се придржуваат кон сектата Ахл-и Суннет во работите што треба да се обожаваат, ќе одат во пеколот во натамошниот тек не може да избега од влегување. Верувањето на кој му се лабави и ако не побара покајање, тој ќе биде опростен, и ако не се опрости коа заврши неговото покајање, ќе се спаси од пеколот. Темелот на работата е религиозните одредби се поврзани со принципите на верување. Хаџе Убејдуллах-и Ахрар "каддесаллахи та’ала сиррехул’азиз"[31] (Ако ми ги дадат сите откритија и благодарност, ако не е валцем Ахл-и Суннет религиозните одредби се поврзани со принципите на верување , би се сметал себеси за војна. Ако немам откритие и посветеност и ако имам , никогаш нема да бидам тажен ако го имаат верувањето Ахл-и Суннет).

Денес муслиманите во Пакистан остана сираци, душманите кој се против муслиманството од се гдека напаѓаат.Денес, давање една лира за да му служи на исламот е повеќе наградува отколку илјадници лири дадени на друга основа. Најголемата услуга на исламот е да се користат книгите на Ахл-и Суннет, вера иТоа може да се направи со купување исламски книги и нивно дистрибуирање низ селата и

[31] Убејдулах-и Ахрар, 895 [м. 1490] почина во Самарканд.

младите. Без оглед на каква среќа, среќна личност и даваат оваа услуга, бидете многу среќни. Ти благодарам многу. Служењето на исламот е награда за секоја пригода. Но, Во оваа земја каде што е исламот заиф, каде се обидува исламот да се уништи со лаги, клевети, Ширењето на Ахл-и Суннет религиозните одредби се поврзани со принципите на верувањето, има многу глеми добрротии. Пратеникот на Аллах Пророкот ‘’саллаллаху алејхи и селлем”тој нареди против Есхаб-и кирам. **(Вие на таков терен Дојдовте кај него од заповедите и забраните на Алаху теаâли,Ако послушате девет и не се покорувате на десеттата, ќе бидете уништени. Маки ќе видиш! По тебе, ќе дојде таква земја што Само една десетина од наредбите и забраните ќе бидат зачувани. (Мишкат-ул-месабих) ,** е наоѓа во книгата 79от ред Китаб-ул-фитен, времето кој е наведена во овој хадис, ова е времето. Неопходно е да се џихадира со неверниците, да се препознаат оние кои ги напаѓаат муслиманите и да не ги сакаат. Владата прави џихад со употреба на сила. Армијата на државата го прави тоа. Муслиманите го сакаат ова џихад може да се направи само како војник, со извршување на должноста дадена од владата. Од убиството на Џихад-и кавли, со зборови и пишувањетој џихад-и катлидене покорисен од џихадот со употреба на сила, исто така е напишано со шеесет и петто писмо. Книгите на научниците на Ахл-и Суннет нивните зборови нивните реченици да се шират, да ги шири неговите зборови, да биде приврзаник, да биде научник не е потребно. Секој муслиман мора да се стреми кон тоа. Тој не треба да ја пропушти можноста. Во Судниот ден, тие ќе го прашаат секој муслиман за ова, тие ќе кажат зошто не му служевте на исламот. На оние кои не се обидуваат да ги шират своите научни книги, на институциите што ги шират своите религиозни знаења, Оние што не помагаат никому ќе бидат многу казнети. Не се прифаќа никакво извинување или па некое оправдање. Пророкот “алејхисселам” Додека највисоките од луѓето беа најскапоцени, немаше утеха. Аллаху Теала книгата која ја напишана се’дет-и ебедијје за да го прошири се трудел дење ноќе. Кој што сака чудо **(Чудото го остварува Аллаху Теала. Мојата обавеза. Верата на Аллаху Теала даја пренесам)** Додека работите на овој пат, Аллаху теала ќе им помогне. би создале чуда. Ние, исто така, ги шириме зборовите и зборовите на научниците од Ахл-и Суннет„“рахиме-хулуллаху теала“и неверниците,непријателите, оние што ги клеветат и угнетуваат муслиманите, злобни. Ние мора да им пријавиме на младите и пријателите дека се лажговци. Пријавувањето за нив не е судбина. Емр-и ма’руф станува. Со својот имот на овој пат, оние кои не работат со силата на својата професија нема да можат да се ослободат од маките. Додека работел на овој пат, тој страда од вознемиреност и тортура, мора да знае голема добивка. Додека пророците „алејхимусалевит“ ги објавуваа наредбите на Алаху теаâли, тие беа нападнати од неуки и благородни. Многу се имаат препатени. Мухамед алејхиселлам, кој е најголемиот љубител од оние големи избраниот. **(Јас како што бев измачен како Пророк никој не бил толку измачен).** Преведено е во (**Писмото).**

Секој муслиман мора да го научи итикадот на Ахл-и Суннет и да ги поучува оние што се споменуваат. Треба да се најдат книгите и весниците што ги пренесуваат зборовите на научниците од Ахл-и Суннет и да ги испраќаат до младите. Треба да работи за нивно читање. Ислами непријатели исто така треба да ги шират натписите со објаснување на нивните внатрешни лица.

Покажување на вистинскиот пат до сите муслимани на земјати религијата на Мухамед, непроменета, (**Научници од Ахл-и Суннет**) кои нè водат да учиме, дали се научниците кои се искачиле на степенот на иџитид. Најголемите од нив се четирите големи ентитети, првиот е **Имам-а а'зам е Абу Ханифе Нуман бин Сабитдир ". ".**Од исламските научници Ахл-и Суннет еден од постарите. Целосниот превод во книгите е долго објаснето **(Се'адет-и Ебедијје) и (Корисни информации).** Во (80) години во времето на Хиџри **Куфеде тевеллуд ,** 150 (Ерата 767) во Багдат беше убиен.

Имам-и Малиик бун Енес "рахиме-хуллаху теала", во втората книга, е голем научник. Во периодот на Хиџри (90) година кој произлегува во 179 (Ера 795) и таму починал, осумдесет и девет е напишано Ибни Абидинед, дедото Малик бин Еби Амир.

Третиот е Имамот-и Мухамед бин Идрис Шафии "рахиме-хуллаху теала" Тој е омилен кај исламските научници. Сто пеесет (150) година во Филистин, Газзе произлегол во 204 (Ера 820) почина во Египет.

Четвртиот Имам-и Ахмед бин Ханбел "рахиме-хуллаху теала"сто шеесет и четри година (164) произлезе во Багдат, 241 (Ера 855) таму почина. Тој е столб на зградата на исламот "рахметуллахи алејхин еџма'ин".

Денес, секој што нема да послуша еден од овие четворица имами е во голема опасност. Залута. Освен овие, Ахл-и Суннет Тој имаше многу научници. Тие исто така имаа вистински секти. Нивните секти беа заборавени со времето . Не можеше да се пренесе на книгите. На пример кој се нарекува (**Фукаха-и себ'а**), Седумте големи научници во **Медине Омер бин Абдул'азиз, Суфјан бин Ујејме, Исхак бин Рахевејн, Давуд-и Таи, Амир бин Шерахил-и Ча'би, Лејс бин Са'д, А'меш, Мухамед бин Џерир Табери, Суфјан-и Севри**[32] и **Абдуррахман Евзаи** [33] **„рахимехумуллаху теала"** се овие.

Есхаб-и Кирам (Име кој е дадено на Пророците "радијаллаху теала анхум еџма'ин" нели за, вистински патни ѕвезди. Секој, целиот свет е во праводоволно беше да се донесе на патот. Тие беа Муџтахид. Сите во сопствената секта беше. Повеќето од нив имале слични секти. Фекат, секти Бидејќи тие не се собрани и напишани во натписите, ние мора да им се покоруваме. тоа е невозможно. Сектите се верува во медхабите на четворицата имами и Тој го собра она што го пријавија во работите што треба да се направат, себеси и нивните ученици,објасни. Тоа беше напишано во натписите. Денес, секој муслиман има Еден од имамите мора да биде во неговата секта, да живее и да се поклонува според оваа секта. Кој неќе да верува во овие четри секти верувања неможе да биде (**Ахл-и Суннет**). Во почетоко на вториот дел погледнете.

Двајца од студентите на овие четири имами станаа многу напредни во ширењето на знаењето за верување. Така, сектата стана две во и'тикад иман. Вистинско верување во согласност со Куранот и хадисите, само ова тоа е верување пријавено од нив двајца.

Фирка-и наџијје и Аххл-и Суннет се познавачите на верата се оние кој го шират. Едниот **Ебул-Хасен Еш'ари** "рахиме-хуллаху теала" од годината на хиџри (266) годината Басра

[32] Суфјан-и Севри, 161 [м. 778] починал во Басра.
[33] Суфијан бин Ујејна, 198 [м. 813] починал во Мека.

Тевеллуд триста триесет (ера 941) Почина во Багдат. Вториот **Ебу Менсур-и матуриди**“рахиме-хуллаху теала” 333 ера 944 почина во Семерканда. Секој муслиман во И’тикад, треба да да припаѓа на овие двата верници.

Историјата на бракот е вистинита. Одвојувања од исламот како влакно не постои. [Лажговци, кои ја прават религијата средство за светска заработка, кои се појавуваат како чувари, водичи и духовници за да добијат имот, позиција, Денес, во секоја професија, во секоја уметност и Има и лоши луѓе на секоја позиција. Би било нефер и игнорантно да ги оцрнуваме сите професии и професии во кои тие се вклучени, гледајќи ги оние кои ги бараат своите придобивки и задоволства на штета на другите перверзните постоеле во секој век.

Би било да им помогнеме на корупторите. Нејзините гледајќи изопачено свештенство, неуки и лажни светци, научници, луѓе на тасавуф и чесни луѓе чии услуги се во историјата Тој не треба да зборува со големите луѓе што го наполниле. Тој мора да разбере дека оние што зборуваат со нив грешат. Заслугите на бракот има Во ред се, нели. Имам-и Јафи’и[34] рече дека („Гавс-секелејн Мевлана Абдулкадир-и Гејлани“). Каддесаллаху теала сиррехул’’ многу комеморации на „ариз“ на сирехјул се шират од уста на уста. Невозможно е да се сомневате, да не верувате. Затоа што да се шири насекаде, (**Теватур**) се залага за дело.

Освен ако не се разбере дека лицето кое ќе изврши неверник е неверник со изрекување или користење на нешто што е неверување, јасно и без императив, Не е дозволено да се нарекува неверник со покорување на другите. Освен ако не се знае дека умрел како неверник, тој не е лана. Не е дозволено да се верува. За ова, подобро е да не се прави ништо со Језиде **(Јазиди или Езиди е името што е дадено на етнорелигиска заедница која претежно зборува курдски**).

Петтата од шесте работи во кои мора да се верува (**е да се верува во судниоот ден**). Почетокот на оваа време е денот кога едно лице починало. До крајот на судниот ден е. Ова е почетното време кога ќе почине човекот. До крајот на Судниот Ден. Се нарекува последен ден, од позади ноќ нема да дојде затоа што доаѓа од другиот свет. Во Хадисите не се објаснува овојден, кој не ден и ноќ. Едно време едно место значи. Кога ќе дојде крај на светот не се знае никој неможеше тоа да го разбере. Меѓутоа Пророкот “саллаллаху алејхи и селлем”, Тој претскажа многу знаци и почетоци: Ќе дојде пророкот Мехди, ќе дојде пророкот Хисус во Шама. **Деџџал** ќе се појави тие се лажговци, нарушувачи, Је’џуџ ме’џуџ некои кои се нарекуваат ќе се појават. Сонцето ќе изгрее од Запад. Ќе се појават големи земјотреси. Ќе се забораваат верските знаења.Ќе се згоелми злобата и немирот. Нерелигиозно, неморално, нечесно луѓето ќе бидат Емир, наредбите на Алах џеле шану нема да бидат направени. Харам ќе биде обработен насекаде, пожар ќе излезе од Јемен. Небеса и планините ќе се урнат. Сонцето и месечината ќе се затемнат. Морињата ќе се спојат и ќе зовријат и ќе се исушат.

[34] Абдулах Јуфи, 768 [м. Починал во Мека во 1367 година].

Муслимани који прават големи гревовои се нарекуваат **(Фасик).** За сите неверници Фасики има голем мака за нив. На овие треба да се верува. Кога ќе се стави починатиот во гробот, тој ќе воскресне со непознат живот, тој ќе добие олеснување или мачењ, во хадисите е јасно наведуваат дека двајца ангели по име **Мункер** и **Некир** ќе дојдат на гробот во форма на непозната личност и ќе бараат долго време. Кога починатиот ќе биде во гробот спрема некои неверници ќе бидат прашани од сите основните верски правила. (Затоа треба децата да се учат и да се прашат (Кој е твојот господ? Која е твојата вера? Кој е твојот пророк? Која е твојата вера во И'тикадд и Религиозното значење! Кој не припаѓа во Ахл'и Суннет не може да даде точен одговор. Сето ова е напишано во книгата **(Тезкире-и Куртубу).** [35]Тие кои ге дадат точен одговор гропот ќе се шири, овде ќе се отвори еден прозорец од Рајот. Дење Ноќе, ќе ги видат своите места во рајот ќе се направат добротии од страна ан ангелите, ќе бидат дадени добри вести. Кој нема да даде добар одговор, биде застрелан со железни чекани за да може да вика, освен човек и џин.секое суштество ќе чуе. Гробницата станува толку тесна што ги стиска коските како да ги испреплетува. Се отвора прозорец од пеколот. Утро и навечер, гледајќи го неговото место во пеколот, во гробот, до пресудата, трпат болни маки.

По смртта, треба повторно да се верува во воскресение. Коски Откако месото ќе се распадне и стане почва и гас, телата повторно ќе се создадат, духовите ќе влезат во нивните тела и сите ќе се издигнат од гробот. Поради оваа причина, ова време се нарекува (**Суден ден**).

Растенијата користат гас на јаглерод диоксид од воздухот и вода од почвата, земаат соли или почвени материјали и ги комбинираат. Така, тие ги внесуваат органските тела и градежните блокови на нашиот живот. Хемиска реакција која трае со години, (**катализатор**) Денес е познато дека се јавува веднаш за помалку од една секунда. Исто така, Алаху таала комбинира вода, јаглерод диоксид и почвени материјали во гробот за да произведе органски материи и тоа ќе создаде живи делови во еден момент. Дека ќе се кренеме повторно вака, верни вести. Филозовската наука исто така покажува дека тоа се прави во светот.

Сите живи суштества ќе се соберат на местото (**Судниот Ден**). Делата на секој човек неговите книги ќе летаат до неговиот сопственик. Аллаху теала, кој ја создаде земјата, небото, честичките и цвездите и кој поседува бесконечна моќ, ќе ги стори овие. Пророкот "саллаллаху теала алејхи и селлем" на Аллаху Теала рече дека овие ќе се случат та'âли и салам "информира. Секако она што го рече вистина е. Секако дека ќе ги има сите.

Книгата на праведните, доброто е од десната страна, грешниците, злите ќе се даде од задната или левата страна. Добри и лоши, големи и мали, Сè што се прави тајно и ќе излезе на отворено ќе биде запишано во книгата. Кој и анѓелите који не ги знаат некои дела ќе бидат објавени од страна на Аллаху Теала ќе бидат објавени од неовата страна,

---

[35] Авторот на меморандумот, Мухамед Куртуби малики, 671 [м. 1272] исто така почина. (Мухтасар-ı Тезкире-и Куртуби) од книжарница Хакикат 1421 [м. Повторно е вратен во 2000 година].

секој ќе биде испрашан и ќе биде испитан. Од страна на ангелите (**Кирамен книгата).** Во судниот ден Аллаху се што ќе посака што е направено скришно ќе го открие и ќе го извади на виделило. Анѓелите на небо на земја се што сте направиле? Пророкот “салеватуллахи теала и теслиматуху алејхин еџма’ин” Условите на Аллаху теала неговите луѓе како ги знаете? На секого како се прекопливте ан пророкот, на вас се што ви се кажа акко го направивте дали се донесени на место? Е ве прашаат како се погриживте за правата што постојат меѓусебно. Во Пресудата, награди и грантови за оние кои имаат вера и добри дела и морал тешка казна ќе добијат оние кои имаат лошо и лошо дело.

Аллаху Теала кој ќе посака да им ги опрости големите малите гревови, секако ќе ги опсрости Фадли (Мојот Подарок) Ихасни значењето на религијата). Господ ако сакате освен кој е злочин кој е напротив него нема да го опрости тоа се друго што е останатомали големи гревови ако сакате сите ќе ги опрости. Некој кој ќе умре како неверник како Мушрик (Се нарекуваат тие кои се споредуваат со бога) тие никогаш не се опростоуваат тоа го има кажано. Тие кои немаат верувања и кој немаат своја книга и неверуваат во книгите ко не веруваат во постоењето на Прокор Муххамед алејхисселам, во неговите сите делам, кој што го има објавено и кажано који не им се допаѓа кој кажано за наредбите и забраните кој и не веуваат во ова се тие ќе умрат како неверници и ќе бидат за секогаш во пеколот.

Кога ќе дојде пресудниот ден нашите дела ќе се мерат на (**Мизан)** вага кој што не го познава никој. Земјата и небото се вклопуваат во едното око Окото за добри дела е светло и е на страната на Рајот, десно од еднаквост. Неговата страна од гревот е темна, таа е лево од еднаквост, од страната на Пеколот. Тоа е на страната на пеколот. Работи направени во светот, зборови, мисли, погледи, обликуваат таму со преземање, добрите дела изгледаат светли, злата темно и одвратно, ова ќе се мери на оваа вага. Ова вага не личи на која што е на светот тешката страна се издига нагоре и е речено лесната страна ќе се спушта доле. Пророцитр “рахиме-хумуллаху теала” спрема некој дел има некооолку вида на ваги. Повеќето кои и какви ваѓи се објаснети верата во овој свет. Ова треба да с емисли и размислува.

(Сират Копрусу)- Според религиите на Исламот и Зедутизмот, тоа е тесен и тежок мост изграден над пеколот. На секого ќе му се нареди да помине од мостот. Сите тој ден ќе молат (Ејјј Боже! На нас милост дај ни !) ќе се молат. Тие кој се за рајот лесно ќе поминат од мостот, ќе бидат ворајот. Некој од овие ќе поминат меѓу најлеснитеж некој како коњ кој трча. Мостот Сират е тенок како од нај тенкијот меч. Во светот вака исто да се веува и да уклопува во исламот. Исто како да се поминува од мостот сират. Овде, оние што ќе ја издржат тешкотијата да се борат со душата, ќе имаат лесен и удобен живот таму.

Оние кои не се во согласност со исламот и се посветени на својата душа ќе имаат тешко време. Аллах правиот пат го покажува и го дава името (**Сират-и мустаким).** Оваа сличност на имињата покажува дека да се биде на патот кон исламот е како да се преминува преку мостот Сирот. Оние што се во пеколот нема да поминат низ Сират мостот и ќе паднат во пеколот.

Нашиот прорoрк Мухамед Мустафа “саллаллаху алејхи и селлем”има едо место које посебно (**Длабината на Кевсер).** Голема е колу еден месечен пат. Водата е побела од млеко, мирисо е поубав од миск (мирис). Чашите околу него се повеќе од цвездите. Еднаш тој што ќе се напије нема да биде жеден дури и ако е во пеколот.

(Шефа’ат) е заслуга – Пред се што се створило и е султанот на сарајот. Тој кој што нр се покајал кога умрел мали големи народи за да с еопростат прооците, верниците, ангелите и Праведни и Аллаху Теала на кого ќе му се дозволи ќе биде опрсотени. Нашиот пророк “саллаллаху теала алејхи и селлем”,(**Уммет- Сите оние кои веруваат во пророк и го избираат неговиот пат, на нив ќе им помогна кој ги имаат направено гревовите). Маншер-** место каде што според верското верување, ќе се соберат оние што ќе воскреснат на Судниот ден. Во Судниот ден Посредник има пет видат.

Првото, на Судниот ден, од толпата на местото на судот, многу грешници, уморни од долго чекање, Тие ќе сакаат тоа да се направи што е можно побрзо. За ова, ќе се изврши посредување.

Вториот, застапување заради брзината и леснотијата на опростување ќе биде.

Третиот, ќе се изврши посредување за верниците кои имаат гревови да не паѓаат во пеколот и да бидат заштитени од маките на пеколот.

Четвртиот Посредниците се извршине со цел да се извлечат верниците со многу гревови од пеколот.

Петото во Рајот ќе има безброј благослови и ќе остане засекогаш, тој има осум степени. Рангот, положбата, вербата и делата на секого ќе бидат во висина. Интере се изврши посредување за покачување на степени на оние во Рајот.

Рајот и пеколот сега постојат. Небо, седум слоја небеса е горе. Пеколот е под сè. Постојат осум небеса и седум пеколи. Небото од земјата и сонцето и небото уште поголем. Пеколот е исто така поголем од сонцето.

Има шест ствари кој треба с еверуваат во нив **(Во судбината, доброто и лошото, и да с еверува во Аллаху Теала)**. На луѓето кој им доаѓа лошото и доброто, фајдетот и штетата, заработката и губитокот сите Тоа е со пофалба на Аллаху теала. (**Судбина)** во речникот да се мерат една целина е обавези задача. Тоа доаѓа во знаење множина и еднина. Аллаху Теала нешто што го дал се познава дека е од минато без почеток, вечност се нарекува судбина. Судбина значи постоење на посакувано се нарекува **(Несреќа).** Судбиина и Несреќа се користи едно со друго што се донесува на исто место. Соодветно на тоа, несреќа значи работи што ќе се создаваат од памтивек,Тоа е желба на Аллаху Теала во вечноста. Предодредено е да се создадат сите овие предмети во согласност со несреќата, со ни помалку ни повеќе наречен. Аллаху Теала се што ќе се случи го знаел од минато без почеток, вечност. Ова познавање се нарекува (Несреќе и Судбина). Старите грчки филозофи ова го нарекувале (инајет-и езелијје). Сите суштества од таа несреќа се случил. Во согласност со знаењето за претходната вечност, постоењето на нештата се нарекува (несреќа и судбина). За да се верува во судбината, треба добро да се знае и да се верува дека Аллаху теала сакал да создаде нешто во претходната вечност,

ако тој сака, тој мора да постои како што сака, без помалку или повеќе. Невозможно е нештата што тој сака да се случи да не постојат и нештата што тој сака да не постојат.

Сите животни, растенија, неживи суштества (цврсти материи, течности, гасови, starsвезди, молекули, атоми, електрони, Електромагнетни бранови, накратко движење на секое суштество, физички феномени, хемиски реакции, реакции на јадра, размена на енергија, физиолошки карактеристики кај живите суштества, Постоењето на сѐ, добрите и лошите дела на слугите, нивната казна во светот и во натамошниот свет, и сѐ беше во знаењето на Аллаху Теала. Овие Ги познаваше сите засекогаш. Тој создава работи, одлики, движења, настани, во согласност со она што го знаеше од памтивек. Сите добри и лоши дела на луѓето, нивните муслимани, нивното неверување, сите нивни подготвени и несакани дела, Аллаху Теала создава. Тој сам создава и прави. Тој е кој создаде сѐ што е предизвикано од каузи. (**Создава сѐ со причина**.)

На примерот огинот е болен. Сепак, тоа е Алаху теала што гори. Вашиот оган нема никаква врска со горење. Фекат е обичај дека нешто Освен ако огнот не го допре, тоа не создава горење. Оган до температура на палење не прави ништо друго освен да го загрее. Давање интерес за комбинирање со јаглерод, водород и кислород во структурата на органските тела, Не е оган што предизвикува размена на електрони. Оние што не можат да ја видат вистината мислат дека прават оган. Тоа гори, прави реакција на горење, не е оган. Не е ни кислород. Не е ниту топлина. Ниту тоа не е размена на електрони. Гори само Алаху теала. Сите тие, како причина за горење.

Незнајниот, оган тој мисли дека гори. Некој што ќе заврши основно училиште, (пали оган) не му се допаѓа. Тој вели дека воздухот гори. Оние што завршиле средно училиште ќе го прифатат ова не е. Тој вели дека гори кислородот во воздухот. По завршувањето на средното училиште, горењето не е резервирано за кислород. Гори секој елемент што го повлекува електронот. Студент на колеџ, од друга страна, ја зема предвид енергијата, како и материјата. Се гледа дека како што напредува науката, се подразбира дека постојат многу причини зад она што се смета дека е причина. Пророците, кои се на највисоко ниво на наука и кои ја гледаат реалноста како целосна, се “алејхимусселам” и Исламски научници кои добија падови од световите на науката“рахиме-хумуллаху теала”, Она што се смета дека гори и конструктивно денес, Дека тие се слаби, слаби средства и суштества, дека вистинскиот творец, Тој наведува дека творец е Аллаху Теала, а не причините. Горењето е Алаху теала. Се гори и без оган. Сепак, тоа е обичај да гори со оган. Ако не сака да гори, нема да изгори во оган. Абрахам не го изгоре мојот алехиселем во оган. Бидејќи многу го сакаше, ги прекрши обичаите. Така Тој исто така создал супстанции кои спречуваат горење на оган. Овие супстанции, хемикалии се наоѓаат.

Да сакаше Алаху теала, тој ќе создадеше сѐ без причина. гореше без оган. Без да јаде ќе нахрани. Порано леташе без авион. Без радио, тој ќе најавуваше од далеку. Но, по благодат, фаворизирање на неговите слуги, сѐ го припишувал своето создавање на причина. Тој посака да создаде одредени работи од одредени причини. Тој ги криеше своите работи под причините. Својата моќ ја криеше под причини. Кој сака тој да

создаде нешто, се држи до каузата на таа работа и ја достигнува таа работа. [Кој сака да ја запали ламбата, користи кибрит.

Секој што сака да извлече маслиново масло, користи алатка за притисок. Оние кои имаат главоболка користат аспирин. Одење во рајот и достигнување вечни благослови Кој сака да го почитува исламот. Кој се самоубива. Кој пие отров умира. Кој пие вода додека е испотен, се разболува. Кој прави грев, тој ја губи верата тие одат во пеколот. Кој како живее така си го одредува степенот и оди во пеколот. Кој ги чита муслиманските книги, тој го учи исламот и го сака ис танува правилен муслиман. Кој живе помеѓу не верниците тој исламски неписмен. Религија Повеќето од неуки ќе станат неверници. На која страна се врти на страна оди.

Кога се манифестира правото, ја оставрува секоја работа

Народот својот рачун го дава, го дарува мирот.

Ако Аллаху теала не ги создаваше неговите дела од причини, никому немаше да му треба. Секој сака сè од Алаху теала, бр тој не би прибегнал кон ништо. Како такво, меѓу луѓето, Инспектор, Државни работник, Нема да остане ниту еден работник, занаетчија, студент, учител и многу човечки струки, во светот и поредокот на натамошниот свет би бил нарушен. Убава грда добра лош тој кој е со алчна душа и тој што е со диганта глава нема да има разлика помеѓу нив.

Аллаху Тела да сакаше на друг начин ќе напраше се што треба. Се што како сака ќе го створеше. Да сакаше не верниците, тие што преваруваат што изневеруваат тие што го сакат задоволство во светот и Тој би ги ставил во рајот оние кои се посветени на неговиот живот, оние што болат, оние што ги мамат луѓето. Тие што верници кои прават добри дела ќе ги ставеше во Пеколот. Сепак ајет-и керим ve хадиситепокажува дека не посакува.

Тој е Оној кој ја создава целата човечка работа, подготвена и неволно, сите нивни движења. Прудентно или доброволно постапување на слугите, (Стар) и (посакување) за неговите слуги да го создадат овој избор и ги предизвика неговите желби да создаваат дела. Еден човек, нешто Кога треба да стори, кога и да посака, Алаху теала ја создава таа работа, ако сака. Ако некое лице не сака и посакува, а Аллаху теала не сака, тој нема да го создаде тоа нешто. Таа работа не е создадена само од волјата на слугата. Тој создава ако сака. Тоа е како создавање на неговите подготвени дела од неговите луѓе, создавање на горење во нешто ако огнот го зафати, и не создавање на горење ако огнот не го стори тоа. Кога ножот ќе се допре, тоа го создава пресекот. Секач, нож тој не е. Тој го направи ножот причина да сече.Тоа е да се каже дека се претпочитаат расположените активности на луѓето, нивната потреба, движењето. Тој создава поради неговите желби. Прекин во природата постапките не зависат од потребите на службениците. Само овие Кога Аллаху теала сака, тоа се создава од други причини. Сè, сонцето, честичките, капките, клетките, микробите, создавање на материјата, својствата, движењата на атомите тоа е. Нема друг творец освен него. Сепак, постои следнава разлика помеѓу

движењата на неживата материја и доброволното и подготвено дејствување на луѓето и животните, кои слугите треба да направат нешто, кога тој прави и посакува, тој исто така мобилизира и го создава луѓето, ако сака. Не е на слугата да се движи. Всушност, тој дури и не знае како се движи. Секое движење на човекот е произведено од многу физички и хемиски настани. Нема (**потреба**) во постапките на неживото. Земјата каде што допре огнот не е со создавање на горење, огнот претпочита и е подготвен.

Тој исто така ги сака добрите, корисни желби на неговите сакани и милостиви луѓе и создава. Тој не сака и не ги создава нивните лоши и штетни желби. Секогаш ќе има добри, корисни дела од овие слуги. Тие се вознемирени што многу од нивните дела не се завршени. Да мислеа и разбереа дека овие работни места не се создадени затоа што се штетни, немаше да бидат вознемирени. Тие би се радувале за ова и ќе му се заблагодарат на Аллаху Теала. Алаху теала е одговорен за намерните дела на луѓето и потребата и волјата на нивните срца. креациите откако ќе го стореа тоа, тие сакаа и порано, да бидат вакви посака. Да не посакаше вака засекогаш, ние ќе посакавме несакајќи, тој секогаш создавал со сила. Затоа што сакаме наши работни места. Неговото создание после тоа е затоа што тој го сакал тоа пред вечноста. Значи, Неговата волја е доминантна.

Подготвените активности на слугите доаѓаат од две работи: Првиот е со потреба и волја и моќ на срцето на слугата. Нејзините зашто, движењата на слугата (**навика**) се нарекуваат. навиката е човечки атрибут. Второто е преку создавање и создавање на Алаху теала. Заповеди н Аллаху теала, забрани, награди и маки тоа се затоа што тоа е навика. Во деведесет и шести стих од поглавјето (**Сеффат),** (**Аллаху теала ве создал и ги создал вашите дела**) беше заповедан. Во оваподглавије покажува дека луѓето имаат потреба од срце и (**Ираде-и џуз'ијје**) во нивните движења. Јасно докажува дека не е алгебра. За ова се нарекува (**човечка работа**). На пример Али ќе изрече дека е урнаот и тоа се урнува, се нарекува и е потврдено дека се е створено од судбината и несреќата.

При вршење на работата на слугата, во создавањето, твоето срце мора да има потреба и волја. Слугата е во негова моќ ќе што се случува. Ова барање и желба се нарекува (**Кесб**) навика. Амиди починатиот овој напор е причина за создавање работни места, не оставајте трага Известува дека. Оваа жртва го објаснува создавањето на потребната работа, не може да се каже не боли. Бидејќи создаденото работно место и посакуваното работно место не се разликуваат. Значи народот неможе да прави се што ќе посака. И тоа што не го посакува може да го има. Не е да се прави се што сака подениците и да нема ништо. Тоа е да се обиде божеството. Аллаху Теала им дал на своите подденици сила и моќ што им се потребни и можат да ги слушаат наредбите и забраните. На пример, некој што има здравје и пари, може да оди на аџилак еднаш во животот. Месецот кога ќе се види е месец Гокде Рамезани тој месец се пости. Во дваесет и четри саати може да се клаѓа намазот. По една година хиџри, една четириесет од оваа сума ги одделува златото и среброто. Тој може да им даде зекат на муслиманите. Се гледа дека човекот ако сака се ќе направи штоне сака ништо не прави. Големината на Аллаху Теала може да се разбере од ова. Оние кои се неуки и глупави, не веруваат во зборовите на научниците за Ахл-и Суннет , бидејќи не можат да го разберат знаењето за несреќата и

судбината. Тие се сомневаат во моќта и потребите на поединиците. Тие сметаат дека луѓето се слаби и должни во својата подготвена работа. Некои од вашите подeници Гледајќи дека не е потребно,тие зборуваат со Ахл-и Суннет. Ова е скршено нивните зборови покажуваат дека тие имаат волја и потреба.

Да се биде во можност да се заврши работа или не се нарекува (**моќ**). Да се избере, да се избере (**претпоставен**) да се направи или да не се стори наречен. Да се посака (**да се посака**) да се стори она што се бара се повикува да се посака.

Прифаќање на работа, а не спротивставување (**согласност**) се нарекува допаѓање. Комбинирање на волја и моќ, под услов да се заврши работата, (**Луѓето**) да дојдат е повикан да создава. Да се собереме несигурно нивното доаѓање се нарекува (**одговорност**). Секој што ја држи предноста мора да биде творец не доаѓа. Исто така, не е потребно да се даде согласност за сѐ што е волја. Аллаху Теала се нарекува халал и мукар. Кула , касиб и Мухтар (Власник за месна заедница) се нарекува.

Аллаху Теала на своите поденици греввоите Тој сака и ги создава своите гревови. Он го дозволува созадавањето. Само неги сака гревовите, не му се допаѓаат. Сѐ постои по Неговата волја и народот. Во сто и вторииот поглавије Ен’ам (**Од нема некој друг поголем оне од се поголем)** така има наредено.

(**Му’тезиле**) да се подели, разликата помеѓу волјата и согласноста не можејќи да види, тој се зачудил. Човекот го создава она што самиот го посакува рекоа. Несреќта и среќата ја неќираа неја признава. Поделбата на (**Џебрије**) тој беше целосно изненаден. Тие не разбраа дека ќе се најде дека е супериорен без да создаваат луѓе. Мислејќи дека нема супериорност кај луѓето, тие го спoредиле човекот со камен и дрво. Луѓето, за жал, не се грешници. Аллаху Теала кој го направи секое зло да направи рекоа тие. Џебрије **(Хиџри е изопачена секта која се појавила во првиот век. Тој изнесе спротивни ставови на партијата Кадерије во врска со судбината и волјата)** Како што велат неговите следбеници, ако човекот немал волја и потреба, тој би имал со оној што ги врза рацете и нозете и се стркала по планината, Би било потребно движењата на лице кое се спушта со одење и гледање наоколу да не се разликуваат едни од други. Сепак, тркалањето на првиот е со негативно, а второто се спушта со волја и предност. Тие кои неможат да ја видат разделбата и разликата помеѓу нив. Обајцата и тие не веруваат во ајетите. Тие сметаат дека наредбите и забраните на Алах теала се непотребни и несоодветни. Како што вели верата наречена Мутезиле или Кадерије, едно лице може (**Аллаху Теала е тој што создава сѐ)** стих создавајќи, како што не верувајќи во неговата слава, луѓето, Аллаху Теала е вообичаена.

Кај Му’тезиле во стиховите ни објаснува дека човекот се што ќе посака ќе го направи. Вашето магаре Иако стапот е изгубен, тие покажуваат дека не поминува низ водата. Тие не мислат дека ако некое лице сака да направи нешто, Аллаху теала исто така вели: Ако тој не сака да се изврши таа задача, ќе се случи она што Аллаху Теала го посакува. Се

подразбира д ека зборот на Му’тези е погрешен. Значи Човекот се што ќе посака неможе да го створи.

Како што велат тие, ако некое лице има што сака, тоа ќе биде неспособно за Аллаху теала , тој го преставува како немоќен далеку од тоа. Само он што ќе сака тоа ќе биде. Се што ќе посака онќе створи. Се што е створено и посакано он тоа го создава. Дас е верува во Аллах ова го покажува. За народот (Ова го створи ова го напиша да се каже ова го створија) да се каже да се напише е многу тажно. Спрема Аллаху Теала е едно не почитување. Тоа е знак за грешен да се биде.

Прудентното постапување на поданиците, не по сопствена волја, дури Тоа се случува со многу физички, хемиски и физиолошки настани, дури и без нивните новости.

Интелигентна наука која ја разбира оваа финост На човекот му е досадно од сопствените претпазливи постапки, а камоли да кажам (остварив), а камоли да кажам (јас направив). Тој сонува за Алаху теала. Оној што има малку знаење, разбирање и литературно знаење, не сака да каже сѐ насекаде не се досадува.

Аллаху Теала сите луѓе н светот ги сожалува. За да живеат во мир и спокој во светот и да постигнат вечен мир во натамошниот свет, што Тој јасно наведува дека тие мораат да го сторат тоа. Неверување и пакост со измама на нивните души, лоши пријатели, штетни текстови и радија Тој води кого сака од оние што залутаат по неговиот пат. Овие ве носи на вистинскиот начин. Тој не им ја доделува оваа слава на оние кои се роговидни и сурови. Ги остава во нивните негирања во кое сакаат они да бидат.

(И’тикаднаме) Книгата која е преведена е тема во материјалот. Овој превод го има направено од страна на Хаџи Фејзуллах Ефендија, он е од Ерзнџан. Со долги години во 1323 година во Сокеде работеше како Професор, во 1905 година починал. Писателот на книгата Мевлана Халид-и багдади Османи “куддисе сиррух”, Хиџри годината 1192 од Северната страна на Багдат од градот Шехрузур со појавување 1242 година во 1826 починал во Шам. Осман-и Зиннурен ‘’радијаллаху анх” кој доаѓаат од неговото племе, се нарекува Османи. Братот Мевлана Махмуд Сахиб е од предците имам-и Нververини од книгата (**Хадис-и ербан’ин)** вториот дел кога го читале познатиот хадис од книгата **(Хадис-и Џибри,** Мевлана махмуд-и Сахиб, овој хадис од неговиот постар брат посакаше да го нипише по опширно. Мевлана Халид “рахметуллахи алејх”, брат кој има чисто срце ти за да му угоди на твоето срце, тој ја прифати оваа желба, овој хадис Тој го објасни на непомирлив јазик.

-Разбуди се, отвори ги очите, ум, моли се на прекрасниот Бог!

-Не се одвојувај од неговиот моли го Аллах!

- Секј ден клањај пет пати намаз, Во Рамазан пости!

- **Ако имаш ,могу богатство давај Зекат**
- **Еден очите нема да гледат, ушите нема да ти слушаат**
- **Ова прилика нема дојде секој пат. Моли го Аллах!**

- **Здравјето како богатсво гледај го, секој Салат како богатсо види го**
- **Почитувајте ја неговата наредба, молете се на прекрасниот Аллах !**
- **Не трошете го својот живот, не давајте сила на вашата душа,**
- **Разбуди се! Не биди невнимателен, моли го прекрасниот Аллах !**
- **И ако имаш многу гревови неја губи надежда**
- **Простувањето е изобилно, моли го прекрасниот Аллах!**
- **Во зори, неговата милост врне на секоја земја,**
- **Во тоа време, срцето ќе ви заздрави, молете се на убавиот Аллах!**
- **Запомни го името на Аллах, благослови ја твојата душа и срце,**
- **Врескај како славеј, моли го Аллах**

-5-

ДВЕТЕ ПИСМА ШТО ГИ ПИШУВА

ШЕРЕФУДДИН МУНИРИ

(рахиме-хуллаху теала)

Шерефуддин Ахмед бин Јахја Мунири рахметуллахи алејх е еден од големите исламски научници. Се школувал во Индија. Тој така пишува во осумнаесеттото писмо на неговата книга **Мектбат**, што е на персиски јазик:

Поголемиот дел од светот прави грешки затоа што се потпира на сомнежи и илузии. Некои од таквите лоши размислувања велат: „На Алаху тала не му треба нашиот ибадет (молитва, поука, обожување). Нашето обожавање не му помага. Неговата величина не зависи од тоа дали луѓето му се поклонувале или не му се покорувале. Оние што му се поклонуваат залудно молчат“. Овој вид на размислување е сосема погрешен. Ова го кажуваат оние кои не го знаат исламот и кои мислат дека ибадет постои само затоа што е корисно за Аллаху Теала. Ова е заблуда што го предизвикува да се направи збрка помеѓу невозможното и можното.

Секој чин на обожавање – молитвата е корисна само за оној што го прави тоа. Алаху теала јасно вели во значењето на осумнаесеттиот ајет од сурата **Фатир** дека тоа е така. Лице со оваа заблуда е слично на пациент на кого лекарот му препорачал диета и кој не го следи советот на лекарот и вели: „На лекарот нема да му наштети ако не ја следам диетата што тој ја препорачува“. Тој е во право кога вели дека тоа нема да му наштети на лекарот. Но, тоа ќе го повреди. Лекарот не препорача диета затоа што е корисна за

лекарот, но затоа што му е корисна. Ако пациентот го следи советот на лекарот, тој ќе се опорави. Ако не се придржува до тоа, тој ќе умре, што секако нема ни малку да му наштети на лекарот. Одредени други луѓе кои неправилно размислуваат и кога обожаваат,прават молитва или и кога не престануваат со харам. Тие не го почитуваат исламот. Тие велат: „Аллаху Теала е керим (љубезен, дарежлив) и рахим (милостив). Тој многу се сожалува на своите робови. Неговата прошка е бесконечна. Тој нема да мачи никого". Тие се во право во првиот дел од својата изјава, но не се во право во вториот дел. Сатаната ги заведува и ги води во непослушност. Сатаната нема да заведе паметна личност. Алаху таала не само што е керим и рахим, туку и ќе казнува луто (дава азаб). Сведоци сме дека Тој на овој свет им дава на многу луѓе да живеат во страдање и сиромаштија. Тој без двоумење им дава на многу свои робови да живеат во големи маки (азаб). Иако е полн со керим и разак (што дава храна), Тој нема да ни даде ниту едно парче леб додека не се потрудиме и не се обидеме да ја обработуваме земјата и да сееме. Иако одржува сѐ живо, тој нема да дозволи никој да живее ако не јаде или пие. Тој нема да даде лек се додека не се земе лекот. Тој создаде посредници (се беше за сите светски благослови како што се животот, здравјето и поседувањето имот. Тој нема да има милост и да им даде светски благослови на оние кои не се држат цврсто до посредниците преку кои се добиваат светски благослови (ни'мети). Истиот случај е со добивање на светски благослови. Тој ги направи куфрот- кифр и незнаењето смртоносни отрови за душата. Мрзеливоста ја разболува душата. Ако не го користиме лекот, душата ќе се разболи и ќе умре. Единствениот лек за куфр и незнаење е знаењето и марифетот. Вршењето молитви и разни богослужби е лек за мрзеливост. Ако некој на овој свет пие отров и рече „Алаху теала ќе ме спаси, Тој е милостив" ќе се разболи и ќе умре. Ако некој што има дијареа пие рицинусово масло [или ако дијабетичар јаде шеќер или тестенини] тоа ќе биде уште полошо. Следењето на нечии страсти (шехвет), т.е. правењето како што сака нефсот, произведува срцеви заболувања. Ако некој верува дека следењето на мачеништвото (на страст, страст, неф), е грев, следењето на мачеништвото нема да го убие неговото срце. Ако не веруваме дека следењето на мачеништвото ќе ни наштети, следењето на мачеништвото ќе го убие нашето срце затоа што оној кој не верува е неверник. Куфр е отров и за срцето и за душата.

Друга група размислува погрешно и се подложува на ријазат (глад) со цел искоренување на шахват (страст,побуда), гадаб (гнев, лутина) и забава, карактеристики што се осквернуваат во исламот. Тие мислат дека исламот ни наредува да ги искорениме. Тие, откако долго страдаа од глад, гледаат дека овие нивни зла не можат да се искоренат и заклучуваат дека исламот заповеда нешто што е невозможно и велат: „Овој поредок на исламот е невозможен. Да се стремиме да ги искорениме овие зла е како да се обидуваме да претвориме црнец во бел човек.

Обидот да направите нешто што е невозможно е губење на вашиот живот ". Нивното размислување и нивната работа се во погрешна насока. Сепак, нивното тврдење дека исламот заповеда на овој начин е чисто незнаење и глупост бидејќи исламот не наредува искоренување на човечките атрибути како што се шахвет (страст, побуда) и гадаб (гнев, лутина). Таквото тврдење е клевета против исламот. Да беше исламот така заповеден од сопственикот на религијата, Мухамед алејхиселам немаше да ги има овие

атрибути. Всушност, тој рече: „Јас сум маж. Лут сум како секој “. Понекогаш го гледаа лут. Неговиот гнев беше секогаш заради Аллаху теала. Алаху тала во Куранот, во значење на сто и триесет и четвртиот стих од сурата **Ал-и Имран**, ги фали луѓето „кои го гушат својот гнев“.Тој не ги фали оние кои не се лутат. Тврдењето на оние кои погрешно размислуваат и велат дека гневот треба да се искорени е целосно неосновано. Фактот дека Ресулуллах саллаллаху алејхи и селлем се оженил со девет жени радијаллаху теала анхунне јасно ни покажува дека ваквите зборови не се точни. Ако некој го изгуби шахтот (страст, побуда) треба да го врати со третман. Исто е и со лутината. Еден човек ги штити својата сопруга и децата со својот атрибут гадаб (гнев,лутина). Тој оди во џихад против непријателите на исламот со помош на овој атрибут. Атрибутот на мажот на шехвет е причината што тој има деца и за него се зборува по неговата смрт со гордост и почит. Исламот ги сака и фали вакви работи. Исламот не ни заповеда да ги искорениме шахват и гадаб, туку да ги контролираме и користиме и двете во согласност со верата. Ова е слично на примерот на коњаник, или ловец, кој има коњ и куче. Тие нема да се ослободат од коњот или кучето, туку ќе ги обучуваат за да можат да ги користат. Со други зборови, шехвет и гадаб се како коњ или ловечко куче. Без овие двајца не можеме да ловиме за светски благослови. За да ги користиме, мора да ги обучиме и да ги користиме во согласност со верата. Ако не ги обучиме, ако станат неумерени и ги преминат границите на верата, тие ќе не уништат. Опстанување на желбите на твојата душае потребен не за да ги искорени овие два атрибути, туку за да ги обучи и да стане послушен на верата. И тоа е можно за секого.

Четвртата група на оние кои мислат погрешно измамува велејќи: „Сѐ е утврдено во вечното минато (езелу).

Се утврдува пред да се роди детето дали ќе има **са’ид** (одење во рајот) или **шаки** (одење во пекол). Ова нема да се промени подоцна. Затоа, не ни користи да славиме “. Ова е она што го рекоа чесните придружници (асхаби кирам) на пророкот (саллаху ве алејхи и селлем) кога Ресулуллах саллаллаху алејхи и селлем рече дека изреката и кадрите нема да се променат и дека сѐ е утврдено во вечното минато (езелу). Ние ќе се потпреме на одредбата Езел и нема да се поклониме. Ресулуллах саллаллаху алејхи и селлем им одговорил: „Обожување! Лесно е за секој да го стори она што му е доделено. Значи, оној на кого му е судено да биде са инид во езел (оној на кого му е судено да оди во рајот) ќе го стори она што го прават саидите. Од ова се подразбира дека оние на кои им е судено да бидат са’ид ибадат во Рајот и дека оние на кои им е судено да бидат шаки (оној на кого му е судено да оди во пеколот) се непослушни. Слично на тоа, оние на кои им е предодредено во вечното минато (езел) да бидат здрави, се јадат и лекуваат, додека оние на кои им е предодредено во езел да бидат болни и да умрат, не се лекуваат или јадат. Храната и лековите нема да бидат судени (насиб) од оние чија судбина е да умрат од глад или болест.

Патеките до стекнување богатство се отворени за оној кому му е судено да биде богат. На оној кому му е судено да умре на исток, патиштата на запад се затворени. Еднаш Азраил Алејхисела, кога го посети Сулејмана алејхисселам , загледа во еден човек кој беше присутен таму. Човекот беше многу исплашен од остриот поглед на ангелот. Кога

азраил Алејхиселам, заминал, тој го замолил Сеулејман алејхиселам “ да им нареди на ветровите да го носат на запад за да го избегне Азраил Алејхиселам“. Кога се вратил Азраил Аљехиселам “,Сеулејман Алејхиселам “ го прашал зошто толку многу зјапа во човекот. Азраил Алејхиселам му рече: „Ми беше наредено да му ја одземам душата за еден час во одреден град на запад. Меѓутоа, кога го видов во друштво со вас, не можев да не се изненадам. Подоцна, кога отидов да ја извршам наредбата, му го одзедов животот на запад. Овој настан е детално раскажан во книгата наречена **Месневи**, напишана од Џелаллудин Рубин[36] рахиме хуллаху теала.]

Како што видовме, човекот се исплаши од Азраил Алејхиселам со цел да го исполни Езели Кадер (одредба од вечното минато), а Сеулејма Алејхиселам му се покори. Езели Кадер се играше преку синџир на посредници (себе). Слично на тоа, на лицето на кое му е судено да биде са’ид ото минато ќе има иман и ќе ја поправи својата лоша природа со ријазат. Значењето на сто и дваесет и петти стих од Сура Ан’ам вели: „**Алаху тала го става исламот во срцето на својот роб кому сака да му даде водство (хидајет)“.** Оној на кого во вечното минато (езел) му е судено да биде шаки, односно да оди во пекол, почнува да размислува вака: „Не ни треба обожување. Во езелот, решени сме дали ќе бидеме са’ид или Шаки“. Тој не се поклонува поради ваквиот начин на размислување. Неговото необожавање поради ваквите мисли ни покажува дека му било судено да биде шаки . Исто така, оној на кого му е судено да биде неук (џахил), почнува да размислува: „Сѐ е решено во езелот. На оној кому му е судено да биде неук, нема да му помогне ако чита и учи“. Тој не учи ништо. Тој останува неук целиот свој живот. Оној на кого му е судено да посее и да има добра жетва, копа и го сее своето поле. Истиот случај е со оние на кои им е судено да бидат са’ид. во Езел. Имаат иман и ибадат. Оние на кои им е судено да бидат шаки не веруваат и не слушаат.

Будалите кои не можат да го разберат ова, велат: "Каква врска имаат иманот и ибадат со судбината на са’ид и куфр и непослушност со судбината шаки?" Со нивниот плиток мозок, тие се обидуваат да ја разберат оваа врска и да решат сѐ со својот разум. Сепак, човечкиот разум има свои граници. Да се обидуваш да разбереш нешто со разум, што е надвор од границите на разумот, е глупаво.. Оние што мислат вака, треба да се сметаат за глупави. Иса алејхиселлам рече: „Не ми беше тешко да им го вратам видот на слепите, па дури и да ги живеам мртвите. Но, не можев да му ја објаснам вистината на идиотот “. Алаху тала со своето неограничено знаење и крајна мудрост (хикмет) подига одредени свои робови на ниво на ангели (мелек). Некои дури ги издигнува на уште поголем степен од тоа. Некои од нив ги спушта на ниво на кучиња или свињи. Тука завршува преводот на осумнаесеттото писмо.

Сто книги има во книгата **Мектубат** напишана од Шерефуддин Ахмед бн Јахја Мунири. Тие се собрани во 741/1339 година. ,а издадени 1329/1911 година. во Индија. Нивниот ракопис се чува во библиотеката Сулејманијје во Истанбул. Тој така пишува во седумдесет и шестото писмо:

---

[36] Dželaluddin Rumi се преселил во натамошниот текст 672/1273. Година во Коња.

Се’адет значи да се заработи рај, а **шекавет** значи да се заработи пекол. Се’адет и Шхакват се двата списанија ризници на Алах. Клучот за првото списание се добрите дела што ги сака Аллаху теала (та’ат) и поклонување (ибадет-молење).

Клучот за второто списание е дела што Аллаху теала не ги сака, гревови (ма’сијет). Во вечното минато (езел), Алаху теала определил кој ќе биде са’ид (заслужен за рајот, оној кому му е судено да оди во рајот) и кој ќе биде шаки. (оној кој заслужил да оди во пеколот).

Ова знаење се нарекува **кадер (судбина)**. Ни велат дека е напишано на челото, судбината. Оној што е повикан рече во вечното минато (езел) му е даден клучот на покорноста (ита’ата). Оној што е наречен шаки, му е даден клучот на гревот. На овој свет, секој може да знае, гледајќи ги своите дела, без разлика дали е тоа са’ид или шаки. Верските научници кои многу размислуваат за другиот свет, разбираат од ова дали некое лице е са’ид или шаки. Сепак, религиозен човек кој е опиен од овој свет не го знае ова. Секој иззет (чест, слава, почит) и секој благослов (ни’мет) е во искрена покорност и обожавање на Алах. Сето зло и страдање извираат од гревот. Преку гревот, страдањата и бељите доаѓаат кај секого. Преку покорност (ита’ат) доаѓа утеха и мир на умот (утеш и мир).

Ова е обичај на Алаху теала (адет). Никој не може да го смени. Не смееме да ја сметаме среќата (се’адетомџе) како нешто слатко за нашиот нефс. Ниту, пак, треба да сметаме што е тешко и горко за нашите желби (нефс) како шекавет и фелакет. Некогаш имаше еден човек кој целиот свој живот го помина во џамијата Акса во Тесбих (славење на името на Алах џ.ш.) и молитва (ибадат). Тој беше целосно уништен само затоа што, не знаејќи ги табелите за богослужба, изостави една пролаба. Сепак, на кучето Асхаба Кехф, кое е валкано, му беше дадена висока оценка само затоа што ги следеше сидитите неколку чекори и не беше вратено на пониско ниво. Ова е зачудувачки факт.

Научниците (алими) на исламот не биле во можност да ја решат оваа загатка со векови. Оваа мудрост (хикмет)не може да се разбере од човечкиот разум. Алаху теала му рекол на Адему алејхисселам да не јаде пченица (овошје), но тој му дозволи да ја јаде. Тој му нареди на Шејтан да му се поклони на Ademu алејхиселлам, но тој не сакаше тоа да го стори. Тој рече дека Го бараме, но не сакаше да го најдат оние кои не се искрени (немаат ихлас). Оние кои се на божествениот (илахи) пат само [за овие прашања] само рекоа: „Не можевме да разбереме“. Па, како можеме да кажеме нешто? На него не му треба верување (иман) и обожување (молитва и учење и клањање) на луѓето. Неговиот грев и неверување (куфр) не му штетат. Нему не му требаат неговите суштества. Тој го даде знаењето да се отстрани угнетувањето (куфр) со него, а незнаењето (џахалет) да биде причина за гревот. Од знаењето се раѓа верување (иман) и добри дела што ги сака Аллаху теала (та’ат) и од незнаење (џхехалет) неверување и гревови. Послушноста не смее да се занемари колку и да изгледаше мала кон нас! Гревот мора да се избегнува колку и да изгледаше мал кон нас! Научниците на исламот рекоа дека три работи предизвикуваат три други работи. Та’ат (добри дела што ги сака Аллах) е посредник (причина) за задоволство на Алаху теала (ризалук). Гревот е посредник за гневот на Алаху теала (гадаб). Иман е посредник за да добие чест (шереф) и вредност (кимет).

Затоа, и најмалиот грев мора строго да се избегне. Гневот на Алаху теала може да се скрие токму во тој грев. Ние мора да мислиме дека секој верник е подобар од нас. Тој може да биде роб кого Аллаху теала многу го сака. Судбината на сите е одредена во вечното минато (езел) и таа никогаш не се менува. Алаху теала може, ако сака, да прости на човек кој секогаш греши и не ги следи Неговите заповеди. Кога ангелите прашале, во значење на триесеттиот ајет од сурата **Бекар**: „**Јас сум РАб! Дали ќе создадете луѓе (инсане) кои ќе направат хаос (fesad) и ќе пролеат крв? Тој не рече дека нема да направат неред, но одговори: „Јас го знам она што не го знаеш“.**

Со други зборови, Давам на лошите да станат добри. Давам на оние кои се далеку,да дојдат поблиску. Давам на оние што се на ниско ниво (зелил) стануваат азиз (скапоцени, омилени). Вие им судите според нивното однесување и јас гледам во нивните срца. Вие ја земате предвид вашата безгрешност и врз нив влијае мојата милост (рахмету). Колку што ја сакате вашата безгрешност, така и јас сакам да им простувам на муслиманите за нивната грешност. Вие не знаете што знам. Им давам на оние што имаат иман вечна прошка (езели лутуф) и ги милувам со Мојата вечна служба. Тука завршува преводот на седумдесет и шестато писмо.

Шерефуддин Ахмед бин Јахја Мунири рахметуллахи теала аљех 732/1380. се пресели во тој свет.Живеел во градот Бихар кој се наоѓа во Индија. Неговиот гроб е исто така таму. Мунир е име на село во близина на градот Бихар. Неговата биографија е запишана во книгата Ахбар-ул-ахјар напишана од Шах Абдулхак Дехлеви рахметуллахи теала алејх. Книгата е на персиски јазик и е објавена во 1332/1914 година. во градот Дижобенд во Индија. Подоцна [1914] беше отпечатена во градот Лахоре во Пакистан. Овие книги, Иршад-ус, саликин, Ма’дин-ул-ме’ани и **Мектубат** се многу корисни и ценети. Гулам Али Абдуллах Дехлеви[37] рахметуллахи теала алејх е еден од великаните на sunneta, препорачува постојано да ја читаме книгата на **Мектубат**. Ахмедов бин Јахјину Мунириjeву Тој во своето деведесет и деветто писмо вели дека оваа книга е многу ефикасна за чистење на срцето.

[Имамот Рабани рахметуллахи теала алејх ни го кажува ова во своите многубројни писма: „Командата на Алаху теала се нарекува **фарз**. Она што го забранил Алаху теала, се нарекува **харам**. Она што не е ниту фарз, ниту харам, односно она што е оставено на слободен избор, се нарекува **мубах**. **Да се изврши богослужба** значи да се извршува фарз, да се воздржува од харам и да се прави мубаха, за задоволство на Алаху теала. За да може богослужбата да биде точна (сахих) и прифатена (макбул), мора да имаме знаење **(Илм**), мора да ги научиме условите (повелбите) на богослужба што треба да знаеме како правилно да го правиме, **во согласност** со неговите графикони и да имаме **Ихлас** додека го правиме тоа. Илас значи да не правиш дело за пари, позиција, чест и слични светски придобивки, но само затоа што тоа е заповед на Аллах џала-шануху и да се стекне Неговото задоволство и љубов. Знаењето може да се научи со читање

[37] Абдула Дехлеви се преселил на ахирет во 1240/1824 година, во градот Делхи во Индија.

книги на фикх со наставникот. Искрена намера (ихлас) може да се добие преку зборовите, состојбите (халове) и делата (харекат) на Евлија, како и со читање на книгите за тесаввуф[1]. Исламското знаење има два дела: Верско знаење и научно знаење. Фарз треба да ги научи двајцата колку што е потребно. На пример, (ако земаме лек) треба да научиме како ќе го користиме лекот и неговата доза. Ако користиме електрична сијалица, мора да научиме малку за електричната енергија. Ако не научиме електричната енергија може да биде причина (само) за нашата смрт.

Муслиман кој верува во фарди и харами, но не се покајува и не се клања, затоа што е мрзлив или затоа што паднал во лошо друштво, ќе гори во пеколот исто колку и неговите гревови. Оние кои не учат фарди, како и оние кои знаат фарди, но не ги ценат, како и оние кои престанаа да ги извршуваат без страв од казната на Алаху теала, го напуштија исламот и станаа неверници. Тие ќе бидат во пеколот засекогаш. Истото важи и за харам.

Ибадат (обожување, пост, хаџ, учење, молитви, ...) за некого нема да биде исправен (сахих) ако тој не го изврши тоа со знаење и со неговите повелби и свесно, и ако тоа го прави со искрена намера (ихлас). Таквата личност ќе биде во пеколот исто како да не го извршила ниту тоа обожавање. Ако некој ги знае фардите (повелбите) и внимава на нив, неговота богослужба ќе биде правилна (сахих). Тој ќе се спаси од казната на Пеколот. Меѓутоа, ако тој / таа не ја стори таа богослужба со искрена намера (ихлас), ниту тој ибадет или која било друга добротворна работа на такво лице нема да биде примена како (кабул). Таквото лице нема да добие награда за нив во другиот свет (севаб). Алаху теала не сака такви добри дела (хајрате и хасенат). Нема корист (фаиде) на обожување без знаење и искрена намера (ихлас). Таквото обожавање нема никогаш

Откако ќе се прилагодиме на шеријатот (т.е. она што го наредија и забранија Аллах теала и Неговиот пратеник саллаллаху алејхи селлем), тесаввуф значи да се усогласат со работите што Аллах Теала и неговиот пратеник саллаллаху алејхи и селлем не ги ни наракале, ниту ги забраниле, туку само ги дозволиле и сметаат дека е добро и корисно да се прават , или добро или корисно да не се прават. Тасавуф значи да се следи секое однесување и став на на пророкот алејхи селлем . Да не се почитуваат точно исламските прописи (шеријат) и да се вклучат во тесавуф е погрешно и неточно верување во исламот.

спаси од неверување, грев и казна (азаба). Многу лицемери, иако целиот свој живот го поминаа во богослужба, починаа како неверници. Обожувањето со знаење (илма) и искрен нијат (ихлас) ќе ни даде да бидеме азизи (моќни, сакани, скапоцени) во овој свет и ќе нè спаси од неверување и грев. Таквото обожавање, како што вети Алаху теала во деветтиот ајет од Куранот, Сура **маиде** и Сура **Вел'ср**, ќе нè спаси и во Ахирет од казната во пеколот. Тој секогаш го исполнува своето ветување.

ПОСТОИ АЛЛАХ . ТОЈ Е ЕДЕН. СИТЕ СУШТЕСТВА БЕА

НЕПОСТОЕЧКИ И ПОВТОРНО ЌЕ ИСЧЕЗНАТ

Согледуваме сѐ што нѐ опкружува преку нашите сетилни органи. Работите што влијаат на нашите сетила се нарекуваат **суштества. Атрибутите или карактеристиките** на суштествата влијаат на нашите сетилни органи. Овие карактеристики ги разликуваат суштествата едни од други. Светлината, звукот, водата, воздухот и стаклото се суштества (постојечки). Суштествата што имаат волумен, со други зборови, зафаќаат простор, се нарекуваат **јехвер** (супстанција, суштина, суштина) или мадде (предмет, ствар, материја, супстанција). Супстанциите се разликуваат едни од други по нивните својства или квалитети. Воздухот, водата, каменот и стаклото се супстанции (**материјал**). Светлината и звукот не се супстанции бидејќи тие не заземаат простор ниту имаат тежина. Секое суштество има (носи) **енергија** или витка. Со други зборови, тоа може да ја заврши работата.

Секоја супстанција (мадде) може да постои во три различни состојби, односно во цврста, течна и гасовита. Цврстите тела имаат форма. Течните и гасовитите супстанции немаат специфична форма, но имаат форма на садот во кој се наоѓаат. Супстанција (или материја) што има форма се нарекува **тело** или **предмет**. Супстанциите се претежно предмети. На пример, клуч, игла, клешти, лопата и клин се предмети со различни форми. Тие можат да бидат направени од ист материјал, во овој случај од железо. Постојат два вида тела, односно имаат едноставни тела (елементи) и сложени тела (соединенија, мешавини).

Промени постојано се случуваат во секое тело. На пример, може да се движи и да го менува своето место, може да се зголеми или намали. Неговата боја може да се промени. Може да се разболи и да умре. Овие промени се нарекуваат настани или случувања. Ништо не се случува во материјата сѐ додека не дејствува некоја надворешна сила врз неа. Настан кој не ја менува суштината и структурата на материјата се нарекува физички процес. Разделувањето парче хартија е физички процес. За да може да се одвива физички процес во материјата, некоја надворешна сила мора да дејствува на неа. Настан кој ја менува структурата или суштината на материјата е хемиска реакција. Хемиска реакција се јавува кога ќе изгориме парче хартија и кога ќе се претвори во пепел. За да се случи хемиска реакција во супстанца, друга супстанција мора да дејствува врз неа. Хемиска реакција се јавува кога две или повеќе супстанции комуницираат едни со други и кога се јавува хемиска реакција во секоја од нив.

Хемиските реакции помеѓу супстанциите, односно нивната меѓусебна интеракција, се одвиваат на ниво на нивните најмали честички. Најмалиот дел во материјата се нарекува атом или **џевхер-ул-ферд**. Секое тело е составено од атоми. Иако структурата на атомите е иста, нивните тежини се различни. Денес знаеме сто и пет атоми. Најголемиот атом е толку мал што не можеме да го видиме ниту со најсилниот

микроскоп. Кога слични атоми ќе се обединат, тие формираат елемент (едноставно тело). Бидејќи има сто и пет атоми, има и сто и пет елементи. Железо, сулфур, жива, кислород и јаглерод се елементите. Комплексни тела (соединенија или мешавини) се формираат со соединување на различни атоми. Постојат стотици илјади такви соединенија. Вода, алкохол, сол и вар се соединенија (мешавини или комплексни тела). Соединенијата се формираат со унија на два или повеќе елементи или атоми.

Сите тела и предмети, како што се, на пример, планини, мориња, растенија и животни, се соединенија (сложени тела) составени од сто и пет елементи. Овие сто и пет елементи се основниот градежен материјал на целата жива и нежива материја. Целата материја е составена од комбинација на атоми од еден или повеќе од овие сто и пет елементи. Воздух, земја, вода, топлина, светлина, електрична енергија, микроби, се причина за расцепување на комплексни тела или меѓусебно поврзување на едноставни тела. Без причина нема промена. Во овие промени атомите, т.е. основните единици на елементите, или преминуваат од една материја во друга или ја оставаат материјата и се ослободуваат. Гледаме како предметите исчезнуваат. Но, грешиме бидејќи судиме само според изгледот. Ова очигледно исчезнување и изглед не е ништо друго освен трансформации во други супстанции. Исчезнувањето на предметите, како што се телата во гробот, не е ништо друго освен нивна промена во нови супстанции како што се вода, гасови и составни делови на земјата. Не можеме да го почувствуваме (разбереме) формирањето на нови материи ако тие не влијаат на нашите сетила. Затоа велиме дека предметот исчезна, иако всушност тој само се промени (трансформираше).

Исто така, гледаме дека природата на секој од овие сто и пет елементи се менува и дека физичките и хемиските промени се случуваат во секој од нив. Кога еден елемент во соединение или мешавина се комбинира со друг елемент или елементи, тој се јонизира. Ова значи дека неговите атоми или губат или добиваат електрони. Физичките и хемиските карактеристики на елементот се менуваат на овој начин. Атомот на секој елемент е составен од јадро или јадро и различен број честички наречени електрони. Јадрото се наоѓа во центарот на атомот. Јадрото на атоми на сите елементи, освен водородот, е направено од протони, честички кои се позитивно наелектризирани и неутрони, односно честички кои не се наелектризирани. Електроните се негативно наелектризирани и тие ротираат во нивните орбити околу јадрото. Тие ги менуваат своите орбити во секој момент.

Докажано е дека се случуваат и промени во јадрото на атомите на радиоактивните елементи, кои ги нарекуваме физика. Во овие нуклеарни физии, еден елемент се трансформира во друг. Одредена количина на маса на материјата престанува да постои и се претвора во енергија, **кудрет**. Физичарот Ајнштајн [1] дури го формулирал овој процес. Елементите, како и соединенијата може да се претворат едни во други. Секоја материја, жива и нежива, се менува, односно старото исчезнува и новото се појавува. Секое живо суштество што постои денес, растително или животинско, како и оние што постоеле порано, биле сите

[1] Ајнштајн, Евреин, физичар, починал 1375/1955 година. првично непостоечки. Во иднина, ништо од денешните живи суштества нема да постои, туку ќе биде заменето со одредени други живи суштества. Истиот случај е со сите неживи суштества. Сите живи и неживи суштества, како што е елементот железо, како и соединувањето на камен, коска и сите честички, секогаш се менуваат, односно старите исчезнуваат, а други се јавуваат. Кога специфичноста на материјата што станува и која исчезнува е слична на луѓето, бидејќи не ја забележувате промената, тие претпоставуваат дека материјата отсекогаш постоела. Како илустрација за ова, ќе наведеме филм во кој сликите пред очите се менуваат во многу кратки интервали. Сепак, бидејќи гледачот не може да го види и забележи ова, тој претпоставува дека сликите на платното се движат. Кога парче хартија ќе изгори и стане пепел, ние велиме, затоа што гледаме промена, дека хартијата ја нема и дека пепелта е направена. Кога мразот ќе се стопи, велиме дека мразот исчезнал и дека се формирала вода. Го замолуваме читателот да прочита повеќе за современото познавање на материјата во книгата **Се'адет-и Ебедијје**

На почетокот на книгата, **Шерх-и акаид** пишува: „Бидејќи сите суштества го покажуваат постоењето на Алаху теала, сите тие се нарекуваат Алем. Исто така се нарекува алем и групи на исти суштества. На пример, алем на човечките суштества, алем на ангелите, алем на животните, алем на неживите суштества. Секој предмет се нарекува алем ".

На четиристотини четириесет и првата страница од книгата **Шерх-и мевакиф** [38]пишува: Alem е хадис, т.е. сè е создадено. Со други зборови, сè подоцна стана непостоечко. [Ние објаснивме претходно дека суштествата секогаш произлегуваат едни од други.] Материјата и нејзините карактеристики се хадис. Постојат четири верувања за ова прашање:

1 - Според муслиманите, Евреите, христијаните и Меѓугорје (обожаватели на огнот), материјата (мадде) и нејзините атрибути биле создадени (хадис).

2 - Според Аристотел и филозофите кои го следат неговото мислење, и материјата и нејзините атрибути се вечни (кадим,езели). Тие велат дека ниту материјата ниту нејзините атрибути се создадени од ништо друго освен дека тие отсекогаш постоеле. Ова верување е целосно побиено од современата хемија. Кој ќе рече или верува вака, го напушта исламот и станува неверник. Ибни Сина[39] и Фараби[40] го делат истото мислење.

3 - Според филозофите пред Аристотел, материјата е вечна (кадим), но нејзините атрибути се создадени (хадис). Денес, повеќето научници го сметаат ова верување за лажно.

[38] Авторот на книгата Шерх-и мевакиф, Сејјид Шериф Али Џурџани, се преселил во натамошниот текст 816/1413. во градот Шираз.
[39] Ибни Суна Хусеин починал 428/1037 година. години.
[40] Мухамед Фараби починал во Шам 339/950. години.

4 - Никој не рече дека материјата е создадена (хадис) и дека нејзините атрибути се вечни (кадим). Калинос не можеше да одлучи за ниту едно од овие четири мислења ".

Муслиманите на неколку начини докажаа дека и материјата и нејзините атрибути се суштества (хадис). Првиот начин се заснова на фактот дека материјата и сите честички секогаш се менуваат. Нешто што се менува не може да биде вечно (кадим), туку создадено (хадис) бидејќи процесот на создавање на материјата од претходната материја не може да оди вечно во минатото. Овие промени мора да го имаат својот почеток, односно почетната материја требаше да се создаде од ништо. Ако почетната материја не беше создадена од ништо, тоа е, ако процесот на формирање на материјата едни од други одеше вечно назад во минатото, супстанциите што стануваат едни од други нема да постојат, така што нема да постои денес. Денешното постоење на материјата и нивното потекло едни од други јасно ни го покажува фактот дека тие се множат со почетната материја што е создадена од ништо.

Покрај тоа, не можеме да кажеме за камен што паѓа од небото дека доаѓа од бесконечност, од бесконечен простор или време, бидејќи таквите зборови се однесуваат на нешто што нема потекло. Значи, да се дојде од бесконечност значи да се дојде од непостоење. Не требаше да дојде нешто што се вели дека дошло од бесконечност. Да се каже дека нешто доаѓа од бесконечност е само незнаење што е во спротивност со здравиот разум. Ниту, пак, може да се каже дека потеклото на луѓето едни од други доаѓа од бесконечност. Тие сигурно потекнуваат од првиот човек создаден од ништо. Кога првиот човек создаден од ништо не постоеше и ако луѓето од бесконечност се кренеа едни од други денес немаше да има човек. Истиот случај е со сите други суштества. Би било спротивно на разумот, науката и незнаењето да се каже за материјата или суштествата што произлегуваат едни од други: „Како што дојдоа, така ќе пропаднат. Почетната материја не е создадена од ништо. Промената ни покажува дека нешто е создадено од ништо, дека е мумкин-ул-вудџуд, а не дека е вечно, дека е мумкин-ул-вудџуд.

Прашање: Креаторот на овој алем, како и неговите атрибути, е вечен (кадим,езели). Ако неговиот атрибут на создавање е вечен, не треба ли алем-от да биде ист?

Одговор: Постојано сме сведоци на фактот дека Создателот, кој е вечен, преку разни sebeb (посредници) ги менува материјата и честичките, односно ги уништува и создава нови. Вечниот Создател создава кога сака, т.е. секогаш создава материја едни од други. Иако Тој ги создава сите alem и сите супстанции и сите честички преку одредени посредници и средства (самиот), Тој исто така може, ако сака, да ги создаде без посредници и средства.

Кој верува дека алем и хадис (создадени, неодамна), тој исто така верува дека ќе бидат уништени. Очигледно и јасно е дека суштествата, еднаш создадени од непостоење, можат повторно да исчезнат. Гледаме дека многу суштества исчезнуваат или се менуваат (трансформираат) во состојби што нашите сетила не можат да ги почувствуваат.

За да може човекот да биде муслиман, тој мора да верува дека материјата и предметите (телата) и сите други суштества се создадени од ништо и ќе исчезнат повторно. Гледаме дека материјата произлегува од непостоењето и повторно исчезнува, односно дека нивните форми и карактеристики исчезнуваат. Кога предметите ќе исчезнат, нивната материја останува. Овие супстанции, како што објаснивме претходно, не се вечни. Тие се создадени од Алаху теала одамна и тој повторно ќе ги уништи кога ќе дојде Денот на воскресението. Денешното научно знаење не забранува да веруваме во ова. Да се верува на овој начин е во спротивност со науката и непријателството кон исламот. Исламот не ја побива науката. Исламот не го одобрува изоставувањето на религиозното знаење и должноста за обожување. Науката не го негира исламот. Напротив, науката го потврдува и докажува исламот

Бидејќи универзумот (алем) е создаден, тој мора да има творец што го создал од ништо, бидејќи, како што објаснивме претходно, ниту еден настан не може да се случи сам по себе. Денес,во фабриките се произведуваат илјадници лекови, потреби за домаќинство, индустриска и трговска стока, електронски уреди и оружје. Повеќето од овие производи беа произведени по серија високо развиени пресметки и стотици тестови. Дали некој вели дека барем еден од нив станал сам? Никој не вели. Сите (од една страна) сите велат дека ги направиле намерно и тајно и дека секој од овие производи има (мора да има) свој производител. И (од друга страна) тие тврдат дека милиони материја во живи и неживи и новооткриени нешта и настани, чии структури сè уште не ни се познати, се самосоздадени и случајни. Што е ако не лицемерие, тврдоглавост и глупост? Јасно е дека постои само еден Творец кој дава секоја материја и секое движење. Овој Творец е **Вадзиб-ул-вудџу**. Не произлезе од непостоење. Тој секогаш и вечно постои. Нему не му треба никој и ништо за Неговото постоење.

Ако Тој не постоеше засекогаш, тој ќе беше **мумкин-ул-вудџуб**. Тој би бил создаден (хадис) како и сите други алем, суштества. Тој или би бил создаден од ништо, со промена од друго суштество што треба да го создаде друг творец, па затоа ќе биде потребен бесконечен број креатори. Кога ќе помислиме на начинот објаснет погоре, односно дека промените во суштествата не можат да бидат бесконечни, ќе сфатиме дека не може да има бесконечен број творци и дека создавањето започнало од еден и единствен Творец. Ако креаторите, враќајќи се на вечното минато, би се создале едни со други, еден по друг, творецот кој прв започнал со творењето, не би постоел, ниту пак творецот би постоел. Значи, првиот творец на сите суштества, кој не е создаден, е творец на сите суштества. Не постои творец пред него, ниту има творец по него.

Креаторот не е создаден. Тој секогаш постои. Ако Тој престанеше да постои за секунда, сè ќе престанеше да постои. На Вадџиб-ул-вудџуб не му треба никого и ништо на кој било начин. Оној што ги создаде земјата, небото, атомите и сите живи суштества на толку прецизен и пресметан начин, е семоќен кој е во состојба да создаде што сака во еден момент. Тој мора да биде еден и нема никаква промена во него. Ако неговата моќ и знаење не беа бесконечни и ако не беше семоќен, немаше да може да создава суштества на толку прецизен и пресметан начин. Ако имало повеќе креатори, и ако нивните желби да создадат нешто не се совпаѓаат, оние чии желби не биле исполнети

не се креатори, така што работите што не биле создадени, сите би биле збунети. За повеќе информации, го замолуваме читателот да ги прочита коментарите на арапски и турски јазик за книгата на Алија Уши[41] **Емали Касидеси**.

Нема промена во креаторот. Тој беше пред создавањето на алем, како што е сега. Тој создава сè сега и ќе создаде сè, исто како што создаде сè од ништо. Најмалата промена во него би значела дека тој е суштество и дека е создаден од ништо. Претходно објаснивме дека Тој секогаш постои и дека никогаш не престанува да постои. Затоа нема никакви промени во Него. Како што на созданијата им беше потребен на почетокот, да ги создаде, така им е потребен и во секој момент. Тој самиот создава сè и ја дава секоја промена. Тој создава сè преку Себе (кауза, медијатор) затоа што сака луѓето да живеат во хармонија и да бидат цивилизирани. Тој создава и посредници (себебе) и нивната моќ и ефект. Луѓето не можат да создадат ништо. Луѓето се само посредници (васите) во влијанието на посредниците (себеб) врз материјата.

Кога сме гладни јадеме, кога се разболуваме пиеме лекови, кога сакаме да запалиме свеќа користиме кибрит, за да добиеме водород посипуваме киселина на цинк, кога сакаме да направиме цемент мешаме вар со глина и потоа ја загреваме таа смеса, да добиеме млеко, храниме крава, да добиеме електрична енергија направиме хидроцентрала, како и изградба на која било фабрика, сето тоа се примери во кои сме васита (посредници, средства) на користење на sebeb за создавање на нови работи од Аллаху теала. Човековата желба (ирад) и моќта на човекот (куввет) се самите создадени од Алаху теала. Луѓето се средината и со создавање на Алаху теала. Алаху теала сака да создава на овој начин. Како што можеме да видиме, да се каже дека некој создал нешто, или дека ние нешто создадовме, е едноставно незнаење и апсурд, и не е во согласност со разумот и науката.

Луѓето мора да го сакаат единствениот Творец кој ги создал, кој ги одржува сите и кој создава и испраќа сè што им треба. Тие мора да бидат негови робови и слуги, односно секое суштество мора да Го почитува. Ова е детално напишано во седумнаесеттото писмо што се наоѓа во предговорот на оваа книга. Тој лично рече дека овој вадџиб-ул-вудџиб овој илах, ова божество, овој еден бог, се нарекува Аллах. Робовите немаат право да го менуваат Неговото име кое ним им е откриено од Него. Таквите неправедни дела се многу грди и кривично дело (зулм).

Христијаните и свештениците, поповите, веруваат дека имаат тројца творци. Зборовите напишани погоре се доказ дека има само еден творец и дека зборовите на христијаните и нивните свештеници се неточни и расипани.

Кога ќе исчезне знаењето, ќе исчезне и исламот;

[41] Али Уши се преселил во натамошниот текст 575/1180. година.

Потоа, од овој одиум, кој ние го нарекуваме незнаење,

Треба да се обидеме да се ограничиме, на национално ниво.

Дали неодамнешната катастрофа сеуште нема совет?

Дали само би помислиле колку чини тој август!

Мозокот ќе се стопи, солзите ќе го заменат неговиот серум!

За што зборуваат неодамнешните настани, посакувам да знаевте!

Нацијата ќе загине, освен ако тие не закрепнат!

Зашто, новиот земјотрес тешко би можел да поднесе.

Зашто, спиењето овој пат би значело смрт, без надомест!

Поправете го вашето морално однесување и нурнете во науката;

Армија со атомски бомби и побожни борци!

Треба да бидат напредни во исламот и во војните;

Овие две, во комбинација, би носеле нација до мир.

СУЛУФ

Да нагласиме на самиот почеток дека во книгите на научниците од Ахл-и Суннет (ррахматуллахи та'ала алаихим ајма'ин) нема ништо што се нарекува **селефијје или** селефијје медџеб. Овие имиња подоцна ги измислиле вахабисти и немедхабите (т.е. оние кои не следат ниту една од четирите hakk mezheba, четирите правни училишта). Овие имиња се шират меѓу Турците преку книги кои не се од Мехеблиите, преведени од неуки религиозни луѓе од арапски на турски јазик. Според нив:

Не е точно дека подоцна биле основани **Еш'ари Матуриди**. Овие двајца големи имами го објаснија знаењето за верување (и'токада и имана) што ни доаѓа од селефи салихина. (Муслиманите кои го виделе лицето на Пророкот (алејхисселам мубарек) се нарекуваат придружници на пророкот (асхаби кирам алејхимурридван) Муслиманите што ги виделе придружниците се нарекуваат таби'ин. Знаењето се категоризира и објавува на начин на кој младите можат да го разберат. Имам Еш'ари спаѓа во ланецот ученици на имамот Шафи'и. Имам Матуриди е одлична алка во ланецот студенти на Имам а'зама Ебу Ханифе. Имамите Еш'ари и Матуриди не ги напуштија мезхеб на нивните оџи,

односно не основаа нови мезхеб-и. Овие двајца и нивните оџи и четворица имами, основачи на медхаб, сите припаѓаат во верувањето на еден ист медхаб наречен ахли суннет вел-џџема'ат. Верувањето (и'тикад) на луѓето кои припаѓаат на оваа група е верување на придружниците асхаба кирам, таби'ина и тебе-и таби'ина. Книгата „**Фик-ул екбер** " од Ебу ханифина ги брани Ахл-и Суннет мезхебе. Зборот „селфијје " не постои во оваа книга или во книгата на Идџам – улаван –анил-керим. Овие две книги, како и книгата **Кавл-улфаси**[42] што е едно од објаснувањата на книгата **Фикх-ул-екбер**, го изучуваат ахл-и суннет мезхеб и одговараат на отпаднички (бид'ат) групи и филозофи . Имамот Газали во својата книга **Улдџам-ул-авам** пишува: „Јас во оваа моја книги објасни дека Мезхеб Селефа (селефи салихин) е точен и прецизен.Јас ќе ви објаснам дека оние што се одделуваат од овој mezheb се отпадници (бид'ат сахибс). Мезхеб Селефа(Селефи Салихина) е мезхеб на кој припаѓале асхаби кирам и таби'ини. Овој Мезхеб има седум многу потребни елементи". Како што можеме да видиме, книгата **Илдџам** пишува за седумте многу потребни елементи на салафскиот медхаб (селефи салихина). Да се каже дека тие се неопходни елементи на салафиите значи да се искриви текстот на книгата и да се клевети против имамот Газали. Како што е напишано во сите книги на ахли суннет, како што е во многу ценетата книга на **Дурр-ул-Мутар**, во поглавјето со наслов Шахид (сведоштво), по зборовите „ селеф"и "халеф", се вели: „ Селеф е името на придружниците кирам и таби'ин. Тие се нарекуваат и Селефи салихин. Научниците од Ахли Суннет, кои ги наследија, се нарекуваат халеф[1]". Имамот Газали, имамот Рази и круната на научниците за тефсир, имамот Бејдави, кого научниците за тесфир го сакаат и го ценат над сите други, припаѓаат на мезхеб Селефи салхин. Отпадничките (бид'ат) групи што се појавија во нивно време го мешаа знаењето за kelam со филозофијата. Всушност, овие групи ја засноваа својата вера врз филозофијата. Книгата **Милел и Нихал** детално не информира за верувањето на овие групи на отпадници (бид'ат).

Овие тројца имами го бранеле мезхеб ехли суннета од овие перверзни, ги побиле нивните отпаднички идеи и опширно одговориле на нивното филозофирање. Нивниот одговор на нив не значи дека тие ја помешале филозофијата со мезхеб ехли суннета . Напротив! Тие ја прочистија науката за келам (илм-и келам) од филозофските мисли што се мешаа во неа. Ниту во тефсир на Бејдави ниту во тефсир на Шејхзада, најценетиот од сите негови објаснувања, не постои единствена филозофска мисла или метод. Да се каже дека овие возвишени имами се занимавале со филозофија е подла лага и клевета. Ибни Тејмијј е првиот што им го припиша овој срам на научниците од ахли суннет во својата книга **Васита**. Понатаму, да се каже дека Ибни Тејмијје и неговиот ученик Ибни Кајјим Џџевзијје се обиделе да го збогатат селефијје мезхеб значи да укажат на еден многу важен факт што прави разлика помеѓу оние кои се на вистинскиот пат и оние што погрешиле. Пред бив воопшто не ни постоеле Халефи Садекин, кои биле наследници на придружниците на асхаба кирам и раби'ина, се научници наі ахл-и суннет і наследници на селфи салихина.

---

[42] Книгите Фикх-ул-екбер, Илфџам и Кавл-ул-фасл се репродуцирани од издавачката куќа НХакикат Китабеви во Истанбул.

Селеффије мезхеб, ниту зборо селефијје не постоеле. Како тогаш може да се каже дека се обиделе да го збогатат? Пред овие двајца постоеше само еден хакк (вистински) мезхеб, мезхеб на селефи салихин наречен **ахли суннет вел-џема'ат**. Ибни тејмијје се обиде да го изобличи овој (чист и вистински) mezheb и да измисли многу заблуди (бид'ате). книги, зборови и отпаднички и расипани мисли на денешната немезиза и религиозните реформатори се иновации (бис'ати) измислени од Ибни Тејмијје. Овие отпадници за да ги измамат и заведат муслиманите и да ги убедат младите дека нивниот погрешен пат е вистинскиот, измислиле страшна стратегија. Тие, со цел да ги оправдаат иновациите (бид'ате) и расипаните идеи на ибни тејмијја , и со цел да ги пренасочат младите кон неговиот пат, со извитопериле од името на селефи салихин , името селегијје. Тие ја наместија на научниците за исламот, наследниците на селефи салихина, дамката и срамот на филозофијата и бид'ат-от и ги обвинија за несогласување со името на селефијје, што тие го измислиле. Тие го посочуваат Ибни Тејмијје како муџдтехида, како херој кој ги вратил во живот селефијје-те. Всушност, научниците на ехли сунетта, кои се халефи (наследници на селефи салихин), во своите книги, кои се напишани до денес сеуште се пишуваат , го бранеа верувањето на ахли суннет, мезхеба селефи салихин и нè информираа дека Ибни Тејмијје, Шевкани и други слични на нив, отстапиле од патот на селефи салихина и ги одвеле муслиманите во фелакет (пропаст) и во пеколот. Оние што ги прочитале книгите на Ет-тевессул-убин-Неби **и бис-Салихин,** Улема-ул-муслимин велмухалифуад, Шифа-ус-сикам и нејзиниот предговор, Татхирулфуад **мин-денис-ил-и'тикад**, ќе разберат дека тие, кои измислија коруптивни верувања наречени нови селефијје, ги водат муслиманите кон пропаст и бараат да го уништат исламот одвнатре.

Овие денови одредени усти често го користат името селефијје. Секој муслиман мора да биде добро свесен дека во исламот нема ништо што се нарекува **селефијје мезхеб**. Во исламот, постои само мезхеб селефи салихина. Селефи салихини биле муслимани кои живееле во првите два века на исламот. Тие се многу пофалени и величани во хадисите и шерифите. Така, името „ селефи салихин" е име што се однесува на придружниците на кирам и таби'ине изам. Научниците за исламот кои дошле во третиот и четвртиот век се нарекуваат халеф-и садикин. Сите овие чесни луѓе припаѓале на мезхеби ахли суннет вел-цема'ат. Овој мезхеб-верубања на вера и принципи на верување. Верувањата (иманот) на придружниците кирам и таби'ини кирам и таби'инисе сосема исти. Нема разлика во нивното верување. Денес, повеќето муслимани во светот припаѓаат на ахли суннет мезхеб. Седумдесет и две отпаднички групи се појавија по вториот век на исламот. Основачите на некои од нив живееле порано. Сепак, нивните книги се напишани по времето на таби'ин. Тие се појавија во групи и го оцрнија ахли суннет.

Ресулуллах саллаллаху алејхи и сеелем го донесе верувањето (и'тикад) на Ахл-и Суннет. Асхаби Кирам го добил тоа знаење за иманот од изворот. Таби'ин името го научи ова знаење за иманот директно од арапскиот кирам. Нивните наследници тоа го научија од нив. Учењето за ахли суннет дојде до нас преку теватура. Ова знаење не може да се најде со разум. Разумот не може да го промени. Причината може само да ни помогне да го разбереме. Значи, потребен е разум за да го разбереме, да разбереме дека е исправен и да ни помогне да ја согледаме неговата вредност. Сите научници на хадисот

имале верување во ахли суннет (И’тикад). Имамите на четирите мезхеб-и во своите дела (амел) исто така биле во овој мезхеб. Матуриди и Еш’ари, двајцата имами на нашиот мезхеб во верување (и’тикад), припаѓаа на мезхеб ахли суннет. Овие двајца имами го промовираа мезхеб ахли суннет. Тие секогаш го бранеле овој мезхеб од отпадниците и материјалистите кои потонале во калта на античката грчка филозофија. Имамите Матуриди и Еш’ари беа современици, но живееја во различни делови на светот. Поради ова, начините на размислување и справување со криминалците со кои се соочиле биле различни, така што користените методи на одбрана, како и одговорите, дадени од овие двајца научници на ахли суннет, биле различни. Сепак, ова не значи дека тие припаѓале на различни медхаби. Стотици илјади длабоко научени научници и авлии кои дојдоа по овие двајца возвишени имами, проучувајќи ги нивните книги, едногласно рекоа дека и двајцата припаѓаат на ахли суннет. Научниците од ахли суннет го зеле **Насс-от** во нивното захири (надворешно, буквално) значење. Тоа е, тие ги дадоа стиховите на керимин и хадис дешифрирајќи го нивното буквално значење. Ако немаше зарурета (шеријатска оправдана причина), тие не го направија те’вилили(објаснување) ниту ги променија овие значења. Никогаш не ги менувале по своја дискреција, знаење и мислење. Сепак, немуслиманите и оние кои припаѓаат на отпаднички групи не се двоумат да го променат знаењето за верата и обожавањето што го научиле од непријателите на верата, како што се грчките филозофи и псевдо-научници.

Кога беше уништена османлиската држава, која беше чувар на исламот и слуга на ехли сунет, и кога им подлегна на вековните планови на масоните, мисионерите и подлота политика на империјата Битан, која ја подогна сета своја материјална сила за таа цел, немеџбиите виделе можност. Со ѓаволски лаги и стратегија, тие започнаа да ги напаѓаат научниците на ахли суннет и да го уништуваат исламот одвнатре, особено во земји како што е Саудиска Арабија, каде што на научниците за ахли суннет не им е дозволено отворено да се изразуваат. Безбројните богатства што ги потрошија вахабистите за оваа цел, помогнаа во ширењето на оваа агресија низ целиот свет. Како што е разбрано од извештаите што ни пристигнуваат од Пакистан, Индија и африканските земји, на одредени религиозни луѓе, со малку или без никакво религиозно знаење, кои не се плашат од Алаху та'ала, им се дадени позиции и станови (куќи) за возврат. за нивната помош на овие агресори. Овие одвратни награди им се дадени особено за предавство и измама на младите и за одвраќање на младите и ахли суннет . Една од нивните книги, напишана со намера да ги заведе учениците и муслиманските деца, гласи: „Ја напишав оваа книга со цел да ја елиминирам нетрпеливоста на мезхеб-ите и да им помогнам на сите да живеат мирно во нивните мезхеб -и“. Овој човек смета дека нападот врз ахли суннет и омаловажувањето на научниците за ахли суннет е решение за елиминирање на нетолеранцијата на мезхеб-от. Тој го прободува исламот со нож и вели дека тоа го прави од причина што муслиманите би можеле да живеат во мир. На друго место во својата книга, тој пишува: „Ако некој што мисли ја погоди вистината во своето размислување, тој ќе биде награден десеткратно. Ако не погоди, ќе добие само една награда “. Според ова, секој ќе биде награден за секоја мисла, без оглед дали е христијанин или многубожен и тој ќе добие десет sevab-и за неговите праведни мисли! Дали гледате како тој го изопачува хадисот на саллаху алејхи ве селлем?вели: „ **со**

Муд͡жтехид ќе добие десет **севаби (добротији)** ако погоди (вистината) во донесувањето (вадење, извршување) налог (**хукма**) од **керим или хадиси шериф**. Ако направи грешка, ќе добие еден **севаб**". Овој **хадис и шериф** ни покажува дека овие **севаб-и** нема да бидат дадени на никого што мисли , туку само на научниците на исламот кои достигнале фаза на ид͡жтихад.Овие научници нема да добијат награда за секоја нивна мисла, туку само за нивната работа додека носат, изведуваат, ahkam (прописи, правила, наредби) од Куранот керима и хадиси шерифи (Ха͡ж͡ж), затоа што таа работа е обожување. Тие ќе добијат **севаб-**и за ова, како и за секоја друга богослужба.

Во времето на салафиите на Селефи салихина и алима муд͡жтехид кои се нивни наследници, односно до крајот на четвртиот век на исламот, секогаш кога ќе се појави нова Причина (проблем, религиозно прашање што треба да се реши) настанале како резултат на промена на начинот на живот и во текот на ноќта тие работеле и спроведувале решение (донесено) за тој Мес'ел, од четири извори наречени Едилле-и шер'ијј, така што сите муслимани работеле на ова прашање во согласност со заклучокот на имамот на нивниот мезхеб. На оние што работеа вака им дадоа десет или еден севаб. По четвртиот век на исламот, народот продолжил да ги следи заклучоците на овие муд͡жтехид-и. За ова долго време, ниту еден муслиман не се изгуби во дилемата како да постапи. За тоа време, ниеден алим или муфтија не се школувал дури и за седмиот степен на ид͡жтихад, така што денес исламот мора да се научи од муслиман кој може да чита и да ги разбира алимските книги на една од четирите мезхеб -и и од книгите што ги превел да ги усогласиме нашето обожавање и секојдневниот живот[43]. Алаху теала е

1. Научници кои се во исламот апсолутни (мутлак) му͡џатахиди. Тие конструираа методи и принципи за добивање регулативи од четири извори (Едилле-и ербе'а) и изведоа регулативи во согласност со принципите што ги воспоставија. Овие научници вклучуваат имами кои се основачи на четири познати мезхеб-и.

2. Му͡џтахиди во мезхеб Тоа се научниците кои, следејќи ги принципите на водачот на mezheb, извадиле прописи од четири основни извори (од четирите едили). Тука спаѓаат двајца имами, Јусуф и Мухамед, како и оние кои се слични на нив, рахметуллахи алејхим ед͡жма'ин.

3. Му͡џтахиди во мес'елс, односно научници кои воспоставиле правила за mes'elaskoи водачот (основач на мезхеб) не ги третирал и кои се засноваат на методите и принципите на mezheb. Сепак, тие мораа да го следат имамот (основачот) на мезхеб во ова. Меѓу нив се Тахави (238-321 година по Христа), Хассаф Ахмед бин Омер (преселен во натамошниот свет во 261 година во Багдад), Абдуллах бин Хусејн Керхи (340), Шемс-ул-елинме Халвани (456 во Бухара), Шемс-улеиме Серахси (483), Фахрул Ислам Али Бин

[43] Научниците за фикх се поделени во седум групи. Кемал Паша заде бин Сулејман ефендија рахметуллахи теала алејх, ги објасни овие седум групи во својата книга вакфуннијјаат на следниов начин:

Мухаммед Пездеви(400-482 во Самарканд), Кадихан Хасен бн Менсур Фергани (592) и други, rahmetullahi teala alejhim edžma'in..

4. Есхаб-и тахриџ - Односно научници кои не стигнале до фазата на иџтихад. Тие беа научници кои беа во можност накратко да ги објаснат кратките и нејасни регулативи што ги направија муџтахидите. Еден од нив бил Ахмед бин Али бин Еби Бекир Рази (кој се преселил во понатамошниот тек во 593 година во Дамаск). Тој, рахметуллахи теала алејх напиша коментар на книгата **Кудури**.

5. Ербаб-и терјих, односно научниците кои избраа (претпочитаа) едно од ретките пренесени мислења на муџатехидите (риваjет). Меѓу овие научници биле и Ебулхасен Кудури (362-428 година во Багдад) и Бурханеддин Али Мергинани, автор на книгата Хидаје, кого војниците на Генингис го направиле маченик во масакрот во Бухара 593/1198. години.

6. Оние кои напишале разни мислења (објаснувањата) на мудџтехиде во мес'ели во врска со нивната сигурност се нарекуваат мукаллид (имитатори, следбеници). Тие во своите книги не вметнаа никаков риваjет што беше одбиен. Автор на книгата **кенз-уд-декаик Ебулберекат е Абдуллах бин Ахмед Несефи** (710), автор на книгата **Мухтар** Абдуллах бин Махмуд Мсуули (683), автор на книгата **Викаје Бурханушшери'а Махмуд бин Садрушшери'а** Убејдуллах (673), автор од книгата „ Медџим'ул-нахрјен ибнусса'ати Ахмед бин Али Багдади ((694) се само неколку од нив, рахметуллахи теала алејхим едџма'ин.

7. И овие се нарекуваат и мукалиди. Тие не се во можност да разликуваат слаба (за'иф) од силна (силен) вест (вест, риваjет). Тие се сметаат меѓу научниците за фикх затоа што можат да разберат што читаат и да му го објаснат тоа на мукалид кој не може да го разбере] Преземено од книгата „Патот на суннетот" (поглавје „Ахл-и Суннет и'тикад ").

објавен за сите прописи (хукмове) во Кур'ани керим . Неговиот возвишен пророк, Мухаммед Алејхиселлам ги објасни сите. Научниците од Ахли Суннет ги научиле од придружниците Кирам и ги запишале во своите книги. Овие книги денес постојат низ целиот свет. Секое ново прашање, што ќе се појави пред судниот ден, во кој било дел од светот, може да биде прикажано со пример во едно од учењата што се наоѓаат во овие книги. Оваа можност е чудата на Кур'ани Керим и караметскиот алим на исламот. Сепак, важно е да се научи прашувајќи го вистинскиот (хакики) муслиман од ахли суннет.Ако ги прашаме религиозните луѓе кои не го следат mezheb -от, тие ќе нè заблудат, давајќи ни одговор што не е во согласност со книгите на фикх.

Ние веќе објаснивме како неуки немуслимани кои се враќаат во Пакистан или Индија ја изневеруваат и заведуваат младината. Тие одат да поминат неколку години во арапски земји, каде што учат малку арапски јазик, трошејќи го своето време во забава, уживање и грешејќи, а потоа добиваат парче хартија со печат на немежебли, непријатели на ахли суннет. Кога младите ќе ги видат своите псевдо-дипломи и ќе ги слушнат како зборуваат арапски, мислат дека се религиозни луѓе. Сепак, тие не се во состојба да ја разберат ниту книгата на фикх. Тие немаат идеја за учењата на фигх во книгите. Всушност, тие дури и не веруваат во овие религиозни учења. Ги нарекуваат нетолеранција. Научниците за

исламот отсекогаш наоѓале во книгите на фигхите одговорите на поставените прашања и им ги давале на оние што ги поставувале. Сепак, религиозните луѓе кои не следат никаков медхаб, бидејќи не се во можност да ги читаат и разбираат книгите на фикх, ќе ги заведат (измамат) оние што ги прашуваат, кажувајќи им што им доаѓа на неуки и неисправни умови. Тие ќе бидат повод (само) за оние што ќе ги замолат да одат во пеколот. Во оваа смисла, Пророкот саллаху алејху ве селлем рече: „Добрите научници се најдобри од нивниот свет. Лошите научници се најлошите во нивниот свет “. Овој хадис шериф ни покажува дека научниците од ахли суннет се најдобри во нивниот свет и дека не лудите се најлоши од сите други. Научниците од ахли суннет му укажуваат на народот да го следи Пророкот, односно во рајот, а неверниците ги водат со своите еретички мисли, односно во пеколот.

Устад (професор, муалим) Ибни Халифе Аливи , кој дипломирал на Исламскиот универзитет во Џами-ул-езхер во Египет, во својата книга Акидет –ус-селефи вел-халфет,напишал: Како што Зухра пишува во својата книга **Датум-улмезахид-ил-исламијје**, одредени луѓе, кои се одделиле од Ханбели медхаб во четвртиот век по Христа, се нарекуваат **селефијјин**. Ебулфердз Ибнулдзевзи рахметуллахи теала, како и многу други научници на ханбели мецахб, се обидоа да спречат ширење на оваа фитне и изјавија дека овие „ **селефијјин**“ не ги следат **селефијјин** на Салихините, туку дека тие биле апостати и еретици спаѓаат во групата мудџессиме. Ибни Тејмијје повторно ја запали оваа фитна во седмиот век “. Во оваа книга, која има 340 страници, детално се одговорени на неколку новини бид’ат ехли) на салафите и вахабистите, како и на нивните лаги и клевети против ахли суннет. Оваа книга е објавена во 1398/1978 година. години во Дамаск.

Немежебли го прифатија името **селефијје**. Тие го нарекуваат Ибни Тејмијје големиот имам на селеф-от. Ова е правилно во една смисла затоа што терминот **селефи** не постоел пред него. Тие беа **селефи** салихини чиј медхаб беше ахли суннет. Отпадништвото и ереста на Ибни Тејмијје служат како извор за вахабистите и другите не-Межебли. Ибни Тејмијје е првично обучен во ханебли медхаб, односно првично припаѓаше на ахли суннет. Меѓутоа, кога подоцна неговото знаење се зголеми, и кога дојде до степен на (мекам) фатва, тој се вљуби во неговите идеи и започна да замислува дека е над научниците на ахли суннет. Растот на неговото знаење предизвика негово отпадништво и ерес. Тој веќе не беше во ханбелли медхаб. За да се биде во мецахбот ахли суннет, прво мора да се има верување (и’тикад) во ахли суннет. Кој нема верување во ахли суннет не, тој не може да каже дека е во мехедхаб ахли суннет.

Несектите ја користат секоја можност во својата земја да ги убедат и клеветат религиозните луѓе приврзаници на ахли суннет. Тие прибегнуваат кон разни трикови за да се мешаат во читањето на нивните книги и подучување на знаењето за ахли суннет. На пример, една немешеблија, спомнувајќи го името на овој факир (проркот Хусејин Хилми Ишик, рахметуллахи алејх, а.с., мисли за себе), „Што има фармацевт и хемичар со религиозни знаења? Тој треба да работи во својата професија и да не се меша во нашите работи “. Колку е игнорантно и глупаво ова тврдење! Тој смета дека еден

научник нема религиозно знаење. Тој е потполно несвесен за фактот дека муслиманите, научниците, во секое време го набудуваат создавањето на Алах (сун'-и илахи ги разбираат совршените атрибути на Халик (Создателот) и се забележува на немоќта на создавањето во споредба со Аллаховиот џелле-шануху со силата, тие постојано забележуваат дека Алаху теала не е како ништо и дека нема никакви недостатоци. Германскиот научник по нуклеарна физика Макс Планк ова го изрази многу убаво во своето дело „ **Дер Стром** ".

Како и да е, овој неук, кој се потпира на документот и позицијата што ја доби од еретик како него, можеби дури и иритиран од фантазијата за златото што доаѓа од странство, претпоставува дека верското знаење е само негов монопол. Го молиме Алаху теала да го подобри овој беден човек и сите нас. И повторно го молиме со дипломи да ја заштити и невината младина од стапиците на овие крадци на верата! Амин.

Всушност, овој горенаведен факир (Пророкот Хусејин Хилми Ишик, рахметуллахи алјех) е понизно и служи на својата татковина како фармацевт и хемиски инженер повеќе од триесет години. Во исто време, проучувајќи го религиозното знаење седум години и работејќи дење и ноќе, тој беше награден со ијазат (диплома за завршени религиозни студии) што му го дал големиот научник за исламот. Смачкан под големината на научното и религиозно знаење, тој целосно ја сфати својата беспомошност. Во ова разбирање тој се обиде да биде слуга во вистинска смисла на зборот. Неговиот најголем страв и грижа беше да не претпостави, фасциниран од дипломите и ијазетот, дека тој е авторитет по овие предмети. Тој немаше храброст да ги напише своите лични идеи и мислења во ниту една од неговите книги. Тој секогаш се трудел на своите помлади браќа да им ги понуди важните и ценети дела на научниците од ахл-и суннет, преведувајќи ги од арапски или персиски, на кои им се восхитувале оние што ги разбирале. Бидејќи многу се плашеше од Алаху та'ала, долги години тој не ни помислуваше да пишува книги. Кога виде на првата страница од книгата **Саваик-улмухрика** хадиси шериф кој вели: „**Кога фитната ќе се шири оној што знае хакикат (вистина, реалност) мора да им го каже тоа на другите! Ако Алах не го каже тоа, сите луѓе ќе го проколнат!** ",тој започна да размислува. Тој, од една страна, како што дозна за супериорноста на научниците од ахли суннет и го разбра нивниот ментален капацитет во религиозните и научните сознанија за нивното време, како и нивната упорност во обожување и таквалук, ја виде неговата понизност . Тој сметал дека неговото знаење, споредено со знаењето што го имале овие големи научници, е како капка вода во споредба со морето. Од друга страна, кога видел дека се помалку луѓе можат да ги читаат и разбираат книгите напишани од научниците од ахли суннет, и кога виде дека меѓу религиозните луѓе интервенирале неуки и лицемерни отпадници и почнале да пишуваат расипани и отпаднички книги, тој беше полн со тага. Заканата за проклетство направена во хадисот го заплаши. Сожалувањето и наклонетоста што ги чувствуваше за неговите ценети помлади браќа, исто така, го натераа да им служи. Тој започна неуморно да ги преведува и објавува избраните цитати од книгите на научниците од ахли суннет. Тој, покрај безбројните писма во кои му честитаа и се заблагодаруваа, понекогаш наидуваше на критики и клевети од немуслиманите. Бидејќи не се сомневаше во неговата искрена намера (ихлас) и посветеноста (садакат) кон неговата Раба и неговата совест, тој правеше да

остане во рацете на Аллах на душата на Пророкот саллаху алејхи ве селлем) салих робовите ја продолжија својата служба (услуга). (Тевессул претставува барање на одредени работи од

Алаху теала преку пророкот (саллаллаху алејхи и сеелем.) или оние кои ги сака Аллаху теала) Аллаху теала нека нè држи сите на вистинскиот пат и бидете задоволни од нас! Амин.

Мухаммед Бахит-ул-мути'и, големиот алим на ханафискиот медхаб и професор (мудеррис) на универзитетот Јами'улежер во Египет, во својата книга **Татхирул-фуд мин-денисил-и'тикад** напиша: „Пророците на алаихимуссалат ве сселам луѓето имаа највозвишени и најзрели души. Невозможно е да не се во право, да се гафил (несвесеи), да бидат подмолни, да се нетрпеливи (да имаат те'ассубте), да се тврдоглави (инати), да ги следат нивниот наф, дека се лути на некого или да мразат некого. Пророците (саллаллаху алејхи и сеелем) комуницирале, информирале и објаснувале што им укажал Алаху теала. Целото шеријатско знаење, сите наредби и забрани што ни ги пренесоа се точни. Не постои можност нешто (од она што ни го кажаа) да е неточно. По Пророкот, највозвишените и најзрелите луѓе се нивните придружници. Тие се обучени, созреани и прочистени во сохбетот (друштво, разговор) на Пророкот. Тие секогаш го зборуваа и го објаснуваа она што го слушнаа од пророкот. И тие ги немаат горенаведените недостатоци, така што сè што пренесоа е точно. Никогаш не се контрадикторуваа едни на други од нетрпеливост те'ассубате) или тврдоглавост (инада) и никогаш не го следеа нивниот наф. Објаснувањата на ајетите од Куранот и хадисите на Шерифот од страна на придружниците на Куранот и нивниот иџтихад, секогаш биле со единствена цел да ги информираат и поучат робовите на Алаху теала на Неговата вера и сето тоа само ни ја покажува големата добродетелност (ихсан) и милосрдие на Алаху та'ала според уммата на неговиот драг пророк Мухаммед алејхисселам. Во Куранот ал-карим се вели дека придружниците на Куранот биле груби кон неверниците и нежни и милостиви едни кон други (милост) и дека тие вредно ја извршувале молитвата и очекувале Рај и сè друго само од Алаху таала.

Сите нивни иџтихади се точни. Иџма се заснова на нив. 'Сите добија Севаб. Хакк (вистината) е една.

По кирамот на придружниците, највозвишени се оние муслимани кои ги виделе и кои ги обучиле во нивниот сохбет. Тие се нарекуваат **таби'ин**.Своето религиозно знаење го добиле од кирамот на придружниците. По **таби'ин**, највозвишени се оние муслимани кои го виделе таби'ин и кои ги обучиле во нивниот сохбет. Тие се нарекуваат тебе'-и таби'ин. Меѓу луѓето што дојдоа со векови зад нив, сè до Думсдеј, највозвишени и најдобри се оние кои најдобро се прилагодија на нив, кои ги научија своите учења и кои ги следат. Меѓу религиозните луѓе кои дојдоа по салафи салихин, интелигентна и мудра личност, чии зборови и дела се совпаѓаат со учењата на Расулулах и салафи салихин и кој никогаш не отстапува од нивниот пат и кој не ги преминува границите на исламот, не е се плаши од туѓи клевети. Таквата личност нема да биде предмет на нивно заведување. Таа нема да ги слуша зборовите на неукиот. Таа ќе го искористи својот разум (мозок) и нема да оди подалеку од рамките на меџахот на четворицата

муџатахиди имами. Муслиман мора да најде таков алим, да го праша и да научи од него што не знае и да го следи неговиот совет во сè што прави затоа што алим со таков капацитет ќе ги знае и учи луѓето на духовни лекови создаден од Алаху теала со цел да ги заштити своите робови од гревот и да им даде да прават секогаш правилно, односно таквиот алим ќе знае да ја лекува душата. Тој ќе ги лекува оние на кои им е болна душата и оние кои не знаат.

Тој ќе ги лекува оние на кои им е болна душата и оние кои не знаат. Таквиот алим го следи Шеријатот во секој негов збор, секое дело и во своето верување. Неговото разбирање секогаш ќе биде правилно. Алаху теала е задоволен од секое негово дело. Алаху теала ќе ги води оние кои ги истражуваат и копнеат по патиштата на Неговото задоволство. Аллаху Теала ќе ги заштити оние кои имаат вера и кои ги исполнуваат условите на верата од угнетување и проблеми. Тој ќе им даде да добијат нур, хузур (душевен мир) и сеадет (среќа). Во сè што прават ќе има рахатлук (удобност, удобност) и узур. На Денот на воскресението, тие ќе бидат со пророците, сидитите (искрени), мачениците, оние кои загинаа на патот на Алаху тала и салих (добри) муслимани. Ако религиозен човек не ги следи пророкот и придружниците , ако неговите зборови, дела и верувања не се согласуваат со нивните учења, ако го следи неговиот нефс и ги премине границите на шеријатот, и ако надмине четири медхаби во науките не ги разбира - без оглед во која возраст живеел - тој ќе се смета за перверзен во религиозна позиција. - сануху го запечати срцето. Неговите очи не можат да го видат вистинскиот пат. Неговите уши не можат да го слушнат точниот збор. Ќе има голема казна за него на пропаднатиот ден (азаб). Тие мислат дека се на вистинскиот пат. Тие го сакаат своето однесување. Сепак, тие го следат патот на Сатана. Ретко кој од нив се вразуми и се враќа на вистинскиот пат. Сè што велат, изгледа љубезно, пријатно или корисно, сепак, сè што размислуваат и тие го сакаат злото.Тие м огу да измами идиоти и да ги доведе на погрешен начин на пропаст (фелакет). Нивните зборови се како снег, светли и беспрекорни, но тие се топат кога ќе бидат поставени на сонцето на вистината. Овие негативци на религиозни позиции, чии срца биле зацрнети и запечатени од Аллаху Теала, се нарекуваат бидат ахли, односно религиозни луѓе од несектаријанство. Тоа се луѓе чии верувања (и’тикад) и дела (амел) не се во согласност ниту со Куранот ал-карим ниту со хадисот шериф или со иџмата на уммата.

Тие, отстапувајќи од вистинскиот пат, ги водат муслиманите на патот на заблуда и пропаст. Оние што ги следат ќе одат во пеколот. Имало многу такви отпадници и за време на периодот Салафи Салихин и меѓу верските луѓе што доаѓале по нив. Нивното постоење меѓу муслиманите е како гангрена [или рак] во еден дел од телото. Здравите делови од телото нема да избегнат катастрофа додека не се ослободат од болеста. Тие се слични на оние кои страдаат од заразна болест. Оние што ќе стапат во контакт со нив ќе се разболат. Мораме да се држиме настрана од вакви луѓе за да не ни наштетат “.

Ибн Тејмија е најштетен од расипаните и отпаднички религиозни луѓе. Во неговите книги, особено во неговата книга **Ел-васита**, тој не се согласува со иџмата на муслиманите (Иџма'ул-муслиман), не го следи салафи салихинот и е во спротивност со јасните изјави на Куранот ал-карим и хадисот -Јас Шариф. Тој, следејќи го неговиот

погрешен и нецелосен разум и расипани идеи, се свртел кон ерес. Имаше многу знаење. Алаху та'ала го даде своето знаење да биде причина (за самиот себе) за неговиот пад (фелакет) и отпадништво (далалет). Го следеше неговиот неф. Тој се обиде да ги шири овие расипани и отпаднички идеи како вистина.

Големиот научник Ибни хадџер-и Мекки рахметуллахи теала алекхи напишал во својата книга „**Фетавел -хадисјје**", „Алаху теала му го дал на Ибн Тејмија на отпадништво (уништување) и пропаст (фелакет). Го направи слеп и глув. Многу научници нè известија, предупредија и документираа дека неговите дела се расипани, а неговите зборови не се точни. Оние кои ги читаат книгите на големите научници на исламот како што се Ебул хасен –ил-Субки, и неговиот син Тадџ-уд-дин-и Субки и кои ги проучуваат изјавите на Шафиите, Научниците од Малики и Ханафи, кои се упатени до него и напишани како одговор, тој јасно ќе види дека сме во право ".

Ибн Тејмија клевети и срамно ги клевети научниците на Тасавуф. Покрај тоа, тој не се двоуми да ги нападне столбовите на исламот како што се Пророкот Омар и Пророкот Али. Неговите зборови ги кршеа сите правила на пристојност додека ги откачуваше отровните стрели дури и на најстрмните карпи. Научниците на вистинскиот пат ги нарекува отпадници (следбеници на бид'ат), лицемери и неуки.

Тој вели: „Постојат корумпирани идеи на грчки филозофи во книгите на големиот Тасавуф кои не се во согласност со исламот" и се обидува да го докаже тоа со своите погрешни и отпаднички мисли. Младите луѓе кои не ја знаат вистината можат да бидат заведени од неговите блескави и лажни зборови. На пример, тој вели: „Тесавуфите велат дека го гледаат Левх-илмахфуз[44]. Одредени филозофи како Ибн Сина го нарекуваат Нефсул–фелекијје. Тие велат дека човечката душа, кога станува совршена, во сон или во буден живот, се обединува со **Нефсул-фелекијје**, односно со **Акл-ул-фе'ал** така што кога таа (душата) се обединува со овие двајца, што предизвикува сè да се случи на светот, таа (душата) е информирана за тоа што има во нив. Ова не го кажаа грчките филозофи. Ова го рече Ибн Сина и други слични на него кои подоцна се појавија. Слично рекоа и имамот Ебу Хамид Газали,Мухјиддин-ибнул-араби, и андалузискиот филозоф Кутбуддин Мухаммед Ибну Себ'ин. Ова се филозофски изјави. Во исламот нема такви работи. Тие се одвојуваат од исламот со вакви зборови. Тие стануваат мулиди (кафири) како мулиди наречени шии, исмаили, карамити и батини. Тие го напуштија вистинскиот пат на научниците за Ахл-суннет, хадисот и вистинскиот (хак) пат на Ахл-сунне на Тасавуф, како што е Фудејл бин Ијад. Тие, иако нуркаа во филозофијата од една страна, се бореа против групи како што се муатазилите и курамијата од друга страна. Постојат три групи суфии (тесавуфџи). Во првата група се оние кои го следат хадисот и суннетот. Во втората група се еретиците како што се Курами. Во третата група се следбениците на книгите Ихван-ус-сафа (а) и зборовите на Абул Хаџјан. Ибн Араби, Ибни Саб'ин и слично, усвоија филозофски зборови и ги направија со изјавите на луѓето во Тасавуф. Книгата Ихван-ус-сафа на Ахирулишарат ала-макамил арифин содржи многу такви изјави. Имамот Газали исто така рече такви работи во некои од неговите книги, како на пример

---

[44] За детални информации за Лев-ил-махфуз, погледнете во Поглавје триесет и шесто од книгата на турски јазик Сеадет-и Ебедијје (Бескрајно блаженство, III).

во книгата Елкитабул-маднун и Мишкал-ул-енвар Всушност, неговиот пријател Абу Бакр ибнул-Араби му рече дека се посветил на филозофијата и безуспешно се обидел да го спаси од тоа. Од друга страна имамот Газали рече дека филозофите се неверници. Кон крајот на својот живот, тој го прочита [Сахих] Бухари. Некои рекоа дека тоа го натерало да се откаже од своите идеи што ги пишувал. Одредени други рекоа дека овие изјави му се припишуваат на имамот Газали со цел да го клеветат. Постојат различни извештаи за имамот Газали во врска со ова. Малики алим, Мухамед Мазери, кој се школувал на Сицилија, и андалузискиот алим Туртуши, Ибн-ул-аwaузи, Ибн Укајл, како и многу други, рекоа многу работи. '

Горенаведените зборови на Ибн Тејмијаја јасно ни го покажуваат неговото расипано и злобно мислење за научниците од Ахл-суннет. Тој дури и го осквернува најголемиот меѓу придружниците на кирамот. Тој ги обележа повеќето од научниците на Ахл-сунна за отпадници. Во меѓувреме - додека тој сериозно го оцрнуваше големиот велија, кутба ариф, Хазрат Абул Хасан-иш-Шазили, на сметка на неговите книги Хизд-ул-кебир и Хизд-ул-бахр, и додека ги клеветеше великаните на тасавуфот како Мухџидин ибнул Араби, Омар-ибн-ил-Фарид, Ибн-себ'ин и Халај Хусеин бин Мансур - научници од неговото време едногласно изјавиле дека тој е грешник и еретик, отпадник (бид’ат сахиб). Всушност, имаше и такви кои издадоа фатва во која тие рекоа дека тој е кафир. [Длабоко научениот изучувач на исламот Абдулгани Наблуси ги наведува на 363-та и 373-тата страница од неговата книга Ел-хадик-ун-недијје имињата на овие големи тесавуф. Потоа, тој дополнително пишува дека тие се авлија и дека оние кои се изразуваат лошо за нив се неуки (џахили) и во небрежност (гафили).] Писмо што е 705/1305. напишано на Ибн Тејмијја гласи: ‘О брат ми по вера, кој се сметаш за голем научник и имам на ова време! Те сакав само заради задоволството на Алах. Јас не ги одобрував научниците кои беа против тебе. Меѓутоа, кога ги слушнав несоодветните зборови, се зачудив. Дали паметна личност се сомнева во почетокот на ноќта кога заоѓа сонцето? Велите дека сте на вистинскиот пат и дека правите Емр-и бил ма’руф **и Нехјианил-мункер.**

(Нехји-анил-мункер значи да им ги пренесувате забраните на Алахху теала на другите и да не бидете задоволни кога тие ќе бидат готови. Емри-и маруф нарачува што ќе одобри исламот.) Аллаху Теала знае која е вашата цел и намера. Сепак, ихласот се разбира од делата на човекот. Твоите дела го тргнаа превезот од твоите зборови. Измамени од оние кои го следат нивниот наф [45]и чии зборови се неверодостојни, вие не само што ги клевете своите современици, туку и ги нарекувате мртвите неверници. Незадоволен од нападот врз наследниците на салафи Салихин, вие исто така ги лажете асхабите, особено оние кои се најголеми меѓу нив. Не можете ли да замислите во каква ситуација ќе бидете на Денот на воскресението кога овие гиганти на исламот ќе ве прашаат за своето право. Во градот Салихија, во ами’ул-аbабал од мимигот рече дека Хазрет Омар радијаллаху теала анх имал погрешни зборови и белаја (катастрофа). Кои се белците? За какви белци ве извести салафи салихини? Рековте дека Хазрет Али имал повеќе од

---

[45] Нефс-и еммаре е злобна сила во човечката природа која сака сè што Аллаху теала има забрането и што не сака да ги спроведува наредбите на Аллах џеле-шануху. Нефс-и емаре е најголемиот непријател на човекот мубах (дозволено), да се направи таваф (да се врти околу) околу Ка’бе. [Ако го стори тоа] нема да мора да плаќа за кефарет

триста грешки. Ако тоа беше точно за Хазрети Али, дали некој од твоите зборови беше точен? Отсега ќе бидам против тебе. Ќе се обидам да ги заштитам муслиманите од вашата корупција затоа што ја надминавте секоја мерка. Вашата тортура допре сè, живо и мртво. ‘Мумиите мора да го избегнуваат вашето зло.’

Таџудин-нас-Субки ги наведе следните религиозни прашања (mes’ele) во кои Ибни Тајмија не се согласува со салафи салихините:

1. Ибн Тејмија изјави: „Талак (развод во исламот) не е реален. [Во случај да се случи] кефаретот (што е еднаков на оној кој е платен) не треба да се плаќа за заклетвата. “Ниту еден од научниците за исламот што дојде пред него не рече дека кефаретот се плаќа.

2. Тој рече: „Разводот (талак) даден на жена која има менструација не е реален“.

3. Тој рече: „Намерно испуштените молитви не треба да бидат приложени (т.е. да се слават на каза)“.

4. Тој рече: ‘жена која има влакна (менструација)

5. Тој рече: ‘Еден талак во името на три талака е сè уште еден талак.’ Сепак, се раскажува дека тој, пред да го каже ова, многу пати со текот на годините рекол дека иџмата на муслиманите не е ваква.

6. Тој рече: „Даноците што не се во согласност со шеријатот се халал за оние што ги бараат“.

7. Тој рече: ‘Кога им се наплатуваат даноци на трговците, тие се зекат, иако тие не ги наметнаа [како зекат“.

8. Тој рече: „Водата не станува валкана кога глушец или слично животно влегува во него и се удави во него“.

9. Тој рече: ‘На човекот кој е јунув му е дозволено (џаиз) да прави нафила намаз ноќе без гусула.

10. Тој рече: „Условите што ги предвидува вакифот (оној што му го посветил имотот на вакафот) (т.е. договори, услови) не се земени предвид“.

11. Тој рече: „Лицето кое не се согласува со иџмата на уммата, не станува неверник или грешник (кафир или фасик)“.

12. Тој рече: ‘Аллах дџелле-шануху е махалл-и хавадис и Тој се состои од честички што се соединија’.

13. Тој рече: ‘Куранот ал-карим е создаден од Алаху теала (битие).’

14. Тој рече: „Народ, т.е. суштествата (махлук) се кадими (вечни) со својот вид“.

15. Тој рече: ‘Алаху теала мора да создаде добри работи’.

16. Тој рече: ‘Алаху теала има тело и насока. Тој го менува своето место. '

17. Тој рече: ‘Пеколот не е вечен. На крајот ќе се изгасне “.

18. Тој го негираше фактот дека Пророците биле ma’sum (безгрешни).

19. Тој рече: ‘ресулуллах саллаху елјхи ве селлем е како другите луѓе. Не е дозволено да се користи во молитва како посредник (васит'

20. Тој рече: „Грев е да се отиде во градот Медина да го посети Ресуллулах саллаху алејхи ве селлем “.

21. Тој исто така рече: „Харам е да се оди таму и да се бара шефа’ат (застапништво, застапништво)“.

22. Тој рече: ‘Тората и Евангелието не се менуваат со зборови. Тие се сменија во значењето. '

Некои научници рекоа дека повеќето од горенаведените изјави не припаѓаат на Ибн Тејмија. Никој не го негираше фактот дека тој рече дека Алаху тала има насока и дека е направен од обединети честички. Сепак, сите рекоа дека тој има многу знаење, џелати (величина) и дианет (религиозност). Човек кој има фикх, илум (знаење), адл (праведност) и несигурен (разум) прво мора да ја разгледа материјата, а потоа внимателно да суди Особено, многу внимателно набудување и целосна претпазливост се потребни при проценка на муслиманскиот куфр, иртидад (отпадништво, отпадништво, отпадништво), далалет или ако треба да биде убиен “. Тука завршува дел од преводот на статијата од книгата Фатавел-хадис напишана од Ибн Хаџар-и Маки.

Деновиве стана мода да се имитира Ибн Тајмија. Неговите имитатори ги бранат неговите отпаднички списи и ги објавуваат неговите книги, особено неговата книга со наслов Васита. Оваа книга е полна со негови идеи од почеток до крај, кои не се во согласност со Куранот ал-карим, хадисот шериф и иџмата ’на муслиманите. Оваа книга предизвика голема кондиција (раздор, нарушувања) и поделба меѓу читателите и предизвика непријателство кај браќата.

Вахабисти кои живеат во Саудиска Арабија и неуки религиозни луѓе од други муслимански земји кои паднале во нивните стапици, го земаат Ибн Тајмија за нивно знаме и му даваат имиња како „голем муџатахид“ и „ шејх-ул-ислам ’ “ Тие неволно ги прифатија неговите отпаднички идеи и расипани списи како вера и иман. Ние мора, за да ја запреме оваа ужасна струја што ги раздвојува муслиманите и го еродира исламот одвнатре, да ги прочитаме ценетите книги напишани од научниците од ах ас-сунне, кои ги побиваат и побиваат овие еретици со докази. Меѓу оваа ценета литература е и книгата на арапски јазик, наречена Шифа –ус-сикам-ус-сикам фи-зијарети-енам , напишана од големиот имам и длабоко научен научник Такијуддин –ус-Субки, рахемтуллахи теала алејх. Оваа книга ги побива отпадничките идеи на Ибн Тејмија, целосно ја отстранува неговата конфузија и ја открива неговата тврдоглавост. Тоа го спречува ширењето на неговите зли намери и погрешни верувања.

РЕЧНИК

Записите поврзани со Тасавуф најдобро може да се научат од Хадрат Мактубатот на Ахмад ал-Фуруки ас-Сирхинди.

-адилат еш-Шарија: четирите извори на исламот: ал-Куран алкерим, хадис-еш-шерифс, ијма ‘ал-Ума и кијас алфукаха’.

ахл: луѓе; Ахл Бајт, непосредни роднини на Пророкот: (според повеќето исламски научници) Али (прв братучед и зет), Фатима (ќерка), Хасан и Хусеин (внуци); Ахл како-Сунне (т) ва-л-âемаја.

а’имат ал-мадхабиб ,. на имамот ал-мехед.

Алах: Алаху акбар, Аллаху те’али, Аллах на кого сите видови супериорноста припаѓа.

Јамин: (на Алаху тајал) „Прифатете ја мојата молитва“.

-амру би-л-ма’руф (ва-н-нахју ’ани’ л-мункар): должност да предаваш Заповедите на Алаху таали (и да спречи или да ги одврати другите) извршувајќи ги Неговите забрани).

-Ансур: Мединанци кои го прифатиле исламот пред освојувањето на Мека.

„Акаид“: вера, верувања, верски начела, кредо.

Арафат: отворен простор лоциран на 24 километри северно од Мека.

„Ириф: алим“ кој знае што е можно да се знае за маарифа. Погледнете „ма’рифа“.

-’Арш: крајот на материјата што се граничи со седумте небеса и Курси што е без седмо небо и во рамките на Арш.

Ес-хаб ал-кахф: седумте верници (во пештера во Тарсус) кои

постигнале висок статус заради нивното иселување на друго

место за да не ја изгубат својата вера, кога неверниците извршија инвазија

нивната земја.

Басмала: арапската фраза „Бизми-лихи-р-Рахман-ир-Рахим“

(Во името на Аллах, сочувствителниот, милостивиот).

Батини: следбеник на ерестата Батинија.

-Фадила, -Васила: двете највисоки оценки во Рајот.

факих: (факих’) длабок научник за Фих; фухаха’с-саба’а.

фард: (дело, однесување, збор) што го командува Алаху

Та’ ала во ал-Куран ал-керим.

фетва: I) иџтихад (на муџтахид): II) заклучок (на муфтија) од

книги на Фикх дали е дозволено нешто што не е прикажано во нив

или не; одговор даден на религиозни прашања од исламски научници.

Фих: знаење за тоа што треба да прават муслиманите и

не треба да прави; ‘Ибадет, а’мал.

фитна: широко распространетоста на изјавите и постапките што нанесуваат штета

Муслиманите и исламот.

гасл: абдест на целото тело како што е дефинирано во Фикх.

хадис (шериф): з) исказ на Пророкот; ал-Хадит ашшериф,

сите хадиси во целина; II) наука или книги од Хадисот;

хадис сахих, хадис звучно пренесен, автентичен според

условите поставени од научниците од Хадис.

-Хадрат: титула за почит што се користи пред имињата на пророците и

Исламски научници.

халал: (дело, нешто) дозволено во исламот.

Ханафи: (член) на Медхаб основан од Абу Ханифа.

Ханбали: (член) на Медхаб основан од Имам

Ахмад ибн Ханбал.

харам: (дело, нешто) забрането во исламот.

-Хијаз: регионот на Арапскиот Полуостров на Црвеното Море

крајбрежје каде што се наоѓаат Мека и Медина.

ијаза: диплома што сведочи за овластувањето на носителот за исламско

знаење.

ијама ’(ал-Ума, ал-Муслимин): Сахабат ал-кирам и

Заеднички чин на Табијун или едногласна пресуда за прашање; едногласност или

консензус.

иџтихад: (значење или заклучок извлечен од муџтахид)

настојувајќи да се разбере скриеното значење во Ијат или А

хадис.

Ибахитис: луѓе, на пр. вахабистите, кои велат „халал“ за

убивање или одземање муслимани неправедно, што е харам.

икхлас: (квалитет, намера или состојба на) правење се само за

Заради Алаху таала.

„Илм: (гранка) на знаење; ‘Илм; Илм ал-хал: (книги за) исламски

учењата (на еден Медхаб) заповедаа да ги научи секој

Муслиман; ‘Илм ал-калам: знаење за иман; ал-илм ал-ладуни:

знаење инспирирано од Алаху та’али до срцата на Авлиј “.

име: з) длабок ’јалим; основач на медхаб (имам алмадхаб,

муџтахид имам), ал-Имам ал-азам, ии) водач во намаз

во јама’ат; иии) калиф.

иншха-Алах: „ако сака Аллаху талија“.

истигфар: молење на Аллаху та’али за прошка.

јалала: величина.

јама’а: заедница; тело на муслимани (освен имамот) во

џамија; придружници; синдикат; намаз и џама’а.

џунуб: состојба на муслиман кој има потреба од гусл.

-Ка’ба: големата благословена структура во големата џамија во Мека.

калимат: збор или изјава.

карма: (пл. -ат) чудо направено од Аллаху та’âли преку а

Вали.

Карим: Милостив.

хутба: проповедта одржана на говорницата од страна на имамот на

молитви во петокот и исламски фестивали, кои мора да се прочитаат

Арапски низ целиот свет (грешен ако се чита на друг јазик).

-Курс: видете го „Арш“.

-Мадинат ал-мунавара: осветлен град Медина.

-Махшар: Последниот суд.

-Маккат ал-Мукарама: почесен град Мека.

Макрх: (дело, нешто) несоодветно, не им се допаѓа и воздржано од

Пророк.

Малики: (член) на Медхаб основан од Имам Малик.

Мандуб: (чин, работа) што носи одмрзнување ако се направи, но ниту грев

ако е испуштен, ниту курф ако не се сака; адаб, мустахаб.

Ма’рифа: знаење, вдахновено во срцата на Евлија ’, за

Дат и Сифијат на Алаху тајал.

Милади: од христијанската ера; од Грегоријанскиот календар.

минбар: висок говорник во џамија , каде што

се чита хутба.

му’амалат: поделба на Фикх.

мубах: (дејствува, нешто) ниту е заповедано ниту забрането;

дозволено.

мударрис: професор во медреса (исламско училиште или универзитет).

муфасир: Експерт ’алим од тафсир.

муфти: супер ’âлим овластен да издава фатваâ.

-Мухаџирун: Мекански луѓе кои го прифатиле исламот пред

освојување на Мека.

муџиза: чудо направено од Алаху таали преку пророк.

муџтахид: супер ’алим способен за вработување иџтихад; муџтахид

имам, муџтахид муфтија.

мунафик: лице во маска на муслиман, но го негира исламот;

лицемерен.

муршид: водич, директор.

муташабих: (на ајат или хадис) со неразбирливо, скриено

значење; муташибихит.

-Мушабиха: луѓе кои веруваат дека Алаху тајалија е

материјално битие.

убаво: религиозно нечиста работа.

нефс: сила во човекот која сака тој да си наштети себеси

верски.

насс: (општ термин за) ајат или хадис; Нас.

када ’: изведба, откако ќе истече пропишаното време, на ан„Ибада“ која не е изведена

во предвиденото време.

кибла: правецот свртен кон обожувањето (во исламот,

кон Каба).

кијас (ал-фухаâ ’): аналогија; (заклучок извлечен од муџтахид

по пат) споредување или споредување на прашање што не е јасно наведено во

Нас и ијма ’на сличен јасно кажано; (стил на) иџтихад.

кутб ал-’арифин: Вали од највисок степен.

Раб: Алаху тајалија, Создателот и „тренер“.

Рамадан: светиот месец во муслиманскиот календар.

расул: (пл. русул,), гласник, пророк; (Расул-Алах),

Мухамед, пророкот на Аллаху тајал.

ријада: да не се прави она што го сака нефсот; штедење.

Сахаба: заедницата на оние што веруваа и видоа а

Пророк; ес-Сахијат ал-киријам, придружници на Расулулах.

салам: з) поздрав, мир, добра желба; ии) фразата „Асалуму

„Алајкум ва рахматула“, рече на крајот на салатот.

салих: оној што е побожен и се воздржува од гревови.

Шафи: (член) на Медхаб основан од Ал-Имам аш-

Шуфи’и.

Шеик ал-Ислам: Раководител на Канцеларијата за исламски прашања.

Сидик: верно лојален на Пророкот; Вали од највисоките

одделенија.

суфи: мутасавиф, оној кој бил обучен и станал совршен

по ред на Тасавуф.

сухба: дружење; друштво на пророк или Вали.

сулаха ’: на селата.

суна: (чин, работа) она за што не е заповедано

Алаху те’али и што го прави и му се допаѓа на Пророкот како

‘Ибада (има тауб ако е направено, но не е грешно ако се испушти, сепак

предизвикува грев ако постојано се дозволува и неверување ако се презира); на

Суна: и) (со фард) сите суниња во целина; ии) (со Книгата

или Кур’ан ал-керим) Хадит еш-шериф; иии) Фих, ислам.

сура (т): поглавје од ал-Куран ал-керим.

такви: плашејќи се од Аллаху те’али; воздржување од харми.

Тесавуф: знаење и (по прилагодување на фикх)

практикување на начините на Пророкот што го зајакнува иманот,

ја олеснува практиката на фикх и овозможува да се постигне марифа.

тауф: ибада на обиколување околу ’аба во

Мека за време на хаџ.

тавба: покајание; направи тауба: моли го Аллаху тајалија за гревови

посветени, и вети Му дека нема да ги извршиш повторно.

таваб: (единица) награда ветена и ќе биде дадена во следниот

свет од Алаху таали како надомест за правење и кажување

што му се допаѓа.

„Уламија“: пл. на ’јалим.

ума: Верници кои го следеа пророкот; умата,

Муслиманска ума.

вахи: знаењето што му го откри на Пророкот Алаху таали.

ваџиб: (дејствие, нешто) никогаш не го испуштил Пророкот, па скоро како

задолжително како фард и не смее да се испушти; ал-Ваџиб, Ваџиб алвуџуд:

Битие чие постоење е незаменливо, а непостоење е

Невозможно.

Вали: (авлија ’) оној кој е сакан и заштитен од Алаху

талала.

Вилија: состојбата да се биде Вали.

зухд: да не се поставува срцето на световните работи; воздржаност од

(дури) мубаи.